

കൾകി

കൾകി ഫിബ്രവരി 11, 1951

4

അനു

இக் கைகள் எவ்வளவு திறம்பட
வேலைகள் செய்கின்றன ஆனால்

... திறனுள்ள கைகள் கூட
அழுக்கடைகின்றன !

அழுக்கடைந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும்
அபாயத்தைத்
தாங்குகின்றன !

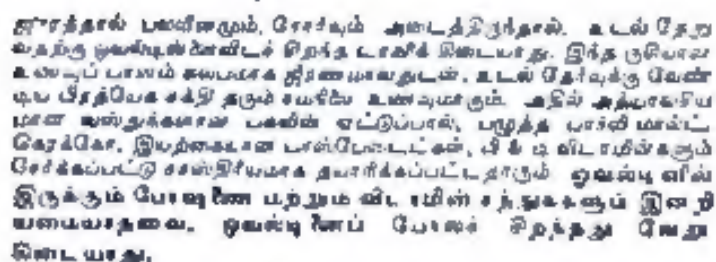
அழகில் கண்களுக்கு
உபயோக கிடுகிடு திறம்படம்!

ஸெப்பாயினால் அடிக்கடி கழுவுங்கள்

ஸெப்பாய் சோப்

அழகிலிருக்கும் கிடுகிகளிலிருந்து
உங்களை காப்பாற்றுகிறது!

தேர்வு
பெறு!

பாட்டர்கள் கேள்விக்குப் பிறகு உடல் நேர ஒயர்டுடன் தொடர்பு கொள்
கிறார்கள். இவ்விதமான உடல் உணர்வு-புற உணர்வு தொடர்பு
தான் இவ்விதங்கள்.

வி.கி.பொருத்தசேனா: பொதுமக்கள் யோசனைகளை அம்பிபென் (இந்தியா) லீட்

ககவினத்திலிருந்து ஆரோக்கியத்திற்கு !

“என் கிராமத்
தில் விரோதி
மலேரியாவை
தாங்கள் வீழ்
த் தி வி ட
டோம். இத
ற்கு உதவியது
பாலுடரின்....”

மலேரியாவைப்பற்றி எங்
ளுக்கு இனி பயிமலீயீய்.
எங்கள் கிராமத்திலே அது
யிகவும் பயங்கரமான கஷ்
டங்களைக் கொடுத்து வந்தது.
ஆனால் ஒரு காரைக்கு ஒரு 'பாலுட்
ரின்' மாத்திரை. அதைச் சீ கார்டன்
உட்கொண்டால் மலேரியாவைக்
குணப்படுத்தும் என்பது இப்போது
எங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. மலே
ரியா வராமல் தடுக்க வாய் ஒரு மாத்
திரை உட்கொள்ளவேண்டும் என்ப
தையும் எங்கள் அறிவோம்”.

ஒரு காரைக்கு ஒரு 'பாலுடரின்' மாத்திரை அதைச் (கூலாத்திற்
குப் பிறகு தண்ணீருடன்) சீ கார்டன் உட்கொண்டால் உடனடியாக
கால மலேரியா பாதிப்பு அகலும். காரம் ஒரு மாத்திரை அதை
உட்கொண்டதற்கும் புதிதாக-மலேரியா தொத்தகதிலிருந்தும்
தடுக்கச் செய்யும். பின்னிட்டே கார்டிம் விரும்பத்தக்க கொள்கை
என் அதம் இவ்வாறு 'பாலுடரின்'. தெய்வர்கள், கர்ப்பத்தின்கள்,
சப்பினி கந்திரைகள் வாகளம் முழு உயிர்க்கையுடன் உட்கொள்ள
லாம். ஒரு மாத்திரை அதை ஒரு அளவு. 'பாலுடரின்' சீ அளவுகரு
சீ மாத்திரைகள் அடங்கிய தாங்களின் கிடைக்கும்.

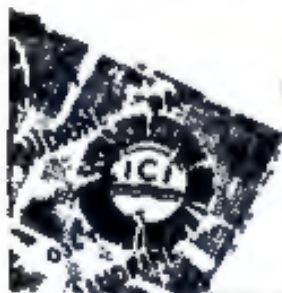
‘பாலுடரின்’

மலேரியாவுக்கு அற்புதமான மூலவுதம்.

கூலாத்தின் கிள்கம்

இந்திரியம் கெடிகம் இண்ட கட்டிக்
(இந்தியா) லிமிடெட்.

சங்கத்தா பம்பாய் கெளரி கெளரி
முதல்கள் கார்ப்புட்.

மலிவாக சீக்கிரமாக சுலபமாக

வேலையை
முடிக்க

அக்ரிகோ மண்வாரிகளை
வெயோகியுங்கள்

விவசாயிகள், சுரங்கம், இருப்புப்பாதை
முதலியவைகளில் வேலைசெய்பவர்கள்,
சந்தாக்களை அமைப்பவர்கள் இவர்கள்
யாவரும் டாடா அக்ரிகோ மண்வாரிக

ளைப் பெறும்புகிறார்கள். விசேஷமான ஹைகாப்பன் எடிகால் நயா
ரீக்கப்பட்ட இம்மண்வாரிகள் தீவிரத்துறையில் கூடியவையாத
லால் இவைகளே கடைசியில் மிகவும் சிக்கனமானவை. உயர்தர
மான அமைப்பு உள்ளவையாதலால் இவைகையாளுவதற்கு மிக
வும் சுலபமாக இருக்கின்றன. ஆகையால்தான் அவை உங்களு
டைய வேலையைவும், தேர்த்தையும் மிச்சப் படுத்துகின்றன.

டாடா அக்ரிகோ கருவிகள்

கிளை ஆபீஸ்கள்: பம்பாய், மதராஸ், கான்பூர், ஜலந்தர்,
தாக்கூர், விஜயநகரம், சென்னை, திருவாரூர்.

தீவிர மலிவான உழைப்புக்காக
அக்ரிகோ கருவிகளைப் வாங்குங்கள்.

உங்கள் குழந்தைக்கு
பதிவாக 'கிளாக்ஸே'.

கொடுங்கள்,
இப்பொழுது தடையின்றி
..கிடைக்கிறது..

கிளாக்ஸே

குழந்தைகளுக்கான
பால் உணவு

'ஓ...அம்மா,
ஏராளமாக
கிடைக்கிறது
கிளாக்ஸே'

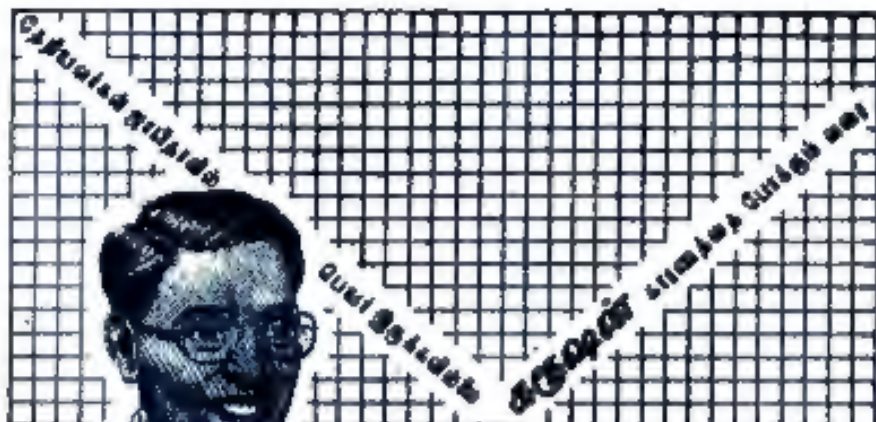

தீர்மானப்பட்டு, சிம்ஸா மிதப்பின் கிடை: 1 பவுண்டு 400 கிராம், 3-2-8; 2 பவுண்டு 400 கிராம், 6-16-00.

கிளாக்ஸே நெய்மேட்டில் (இந்தியா) லி.
பம்மாய், கங்காபுரம், மதுரை.

செய்தல்

செய்தல்

அவரின் விடையெழுத்து மானவதும் அவ்வளவு அக்கரையாகப் பரிசுஷியில் தேறுதலியோ, அவ்வது அதிசயம் உழைக்கையோ இல்லை. அடிக்கடி பரிசுஷியில் தேரல்வி மேலும் அதிக நேரம் புத்தகங்களுடன் கழிக்கவே துண்டித்து. அதில் யாதொரு பிரயோசனமும் இல்லை. படிப்பில் கவனம் செலுத்தையோ அவ்வது விஷயங்கள் மனதில் வைக்கையோ முடியவில்லை. இவ்வாறு மனமுடைபும் தருணத்தில்தான் ஒரு கண்பன் "கருஷின்"ச் சிபார்சு செய்தனன்.....

மாணக்கர்கள் மிகவும் தீவிரமாக, ஆனால் உயர்மனப்பான்மை மதிப்பிற் றாக நேரம் தவிர்த்த இழப்பதென்றும் உயர்மனத் தவக்கன் பயனற்றதே. தீண்டநேரம் படிப்பு, உத்தமமான கர்த் தும் நேரம்மாறாமலிருக்க, இவை கரம், ஒத்திரக்கரம், குடக்கன் இவற்றை மத்திக்கச் செய்தனன். அதனும் நேரம்மிகு அகத்தவர்கள் சந்த மூட்டத்தையும் அகத்தப்படுத்து

கின்றன. ஒவ்வொரு அதிசயம் பாதிக்கப் படுகின்றது. அநேகமாக முதன்மை வாகத் தேரக் கூடியவர்களும் தேரத் து மரது ஏற்படலாம்.

நேர உழைப்பின்மையும், தீண்ட நேரம் உட்கார்த்திருப்பதிலும் ஏதப்படக் கூடிய விஷயங்களிலும் பாதிக்கப்பட் டாம் இத்தே "கருஷின்"க் கொண்டு தாக்குதல், கருஷினுடன் நேர நாதக்கன் உபாத்தவனின் மூல கர தாத்தா ஆதரிதவனின் தாக்குதல் தன். ஒத்திரக்கரம், கரம் குடக் கனும் இவற்றைவாறவே இவர்கப்படு கின்றன. பார்ப்பு, உதாரணியை அகவரையின், இவை ஒத்தித் து தாக்க மும், உதாரணியும் திரும்பக் கிடைக்கிற் தன். ஒவ்வொரு மனோசத்தியும் கரி யானபடி ஓரயின் கழக்கப்படுகிறீர்கள். உயர்மனத்தினிடமும் விவாபாரிக் கிடமும் "கருஷின்" கு. 1-10-0க்குக் கிடைக்கின்றது.

"கருஷின்" க்கத்தின் துன்பம், கரம், விடம், (மாஞ்சேல்டர், இவ் வகத்து) அவர்களைத் தவிர்த்தப்பட்டு கர்த் து கம்பெனி, விடம், (பம்பாய், மதராஸ் கந்ததர்) அவ் வோர் விடவே க்கப்ப படு கின்றன.

நீங்களும் அந்த க்ருஷின் உணர்ச்சியைப் பெறலாம்

ஆசிரியர் “கஸ்கி”

எழுதிய

மார்த்தியன் கனவு

தமிழ்நாட்டுச் சரித்திரத்தின
மேகாநாத காளத்தி
அத்யாபக வினாக்களுதொகுதி

விலை ரூ. 6-8-0

கிடைக்கும் இடம் :

“கஸ்கி” காரியாலயம்,
செழியாக்கம்   சென்னை

உத்தரவாதமுள்ள கம்பென்கள்
எட்டில் சாமான்கள்

மகிழும் பிரயாணிகளே இருக்கும்.
மகிழும் மகிழும்.

ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும், கோட்டை, ஆம்பத்தூர்,
வாங்குதலுக்கு தேவையான சாமான்களும் உள்ளன.
உயர்விலைகளைக் கொடுக்க மாட்டோம்.
கொடுக்காமை — நீடித்தவாழ்வுகளை.

தீப்பெட்டி விற்பனையாளர்கள் தேவை

ஒரு பிரபல தீப்பெட்டிக் கம்பெனிக்கு
எல்லா முக்கிய நகரங்களுக்கும் அனு
பவம் உள்ள விற்பனையாளர்கள் தேவை.
நங்களைப்பற்றிய எல்லா விபரங்களுடன்
கீழ்க்கண்ட விவரத்துக்கு 20-2-51க்குள்
விண்ணப்பம் அனுப்ப வேண்டியது.

000

தபால் பெட்டி. நெ. 99

C/o கஸ்கி - சென்னை

இந்தியாவின் புகழ்

லோத்ரா

கற்பாசிய ரோக நிவாரணி

கேஸர் குடும்பீட், மதுரை

ZASTRNE 304

**MARGO
SOAP**

The Genuine
HEEM OIL SOAP

மர்கோ ஸோப்

வாசனை தக்கப் பெற்ற மேய்
பெண்ணெயிலிருந்து ஒரு விசேஷ
முறைப்படி தயாரிக்கப் படுவது.
அதன் அபரிமிதமான மிருமீ நாச
கூலி அழுக்கை யகற்றி, சருமத்தி
லுள் புகுத்து தன்கு உத்தம் செய்யும்.
சருமத்திற்குப் புஷ்டியும் மேன்மை
யும் தரும். அழகின் மணம். நுட்ப
மான சருமத்திற்கும் ஊலியவற்றது.

A CALCHEMICO PRODUCT

(மதராஸ் ஆபீஸ்)

5/149, பிரைட்வே, ஜி.டி., மதராஸ்

கல்கி

சுபர்மதி தீரக்கில்

ஆதிமதாபரத் தகரம் இந்திய மக்களுக்கு ஒரு புத்திய வேதந்திரம். கரத்தி மகாத்மா அந்தமருக்கு அருமேதாம் சபர்மதி ததிக் கரையில் சத்தியாக் கிரஹ ஆரோமத்தை எந்திரத்தார். அங்கிருந்துதான் சரத்திரப் பிரசுத்தி பெற்ற டாண்டி யாரத்திரகரையத் தொடங்கினார். அங்கேதான் தமது சத்திய கோத்திரகன் பறவும் சரத்தார்.

அந்தமைய தகரின் சபர்மதி தீரத்தின் அகில இந்தியக் காய்கிரஸ் கமிட்டி கூடியது. கரத்தி மகாத்மாவின் ஆதரம் சத்தி இன்னும் அங்கிலித்து வான வெளியின் திரைத்திரிசுவின்றது போலும். ஆகையினால், அகில இந்தியக் காய்கிரஸ் கமிட்டியின் முடிவுகள் தோத்துக்கு தகவழி காட்டும் முறையில் அமைத்திருக்கின்றன.

முக்கியமாக இரண்டு விஷயங்கள் அங்கே ஆலோசிக்கப்பட்டு திரை வேதன. ஒன்று காய்கிரஸ் மகாத்மாவின் புனர் அமைப்புத் திட்டம். காய்கிரஸ் அமைப்பின் புகுத்துவிட்ட கழகங்கள் வெவ்வேறு பெரும்பாலும் திரைத்திரிசுவின்றது கூடிய முறையில் புதிய திட்டம் அமைத்திருப்பது பற்றி மெற்றி அகிலமேறும். எஞ்சுத்திரிசுவின்றது அடாண்டியினாலும் ஒரு கோஷ்டியார் மத்தியகிரஸ் தனதி விட்டும் காய்கிரஸ் கந்தாபகங்ககிக் ககப்பதற்கு கோண்டிது புதிய அமைப் பின்படி அங்கண்டி கலையமாக இரது.

ஆனால் புதிய காய்கிரஸ் அமைப்பு இப்போது உடனே அமுதுக்கு வரப் போகதக்கா. எப்போது. எப்படி அமுதுக்குக் கொண்டு வருவது என்பது காய்கிரஸ் கரீயக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டுக்கிறது.

அதேமாத இப்போதுள்ள காய்கிரஸ் கந்தாபகங்ககிகே இந்த வரு துத்து இறுதியின் சரத்திர இந்தியாவின் பாரிமெண்டுக்கு தடக்கப் போரும் தோத்தல்மே தடத்தி ககங்ககிகேண்டிய போதுப்பு ஏற்படலாம்.

ஆகவே, பறமைய அமைப்பின்படி ஏற்பட்ட இப்போதுள்ள காய்கிரஸ் கந்தாபகங்ககிகையும் திரைவேதனும் தாய்க்கப்பட்டுத்துவது அவசியம். மகாண்ட காய்கிரஸ் கந்தாபகங்ககிகின் புகுத்துள்ள கோஷ்டி மகப்பாங்கமையை ஒழித்து, காய்கிரஸ் வரிகளுக்குத் தூண்ட ஒத்துமையை திக தாட்டுவது அவசியம். அப்போதுதான், கரப்போதும் போதுத் தோத்தரிக் காய்கிரஸ் அபேட்சகர்க்கை மகத்தான வெத்திரைய அகடவது சரத்தியமாகும்.

இதை துண்டிட்டே, இரண்டு திரைவேதன்கு முக்குக். "மெற்றிவற்ற விழா வெட்டம்!" என்ற தகைப்பிக் எழுதி சித்திதாம்.

அகில இந்தியக் காய்கிரஸ் கமிட்டியின் தீர்மானமே இன்னும் ஒரு அடி முன்னால் சென்று, "எம்மேற்பு விழா தடத்து!" என்று காய்கிரஸ் வரிகளுக்குக் கட்டிக் கிட்டிக்குக்கிறது.

காய்கிரஸ்-க்குப் புறம்பே சென்று தனிக் கட்டி கந்தாபத்திருக்கும் டாக்டர் பி. சி. கோஷ்டி கோஷ்டியையும், காய்கிரஸ்-க்குக்கமேயே தனத்து துதாயக முன்னணி கந்தாபத்திருக்கும் ஆசாரிய கிருபகாஸிதையையும் திரும்பிக் காய்கிரஸ் வேயே குக்கியமாகும்படி வேட்டிருக்கிறது. அவர்களுகடைய துதாயககிக் கட்டி குப் பரிசாரம் தோடுகததும் காய்கிரஸ் தகைக்கு அகிலாரம் அளித்திருக்கிறது.

மகாண்ட காய்கிரஸ் கந்தாபகங்ககிகின் 'மெற்றிவற்ற' பறம் பெற்று, திரை பகங்கமேயானது உதத்த தகவையும் வேனியேற்றையும் ஓயதும் கோஷ்டிககிகையும் அகண்ட செவிய வேண்டாம் என்று சோக்கி கிருக்கிறது. திரையாங்கம யோனையும் தோத்துக்கொண்டு ஒத்துமையுக்கும்படி கட்டிக் கிட்டிக்குக்கிறது.

இன்னும், காய்கிரஸ்-க்குப் புறம்பே புத்கங்ககிகின் அகிலாஸிககிகையும் திரைமகாலிககிகையும் தோத்துக்கொண்டு அவர்களுகடைய சோகையையும் பறம்

படுத்திக் கொள்ளவும் தீர்மானித்திருக்கிறது. இதன் பொருட்டுக் காய்கிரஸின் வாசந் கதவுகளை தன்கு திறத்துவிட்டு "அகியவருக்கும் தம் கரவு" என்று கொஞ்சுருப்படியும் உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

இவையெல்லாம் மிக தகை தீர்மானங்கள் என்பதைப் பற்றி அதிகம் சொல் சொல்லியிருக்கிறேன். எத்த தயிவுத்திறம் சீவ தேசிய நெருக்கடி ஏற்படலாம் என்பதற்கும்கூட உடனே தீர்மானத்தில் தேரத்திற்குள் இத்தகைய ஒற்றுமை மனோபாவமும் ஒத்துழைப்புத் திட்டமும் மிக மிக அவசியமாகும். ஆனால் எதைப்பற்றி அதிகம் சொல்லவேண்டும் என்றால், மாகாண காய்கிரஸ் ஸ்தாபனங்களின் சீவாதிகாரிகள் எல்லாவது தரம் அத்தீர் மானங்களின் மதித்து நடத்து அமுதுக்குக் கொண்டுதரப் "பேரெழுக்கள்" என்பதைப் பற்றித்தான்.

சீவமாகத்தில் மாகாண காய்கிரஸ் சீவாதிகாரிகள் என்ன முறையைக் கையாண்டு வருகிறார்கள் தெரியுமா?

காய்கிரஸ் மாகாணம், அகில இந்தியக் காய்கிரஸ் கமிட்டி, அ. இ. க. காரியக் கமிட்டி ஆகியவற்றில் இவர்கள் பெரும்பாலான ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்றி விருக்கிறார்கள்.

மேற்படி ஸ்தாபனங்களின் கூட்டங்களில் சீவ தேசிய விஷயங்களைப் பற்றியும் அகில இந்திய விஷயங்களைப் பற்றியும் பண்புத ஜனாநாயகத்தேரு கொண்டுதரும் பிரேரணைகளை அப்படி அப்படியே ஒப்புக்கொண்டு கையைத் தூக்கி விடுகிறார்கள்.

ஜனாநாயகத்தின் நியாகமும் புகளும் சொல்லாக்கும் திறமையும் இக்காலத்தோரும் காய்கிரஸ் ஸ்தாபனம் உயிர திறத்துவிடும் என்பது இவர்களுக்கு தங்குய்த் தெரியும்.

ஆகையால், தங்களுடைய மாகாண சீவாதிகாரத்தை தேரடியாகப் பாதிக்காத எத்தத் தீர்மானத்தையும் இவர்கள் உடனே ஒப்புக்கொண்டு உத்தரவாகக் கையைத் தட்டி திறைவேற்றுகிறார்கள்.

கொரியா தீர்மானமா?

ஜனாநாயகம் கூறுகிறதே சரி!

கம்பூனியட் கைகளை அங்கேயேப்பதா?

ஜனாநாயகத்தைப் பார்த்துக் கையைத் தூக்கு!

காஷ்மீரா? தேவானமா? திபெத்தா?

மேற்படி! மேற்படி! மேற்படி!

அகில இந்திய உணவும் பிரச்சினையா?

ஜனாநாயகம் சொன்னாடி ததானது!

காய்கிரஸ் புரணமப்பா?

சரி! சரி! இதோ கையைத் தூக்கியாறித்து!

இப்படியாக, பெரும்பாலான காரியங்களில் தீர்மானம் என்ன சொல்கிறது என்பதைக் கூடக் கவனியாமலும் கணித்துப் புரிந்து கொள்ளாமலும் கையைத் தூக்கத் தவிர விருக்கிறார்கள்!

ஆனால் மாகாணங்களில் தங்களுடைய கோஷ்ட பணத்தைப் பாதிக்கும் படியான ஏதேனும் ஒரு யோசனை வந்தால், அதை ஜனாநாயகம் சொன்ன போதிலும் சரி, தரணக்காகத் தள்ளி விடுகிறார்கள்!

"இவ்வளவு தடவை உங்களுக்காகக் கையைத் தூக்கிவிருக்கிறேனா? இந்த ஒரு விஷயத்தில் ஜனநாயக முறையடி எங்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது?" என்று கேட்கிறார்கள். கேட்டுத் தங்கன் தோக்கத்தைச் சாதித்துக் கொள்கிறார்கள்.

தமிழ்தாட்டைப் பற்றி மட்டும் இதை தாம் சொல்லவில்லை. பம்பாய், கங்காளம், ஆந்திரம், மத்தியப் பிரதேசம், உத்தரப் பிரதேசம் ஆகிய பன இடங்களிலும் இதே தீர்மானம் குடி கொண்டிருக்கிறது.

அதாவது மாகாண காய்கிரஸில் சீவாதிகார கோஷ்டிகள் ஏற்பட்டு மாகாண காய்கிரஸ் ஸ்தாபனங்களை விடப்பேடியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. தங்கன் கோஷ்டியில் சேராத காய்கிரஸ்வாதிகள் ஒதுக்கவும் வெளியேற்றவும் முயல்கின்றன.

ஆந்திர தாட்டில் காய்கிரஸ் கோஷ்டிகள் ஏறக்குறைய எம் பணத் துடம் அமைத்திருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு கோஷ்டியைச் சேர்ந்த பூர் கண

வெங்கட்டரங் காங்கிரஸ்க் போதுக் காரியதரிசியா விருக்கிருத். காங்கிரஸ்க் உயிர் தலைப்பாகத் இந்த ஸ்தானத்திற் ற் டு ணா வெங்கட்டரங் வீத்திருப்பது மாகாண கோஷ்டத் தலைவர்களுக்கு மிக் அதுகவனமாயிருந்து வருகிறது.

நீம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவகையில் இங்கே கோஷ்ட மகப் பான்மைக்கும் பரம்பர வைத்யத்துக்கும் விவரத்துக்கும் அவசியம் ஒன்றுமே இல்லை.

இங்கேவுள்ள கோஷ்டப் பிளவு தனித்தி செய்வ முடியாத அங்ஙனவு பெரிய பிளவு அல்ல.

தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ்க் இப்போது இரண்டு கோஷ்டங்கள் இருக் கின்றன. இவை ஐந்தாறு வருஷத்துக்கு முன்னும் ஏற்பட்டிருந்த கோஷ்டங்கள் அல்ல. புதிதாக உருப்பெற்றிருக்கும் கோஷ்டங்கள்.

சென்ற மாகாண காங்கிரஸ் தேர்தலில் ஸ்ரீ காமராசை ஆதரித்தவர்கள் ஒரு கோஷ்டம். ஸ்ரீ சுப்பையாசை ஆதரித்தவர்கள் இன்னொரு கோஷ்டம்.

ஸ்ரீ காமராசை ஆதரித்தவர்கள் பெரும்பாலான உத்திரகனோடு, ஸ்ரீ எம். அண்ணாமலை பிள்ளை, ஸ்ரீ சிவசுாசன சோமசுந்தரம் முதலியவர்கள்.

ஸ்ரீ சுப்பையாசை ஆதரித்தவர்கள் கைம் பெருமான்சாமி செட்டியார், ஓமத்துர் செட்டியார், ஸ்ரீ தங்குமுத்துப் பிள்ளை, ஸ்ரீ அவிதாசுலிங்கம் செட்டியார், ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம் முதலியோர்.

பாக்கம் போது, இரண்டாவது கோஷ்டத்தில் பவர் எற்கெனவே ஸ்ரீ காமராசு அவர்களைத் திரீரமாக ஆதரித்தவர்கள்.

ஆகவே பிளவுக்கும் பிரிவினக்கும் காரணம் என்ன இருக்க முடியும்? பரம்பரைய் சித்திரமிட்டுக் கோடுக்கத் தயாராயிருந்தால், "காங்கிரஸ்"க்கு என்னருடைய சேவையும் வேண்டியதே" என்ற மகப் பான்மைமுடன் நடந்து கொண்டால், கவனமாகத் தமிழ்நாட்டில் கோஷ்டப் பிளவை நீக்கி ஒற்றுமை உண்டாக்கினீ விடலாம்.

மற்ற சில மாகாணங்களில் உள்ளதுபோல் தமது தமிழ் மாகாணத்திற் எதிர்ப்புக் காட்டியால் பிரித்து வெளியே போய்த் தனிக் கட்சி அமைக்கவும் இல்லை, காங்கிரஸுக்குள்ளேயே இருந்து தனிக் கட்சி உட்டையும் இல்லை செய்பது முக்கியமானது.

இதிலிருந்து ஸ்ரீ சி. பி. சுப்பையா, ஓமத்துர் செட்டியார், கைம் பெருமான் சாமி செட்டியார் முதலியவர்கள் எவ்வளவு தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பது திர்ஸ்யமாகிறது.

இவர்களுடைய புலர்வனைக் களைத்து மாகாண காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திற் ஒற்றுமை ஏற்படுத்துவது அங்ஙனவு கௌமான காரியமாக இராது.

சீவ கைத்துக்கு முன்பு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் சேம்பரத்திற் பேசும்போது, "காங்கிரஸ்"க்குள் பணக்காரர்கள் இருந்து காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைக் கைப்பற்ற முயற்சிக்கிறார்கள். அதற்கு தான் விட்டுவிட மாட்டேன்!" என்று எச்சரிக்கை செய்தார். மூன்றா மனதிற் வைத்துக்கொண்டு இப்படிச் சொன்னார் என்பது தெளிவாகவிக்க.

எனினும், அவருடைய உத்திரம் வெற்றி பெற்றதாகச் சொல்வதற் கில்லை. உதாரணமாக, தஞ்சாவூர் ஸ்ரீசுராமலிங்கத்தார் தாது அங்கத்தினர் அகிர இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள். அவர்கள்

அட்டைப்பட கிணக்கம்

பார்த்திபன் கணவு

பேற்றடி சரித்திரக் கதைகையப் பூது சலீலர்கள் தாடகமாகி தடித்த போது, பார்த்திபன் கணவு சரித்திரங்கள் அந்நேரமான முதறையில் திரையில் தீட்டிக் காட்டினார்கள். அத் திரைக் காட்சிகளின் ஒருது தமது இந்த இடத் அட்டைகைய அளக்கக்கிறது.

பெரும் தடயம்

அறிந்த நாயகரின்
அயலாப்பரிக் கொள்ளுக
அறிந்த வேதநாயக
அறிந்த திருநாள்

[illegible]

உலகமயாத சிவியா சிவ
நிலத்தில்தான் நாள் அங்கு
கொண்டுள்ள மருதவர் சிவமயம்

“நாதி காவலர்த் நாடுகளும்
“சியாஜித் கைத்தொழைய
“கிடுங்குகின்றன...”

“ஆகவே, அறிவிக்கத்
தீர்மானிக்கிறேன்
வாய்க்கே வாய்க்கே
அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்”

புது செய்தி

Legend

“மனிதனும் மிருகமும்”

நரி மனிதனைப் பார்த்திருக்கிறோம்; மிருகத்தையும் பார்த்திருக்கிறோம். மனிதனை ஒருவாறு அறிந்திருக்கிறோம்; மிருகத்தை அவ்வளவாக அறிந்ததில்லை. ஆயினும் மனிதனுக்கும் மிருகத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமைகளை ஓரளவு அறிவோம். மனிதனுக்குப் பேசத் தெரியும்; ஆகையால் பொய் சொல்வ முடியும். மிருகம் பேசுவதில்லை; பொய் சொல்லுவதில்லை. மனிதனுக்கு இரண்டு கைகள் உண்டு. ஆந்தக் கைகளினால் திருடலான்; பிறர் பொருளைப் பறிப்பான்; பிறரை உறிவிப்பான். மிருகத்துக்குக் கை இல்லாத படியால் இதை செய்வாய் செய்ய முடியாது.

சில மிருகங்கள் பல எடுத்தால் மட்டும் பிற மிருகங்களைக் கொன்று தின்னும்.

மனிதர்களைக் காணாமல் இன்றியே பிறரைக் கொல்லுவார்கள். (கொரியானைப் பார்த்துக் கொள்க.)

மிருகம் தன்னைத் தாக்க வருகிறவர்களைத் திருப்பித் தாக்கும்.

மனிதனே சாதுவாக வழியோடு போகிற மாட்டைப் போல் அடிப்பான். அடிப்பது

மட்டுமல்ல; மாட்டின் பேரில் புகாரும் சொல்லுவான். “அது நொய்ப்புப் போல்வாத மாடு! அடிக்கப் போனால் முட்டி வருகிறது!” என்பான்.

மனிதனுக்கும் மிருகத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமைகள் இவ்விதம் இருக்க, மறு இனம் நாடக ஆசிரியர் ஸ்ரீ எஸ். ஏ. கந்தாம் தாம் புதிதாக எழுதியுள்ள நாடகத்துக்கு என்ன அபிப்பிராயத்தில் பேசில் “மனிதனும் மிருகமும்” என்று பெயர் வைத்தார் என்பது அவ்வளவாக எனக்கு விளங்கவில்லை. நாடகத்தைப் பார்த்த பிறகுமட்டி விளங்கவில்லையோ! ஸ்ரீ எஸ். ஏ. கந்தாம் அவர்கள்

இந்த நாடகத்தைப் பற்றிப்பிறகு புத்தகமாகக் கொண்டு வரும்பொழுது, காலஞ்சென்ற பெர்னாண்டுவாஸின் பாணியில் ஒரு நீண்டமூன்றுதர எழுதி, அதில் மேற்படி விஷயத்தை விளக்குமாற்றால் கன்கு விளக்குவார் என்று நம்புகிறேன். (‘விளக்கு மாற்றால்’ என்பதை ‘விளக்கும் + ஆற்றால்’ என்று விளக்கி விடுகிறேன்.)

நாடகத் தலைப்பின் கருத்து எதுவுமையும் இருக்கட்டும். இந்த நாடகத்தை மிகச் சக்தி வாய்ந்ததாயும் உணர்ச்சி மிக்கதாயும் இருக்கட்டும் சம்பவங்கள் சிதறடித்ததாயும் சிதறித் தடிப்புக்குத் தடித்ததாயும் ஆசிரியர் ஆக்கி விடுக்கிறார். இதை செய்வாய் விட முக்கியமாக, சமூகத்திலுள்ள ஈழவர்களைக் கவிய வேண்டும் என்றும் இலட்சியத்தை வைத்துக் கொண்டு எழுதியிருக்கிறார். அளதயும் சிறித்தரமாக ஆக்கி விடாமல், பெர்னாண்டுவாஸின் மூதலிய மேனாட்டு ஆசிரியர்களின் உயர்தர பாணியில் இயற்றிவிடுக்கிறார்.

இந்த நாடகத்தில் கொலைகள் கொஞ்சம் அநீதமாகத்தான் நடக்கின்றன. எயில் கொலை, கத்திக் கொலை, தடியடிக்கொலை, துப்பாக்கிக்

கொலை, தற்கொலை, — எல்லாம் சக்தி துக்கு ஒவ்வொன்றாக வருகின்றன!

ஆனாலும், நாடகக் கலைக்கு இந்த நாடகத்தின் மூலம் ஆசிரியர் உயிர் கொடுத்திருப்பதால் மேற்கூறிய கொலைகளை வெவ்வேறு நாம் மன்னித்துவிடத் தயாராயிருக்கிறோம்.

பணத்தானைப் பிடித்த கொடியோன் ஒருவன் ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றுக்குப் பல தரிக் கித்தாய்களைச் செய்கிறான். வஞ்சகங்களையும்செய்கிறான். நாடகமொருது. ஆட்சி ஏற்பட்ட உடனே, புனிதமான கார்த்திக் குமராவைத் தரித்துக் கொண்டும் நாட்டுமக்களை ஏமாற்றப் பார்க்கிறான்!

ரோட நடிப்பு ஸ்ரீ கந்தம்பாண்டி

இவனுக்கு மாறாக, ஊராந்தர தலைமை ஆக்சிபிள் ஒருவர் அவனுடைய கஞ்சா வண்டிக் கிருவதற்கு மறுத்து, அதனால் விவசாயம் கஷ்ட ஷ்டைப்படுத்துக் கண்டாக்கினார். அப்படி உள் ளாவிடும் மிகத் தீர்த்துடன் எதிர்ப்புவதக் கண்டப் பிடித்து சிறிதிருர்.

இவ் கிருவருடைய போராட்டத்தை முக்கிய அடிப்படையாகக் கொண்டது கட்டாக் கதை.

இடை இடையே காதலும் காதலிகளும் கோர்ட்டும் வக்கில்களும் கைப்பிடுக்கோ ஆல் பத்திரியும் மேற்படி ஆல்பத்திரிகை டாக்ட ரும்மற்றும் பலரும் குறுக்கிட்டுக் கதைக்கும் கட்டாக் கதையும் கலை தருவிர்ச்சன்.

கட்டாக் முழுவதும் கவனத்தைக் கவர் வதாக இருந்தபோதிலும், கட்டாக் கதை வடிவத் து ஒரு சிலருடைய அடிப்பு என் மானில் வக் குகப் பதிந்திருக்கிறது. அவர்விடப் பத்திரக் குறிப்பிட கிருப்புகிறேன்.

நூட்டாகத்தில் கெடியோரோடு வடித்த ஸ் கத்தாரைக் கண்டவர், "அப்பய்யா! இப்படி யில் ஒரு ஆரக்கம் மனித வடிவத்தில் இருக்க முடியுமா?" என்று கெதம்படி செய்தவிட் டார். அவருடைய தலையில் கார்த்தி குமார னைப் பார்த்த பிறகு, கார்த்தி குமாரவுடன் வரும் வகையப் பார்த்தாலும் வங்குப் பிறைய மாக இருக்கிறது. பண்டித தயாநாதன் வக் திக்கு, "தயவு செய்து இவ் கார்த்தி குமார அவர்ய வேண்டாம்" என்று வேண்டிக் கொண்டு ஒரு மூலுத் தயாநாத் அனுப்ப வாமா என்று தோன்றுகிறது.

கைப்பிடுக்கோ ஆல்பத்திரி டாக்டரும், பார்ட்டரும்

ஆனால், கார்த்தி குமார தலித்துக் ஊராந்தர தலைவராக வடித்த ஸ் கே. சாரங்கபாணி மேற்கூறிய வக் கண்டாத்தகை மாற்றி கிடுக்கினார். இந்த கட்டாகத்தில் ஸ் சாரங்க பாணியின் அடிப்பைப் பார்த்த பாரும் அவ கரைக் 'காமெடியாக் சாரங்கபாணி' என்று கெதமாட்டாராகக். இந்தநிலை காலமாக கல்கிவத் துறையிலும் அரசுக் மேனடரி ளும் துறையே வேடிக்கைமேலேயே தோன்றி ளுள்க்கிவக் கிரிப்பாய்க் கிரிக்க கவைத்தவர், அத்தனாக் குப் பரிசாரமாக அந்தறக்குக் கைலிக் கடி கிருத்தவர்வனில் பணை அழுப்படிச் செய்து கிட்டார்.

தாரகை அடிச் குகவர் மேனடரிய வகிது கிட்டாலே ளுள்க்கிவக் கிரிக்கத் தயாராகிவிடு கிறது கழுக்கம். அவ் அழுதாழும் இவர்கக் கிரிப்பது மாறு. முதலில் ஸ் சாரங்கபாணி மேனடரியத் தோன்றிவதும் கைதலிக் போர்கை கதிர்பாற கைபோர் கெடியோர் கிரிக்கத்தாக் ஆய்க்கத்தாக். ஆனால் கெது க்கிக்கத்தில் அது மாறி, "கிரிப்பா! அழுதா!" என்று கெடுக்கடிப்பாற கிவகைக்கு வகிதாராக். இக் ளும் கிரிது தோத்துக்கெண்டாய் கிரிப்பையும் சாரங்கபாணிவையும் அடிபோடு மறத்து எதிர்பத்தகை இந்தநிலை துயரங்களுக்கு உகனாக் ஊராந்தர தலைவராக் குறித்துக் கண்டார் வடிக்கத் தொட்கிடுக்கினார். இதற்கு மேலே ஒருவருடைய அடிப்பிக் ஆந்தறக்குப் பாராட்டு கெது கண்ட இருக்க முடியும்.

கெடியோரோடுவகைய மகனாக 'மேயி' என்று செய்க்ப் மேயி தாக்கி வடித்தவர் கிவகைய உத்தாரணம் செய்தது பத்திரப் பிடுக்கைக் கெட்ட பிறகு, "கிவ வக் உத்தாரணம் ஆக மறுக் கிறது!" என்பதைக் கைபோர் கெடு அறித்து கொண்ட முடித்தது. கிவகை கால்க்கைலிக் இவகைப் போல் கிவகைக் கார்ப்பாற்று கிரிவக் என்று முக வகுதெவர் பணை வக் மனக் கண்ட முகஞ்சுக் கொண்டு வகிது கிதுத்திது. கிவகை உத்தாரணம் செய்வ வகித் 'மேயி'யும் அவகை உத்தாரணம் செய்வ வகித் காதலியுமாக கிவகைக் 'கிவ' என்றலிக் பண்படுப்படி வாக் செய்து கிட்டாரினார்.

ஆயினும் இவர்க்கிவ் போன்ற எதற்கிலேயே மேயி உத்தாரணம் செய்து கைது கிவகைப் பிழைத்திருக் கிறபடியாக் இவ்வும் பிழைத்திருக் ளும் என்று கிவகையோமாக்.

'மேயி' கெடித்தலிக் வடித்த ஸ் வி. கே. கார்த்திகேயன் முதல்தா அடிச் கைப்பதில் கிடுகையில்கிவ.

கைப்பிடுக்கோ ஆல் பத்திரிகை டாக்டராக் வடித்த ஸ் என். டி. கத்தாரத்துக்கு வகு க்கிறம், முதலில், கட்டாக் ஆக்சிபிள் என். டி. கத்தாரத்தார் இந்த கெடித் தலித்திருக்கிறார் என்பதைக் கார் கண்டு கொண்டபோல் முடியல்கிவ.

பொன்னியின்

அத்தியாயம் 34

லதா மண்டபம்

அடர்ந்த மார்தோப்புக் கிடையே சென்ற ஒற்றையடிப் பாதையின் வழியாக அம்மங்கை விடு விடு வென்று நடந்து செல்ல வந்தியத்தேவனும விசைவாகத் தொடர்ந்து சென்றான். மரஞ்சேடி களின் மீது மோதிக் கொள்ளாமல் அந்த இருளில் கடந்து செல்லுவது கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. ஒரு சமயம் இவன் மரத்தில் மோதிக் கொள்ளப் பார்த்துத் தயங்கி நின்றபோது அந்த மங்கை திரும்பிப் பார்த்து "ஏன் நிற்கிறாய்? வழி மறந்து போய்விட்டதா? நீதான் இருட்டில் கண் தெரிவிற மனிதன் ஆயிற்றே!" என்றான். அதற்குப் பதிலாக வந்தியத்தேவன் உடட்டில் விரலை வைத்து மூன்றால் அவன் சொன்னதுபோல் "உஷ்!" என்றான். அதே நேரத்தில் மதின் சுவருக்கு வெளியே ஏதோ சப்தம் கேட்டது. மனித நடமாட்டம் போலத் தெரிந்தது. பிறகு இருவரும் மறுபடி நடந்தார்கள். கொஞ்ச தூரம் போனதும் வல்லவரையன் இலேசாகச் சிரித்தான். அந்த மங்கை திரும்பிப் பார்த்து "என்னத் தைக் கண்டு சிரிக்கிறாய்?" என்றான்.

"கண்டு சிரிக்கவில்லை; கேட்டுச் சிரிக்கிறேன்!" என்றான்.

"அப்படி யென்றால்?....."

"என்னைத் தேடி வந்தவர்களின் காலடிச் சந்தத்தைச் சற்று மூன் நீ கேட்கவில்லையா? அவர்கள் ஏமாந்து போனதை எண்ணிச் சிரிக்கிறேன்!"

அவன் சிறிது பாய்த்துடன் "உன்னை யாராவது தேடி வருகிறார்களா, என்ன? எதற்காக?" என்றான்.

"இல்லாவிட்டால் எதற்காக இந்தக் குருட்டு இருட்டில் மதின் கவரில் வந்து மோதிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும்?"

அச்சமயம் காற்றின் அகசவில் மரக் கிளைகள் விவிசி நிலாக் கதிர் ஒன்று வந்தியத்தேவனுடைய முகத்தின் மீது விழுந்தது.

அந்தப் பெண் சற்று வியப்புடனும் திகைப்புடனும் அவனைப் பார்த்தான்.

"என்ன பார்க்கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"நீ, நீதானா என்று பார்த்தேன்!"

செல்வன்

தன்னை மந்திரவாதி
யென்று எண்ணி அந்
தப் பெண் அழைத்
துக்கொண்டு போகி
றான். போய், அந்த
'இளையராணி' வாரா
யிருந்தாலும், அவ
ளைச் சந்திக்கும்போது
எப்படி நடந்துகொள்

"நான், நான் இல்லாவிட்டால், வேறு
யாரா யிருப்பேன்?"

"போனதடையை நீ வந்திருந்தபோது
பெரிய மிசை வைத்திருந்தாயே!"

"நல்ல கேள்வி கேட்கிறாய்? என்
னைப்போல் அவர் ஏறிக் குதித்து வரு
கிறான் அடிக்கடி. வேடிக்கை மாற்
றிக் கொள்ளாவிட்டால் எப்படி?"

"மூன்றைக்கு இப்போது இளமை
யாய்த் தோன்றுகிறதே?"

"உற்சாகம் இருக்கும் போது
இளமைதானே வருகிறது!"

"அப்படி உனக்கு என்ன உற்சாகம்
வந்தது?"

"உங்கள் மகாராணியின் தயவு
இருக்கும் போது உற்சாகத்துக்கு
என்ன குறைவு?"

"பரிசாகச் செய்ய வேண்டாம்.
இன்றைக்கு எங்கள் எழமானி இளைய
ராணிதான். ஒரு நாள் நிச்சயமாக
மகாராணி ஆவார்கள்!"

"அதைத்தான் நானும் சொல்து
கிறேன்."

"இதுதான் சொல்லுவாய்? உன்னு
டைய மந்திர சக்தியினால்தான் மகா
ராணி ஆனார்கள் என்று கூடச் சொல்
லுவாய்! பாதி ராஜ்யத்தைக் கொடு
என்று கேட்டாலும் கேட்பாய்!"

வந்தியத்தேவன் அறிய விரும்
பியதை ஒருவாறு அறிந்து கொண்
டான். பிறகு அவன் ஒன்றும் பேச
வில்லை. தீவிரமாக யோசித்துக்
கொண்டே நடந்தான்.

தான் சந்திக்கப் போகிறது யாரா?
பழுவூர் இளையராணியா யிருக்கலாம்.
அல்லது மதுரைத்தகத்
தேவரைமணந்துகொண்ட
சின்னப் பழுவேட்டரைய
நின் மகளை யிருக்கலாம்.

வது?—ஒருவே! தைரியத்தைக் கா
விடாதே! தைரியம் உள்ள வரையில்
துயமும் உண்டு! சமயத்தில் ஏதெனும்
யுக்தி தோன்றும் போகாது! இது
வரையில் எந்த ஒருக்கடியிலும் நாம்
தோல்வியுற்று வர்ததில்லை. அதிலும்
பெண் பிள்ளை ஒருத்தியிடமா தோல்வி
வண்டயப் போகிறோம்?

ஒரு பெரிய மாளிகையை அவர்கள்
ஒருங்கிச் சென்றார்கள். ஆனால்
மாளிகையின் முன் வாசலை நோக்கிச்
செல்வனில்லை. பின்புற வாசலையும்
ஒருங்கவில்லை. மாளிகையின் ஒரு
பக்கத்தில் தோட்டத்துக்குள் நீட்டி
விட்டிருந்த சிறுங்கார வதா மண்ட
பத்தை நெருங்கினார்கள். இன்னும்
அருகில் நெருங்கியபோது அந்த வதா
மண்டபம் இரண்டு பெரிய பிரம்
மாண்டமான மாளிகைகளை ஒன்று
சேர்க்கும் பாதையைப்போல் அமைந்
திருந்தது. அப்படியே சேர்க்கப்பட்டு
இரு கட்டிடங்களும் ஒரு விதத்தில்
மாறுபட்டிருந்தன. வலது புறத்து
மாளிகை அதன் உள்ளே கூடர் விட்டு
எரிந்த பல திபங்களினால் ஜொலித்துக்
கொண்டிருந்தது. உள்ளிருந்து பல
வித கலகலப்பான தொலிகள் வந்து
கொண்டிருந்தன. இடது புறத்துக்
கட்டிடத்திலோ ஒரு சின்னஞ் சிறு
திபம் கூட எரியவில்லை. நிலா வெளிச்
சத்தில் அதன் வெளிச் சுவர்கள் நெடி
துயர்ந்து தெளிந்தன. ஆனால் அந்த
மாளிகையின் உள்ளே நிச்சயமும்
இருளும் குடிகொண்டிருந்தன.

வந்தியத்தேவனை அழைத்துக்
கொண்டு வந்த பெண் வதா மண்ட
பத்தை அணுமியதூர் அவனைப்
பார்த்துச் சமிக்ஞையினால் அங்கேயே

நிற்கும்படி சொன்னான்.
அவனும் அப்படியே நின்
றான். அவ்விதம் நின்ற
போதுதான் அந்த இடத்

சுல்கி

புதுச்சேரி

நில் சிதைந்திருந்த மலர்களின் கறு
மணத்தை அவன் உணர்ந்தான்.
அப்பப்பா! என்ன வாரம்! என்ன
வாரம்! மூக்கில் லேடி போல ஏறித்
தலைவைக்கிறதுக்க அடிக்கிறதே!

அந்தப் பெண் வதா மண்டபத்துக்
குள் துளாந்ததும், அவளுடைய குர
லும் இன்னொரு இளைப பெண் குரலும்
கேட்டன. "வதாச்சோல் உடனே!
கேட்பானேன்? வரத்தான் இந்திர
நேரமாய்க் காத்திருக்கிறேன் என்று
தெரியுமே?" என்ற சொற்கள்
அவனுக்கு மயக்கத்தை உண்டாக்கி
ன. அந்தக் குரல் பழுதுர் இளைப
ரானியின் குரல்தான்! சந்தேகமில்லா!
அடுத்த கணம் அவன் மூன்றும் போய்
சிந்தப் போகிறோம். அந்த நிலைமையை
எவ்விதம் சமாளிக்கப் போகிறோம்?

ஏதிர்பார்த்த மந்திரவாதிக்குப் பதி
வாகப் பல்லக்கில் வந்து மோதிய
மனிதன் வந்து சிற்பதைக் கண்டு
அவன் என்ன சினைப்பான்? ஆச்சரி
யப் படுவானா? கோபம் கொள்
வானா? ஒருபேரை மகிழ்ச்சி அடை
வானா?...அவ்வது எந்த வித உணர்ச்சி
வையும் வெளியில் காட்டாமல் கடந்து
கொள்வானா?

அவனை அழைத்து வந்த மங்கை
வதா மண்டபத்து வாரலில் சிந்தப்படி
சமிக்ஞையால் அழைத்தான்.

வந்திபத்தேவன் அவன் சிந்த
இடத்தை அடைந்து மண்டபத்தின்
உட்புறம் நோக்கினான். ஒரு ரோடிப்
பொழுதில் அங்கே நோன்றிய காட்சி
அவன் கண் வழியாக மனதில்
பதிந்தது. தங்க விளக்கு ஸ்தம்பத்தில்

ஒளிர்ந்த தீபச்
கடர் போன்
ஒளியைப் பரப்
பியது. ஏதோ
ஒரு அபூர்வ

மரன் வாசனைத் தைலத்தை அந்த
விளக்கில் விட்டிருக்க வேண்டும். ஆத
லின் தீபச் கடரின் புகை கமகமவென்று
மணம் வீசிற்று, பல வர்ண நறு மண
மலர்களைப் பரப்பிய சப்ரகட மஞ்சத்
தில் ஒரு பெண் ஓய்வரமாகச் சாய்ந்து
கொண்டு விற்றிருந்தாள். அவள்
பழநூர் இளைய ராணிதான். பகலில்
பல்வகையில் பார்த்தபோது அவன் அழகி
யாகத் தோன்றினான். இரவில் தங்கக்
குத்து விளக்கின் வெளிச்சத்தில் அழ
கென்னும் தெய்வமே உருவெடுத்தது
பேரவக் காணப்பட்டான். மலரின்

மணமும் விளக்கின் புகை மணமும்
பழநூர் இளைய ராணியின் மோகன
உருவமும் சேர்ந்து வந்தியத்தேவனைப்
பேரதை கொள்ளச் செய்தன.

வந்தியத்தேவா! ஞாக்கிரதை! ஒரே
ஒரு தடவை நீ மது பானம் செய்தாய்!
உன் அறிவு கலங்குவதை அறிந்தாய்!
பிறகு மதுவைத் தேடுவதில்லை என்று
சபதம் செய்தாய்! இப்போது அதை
ஞாபகப் படுத்திக்கொள்! மதுவின்
பேரதைவைக் காட்டிலும் சக்தி
வாய்ந்த இந்த மயக்கத்தில் உன்
அறிவைப் பறிகொடுத்து விடாதே!

வியத்தியத்தேவனைப் பார்த்த பழ
நூர் இளைப ராணி கத்தினி அவளுடைய
பவழ இதழ்கள் மிதிது விரித்து
முத்துப் பற்களை வெளிக் காட்டும்படி
வியப்புடன் நோக்கிக் கொண்டிருந்
தான். பேச முடியாத நிலையை அவள்
அச்சமயம் அடைந்திருந்தது வந்தியத்
தேவனுக்கு அனுகூலமாகப்போயிற்று.

இவ்வாறு அவள் ஒரு மிரிப்புச்
சிரித்து விட்டு, "அம்மணி! தங்கள்
தாழிப் பெண்ணுக்குத் திடீரென்று
சந்திரமம் வந்து விட்டது;— நான்
மந்திரவாதியா இல்லையா என்று!
அதை எப்படிக் கேட்டான் என்று
நினைக்கிறீர்கள்! 'நீ நிராது!' என்று
கேட்டான்!" என்று சொல்லி மறு
படியும் சிரித்தாள்.

கத்தினி புன்னகை புரிந்தான்.
வந்தியத்தேவனுடைய கண் மூன்றும்
ஒரு மின்னல் மின்னியது! அது
தேனைச் சொரிந்தது.

"இவளுக்கு அப்படித்தான் ஏதா
வது சந்தேகம் திடீர் திடீர் என்று
வந்துவிடும்! வானுமி! ஏன் இங்
கேயே மரம்போல நிற்கிறாய்? உன்
இடத்துக்குப் போ! பரதாவது
வரும் காலடிச் சத்தம் கேட்டால்
தேவனுப் புகரென்று சேத்து!" என்
ருள் கத்தினி.

"இதோ, அம்மா!" என்று சொல்லி
விட்டு, வானுமி வதா மண்டபத்தின்
உள் வழியாகப் பிரகாச மானிகைக்குச்
இசைந்த நடை பாதையில் வந்து
போய்ச் சற்றுத் தூரத்தில் மக்க
லாதத் தெரிந்த வரதப்படியன்னை
உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

கத்தினி மிதிது குரவைத் தாழ்த்திக்
கொண்டு, "உங்கள் மந்திரவாதி
யில்லையென்று இவன் சந்தேகித்தான்?
அடட்டுப் பெண்! 'மந்திரவாதிகள்'
என்று சொல்லிக் கொண்டிருவர்களில்
முக்கால் வாரிப் போ! வெறும் பொய்
வர்கள். நீதான் உண்மை மந்திர
வாதி! என்ன மாயமந்திரம் செய்து
இந்தச் சமயத்தில் இங்கே வந்தாய்?"
என்று கேட்டாள்.

"அம்மணி! மாய மந்திரம் செய்து
நான் இங்கு வரவில்லை. சுவரீது
சாத்தியிருந்த ஏணிமேல் ஏறித்தான்
வந்தேன்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"அதுதான் தெரிவித்தே! இந்தப்
பெண்ணை என்ன மாயமந்திரம் செய்து
வந்திருக்கிறான் என்று கேட்டேன்."

"நீயா வெளிக்கேற்றில் ஒரு புன்
னகை புரிந்தேன். அவ்வளவுதான்!
அதற்குச் சரிப்பட்டு வராளிட்டால்,
தாங்கள் கொடுத்த மந்திர மோதிரத்
தைக் காட்ட எண்ணியிருந்தேன்."

"அதைப் பத்திரமாய் வைத்திருக்
கிறாய் அவ்வா? அந்த மோதிரம்
இருக்கும்போது பட்டப் பகலில் பதி
ரங்கமாக இங்கே வந்திருக்கலாமோ?
எதற்காக இந்தக் குருட்டு வழியில்
திருட்டுத்தனமாக வந்தாய்?"

"அம்மணி! தங்கள் கார்த்தவீரர்
இருக்கிறாரே, கிணைப் பழுவட்டரை
யர், அவருடைய ஆட்கள் கத்தத் திரு
டர்கள். முதலில் என்னுடைய உடை
களையும் உடைமாமகளையும் திருடப்
பார்த்தார்கள். பிறகு என்னைப் பின்
தொடர்ந்து ஒரு கணம் கூடப் பிரியா
மல் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்
கவிபரிந்து பிரியப்பட்ட பாடு
பெரும் பாடாகப் போயிற்று. பிரிந்த
பிறகு சந்து பொத்துகளில் புதுத்த
தங்களுடைய மானிகை மதிள் கவ
ரைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டி
ருந்தேன். அந்தச் சமயத்தில் கவர்
மேல் வைத்த ஏணியைப் பார்த்ததும்
தாங்கள்தான் இந்த ஏழழியை நினைவு
கூர்ந்து இந்த ஏற்பாடு செய்திருக்கி
றீர்கள் என்று எண்ணி விட்டேன்.
அது தவறு என்று தெரிந்து கொண்டேன்.
மன்னிக்க வேண்டும்."

"மன்னிப்பதற்கு அவசியம் ஒன்றும்
ஏற்படவில்லையே!"

"அது எப்படி, அம்மணி!"

"நீ நினைத்தது அவ்வளவாகத் தவ
றும் இல்லை. மந்திரவாதியை எதற்
காக என்ன தருவிக்க நினைத்தேன்,
தெரியுமா?"

"தெரியவில்லை, அம்மணி! எனக்கு
மந்திரமும் தெரியாது! ஜோசியமும்
தெரியாது!"

"உங்கள் நேற்றுக் காலைப் பார்த்
தது முதல் உன்னுடைய ஞாபகமா
கியே இருந்தது. நீ ஏன் இன்னும் என்
னைப் பார்க்க வரவில்லை யென்று
தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.
அதற்காகவேதான் நான் மந்திரவாதி
வைக் கூப்பிட்டனுப்பியேன்."

“யிக்க ஆச்சரியமாயிருக்கிறது.”

“எது?”

“இப்போது நீங்கள் சொன்னது தான். நேற்று உங்களைப் பார்த்தது முதல் எனக்கும் உங்கள் ஞாபகமாகவே இருந்தது!”

“பூர்வ ஜன்ம வரலாறையில் உனக்கு மம்பிக்கை உண்டா?”

“அப்படியென்றால்?”

“பூர்வ ஜன்மத்தில் இரண்டு பேருக்கு ஈட்டோ, உறவோ இருந்தால், இந்த ஜன்மத்திலும் அத்தகைய தொத்தம் ஏற்படும் என்கிறார்களே, அதைத் தான் சொல்லுகிறேன்.”

“நேற்றுவரையில் எனக்கு அந்த மம்பிக்கை இல்லை. நேற்றுத்தான் அதில் மம்பிக்கை பிறந்தது.”

இவ்விதம் வந்தியத்தேவன் கூறிய போது வெளிப்படையாகப் போய் சொன்னான் என்றாலும், மனதிற்குள் குடர்கதையோடு ஈட்டில் பார்த்த பெண்ணை நினைத்துக் கொண்டதான் சொன்னான். ஆனால் அந்தினிக்கு அதைப் பற்றிய விவரமே தெரிய இடமில்லை. வால்வாசி தன்னைப்பற்றிச் சொல்வதாகவே நினைத்துக் கொண்டான்.

“ஆனால் அதற்காக நீ என்னைப் பார்க்க வரவில்லையே? ஏதோ ஆம் வார்த்தையாக நம்பி என்பவர் செய்தி சொல்லி அனுப்பியதாக.....”

“ஆம், அம்மணி! அவர் சொல்லி அனுப்பிய செய்தியைத் தங்களிடம் சொல்வதற்காகவே முதலில் தங்களைப் பார்க்க விரும்பினேன். தங்களை ஒரு மூளை பார்த்தபிறகு, பழைய காரண மெல்லாம் மறந்து போய் விட்டது.”

அத்தியாயம் 35

மந்திரவாதி

தூரத்தில் பெரிக்கனின் பெரு முழக்கம் கேட்டது. எக்காளங்கள் சபடித்தன. மனிதர்களின் குரல்கள் ஞாயிக்காவும் செய்தன. கோட்டைக் கதவுகள் திறந்து முடிக்க கொள்ளும் சத்தமும், யானைகள் குதிரைகளின் காலடிச் சத்தமும் எழுந்தன.

நந்தினியின் கவனத்தை அந்தச் சத்தங்கள் கவர்ந்தன என்பதை வந்தியத்

“ஆழ்வார்க் கடியாரை நீ எங்கே பார்த்தாய்? என்ன செய்தி சொல்லி வனுப்பினார்!”

“வீர காரையன் புரத்துக்கு அருகில் ஆழ்வார்க் கடியார் கம்பியைச் சந்தித்தேன். அவர் தன் கைத் தடியின் சத்தினால் கொண்டு விஷ்ணுதான் பெரிய தெய்வம் என்று மெய்ப்பிக்க முயன்றார். அச் சமயத்தில் பெரிய பழுவேட்டையரின் பரிவாரங்கள் வந்தன. அவரைத் தொடர்ந்து தங்கள் பல்லக்கும் வந்தது. அங்கே என்ன சுகளை என்று பார்ப்பதற்காகவோ என்னமோ, தங்களுடைய ஒரு பொற்கரம் பல்லக்கின் திரையை விலக்கிற்று. அப்போதுதான் தாங்கள் என்று தெரிந்து கொண்டு ஆழ்வார்க் கடியார் தங்களுக்கு ஒரு செய்தி அனுப்ப விரும்பினார். நானும் அந்திரை உடம்பூர் சம்புகரைவர் மாணிகையில் தங்கியபடியால் என்மீடம் செய்தி சொல்லி அனுப்பினார். ஆனால் உடம்பூரில் தங்களை நான் பார்க்க முடியவில்லை. தஞ்சாவூர்க் கோட்டைக் கருகில் சாஸியில்தான் சந்திக்க முடிந்தது. அதுவும் தங்கள் பல்லக்கு என் குதிரைமேல் மோதியதினால்தான்!”

இவ்விதம் வந்தியத்தேவன் சொல்லி வந்தபோது நந்தினி மேலே அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஆகையால் அவளுடைய முகமொத்தி விடுத்து ஒன்றும் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. கடைசியில் வந்தியத் தேவன் சொன்னதைக் கேட்டதும் அவளைத் திரும்பிப் பார்த்து ஒரு மோகனப் புன்னகை புரிந்தான். “ஆமாம்; என் ஏறும் பல்லக்கு வெகு பெரிய வாத பல்லக்குகள்!” என்றான்.

தேவன் அறிந்து கொண்டான். காவல் புரிந்த தாதிப் பெண் திடுக்கிட்டு எழுந்து சற்று அருகில் வந்து “அம்மா! ஏதோமான் வந்து விட்டார் போலிருக்கிறது!” என்றான்.

நந்தினி “எனக்குத் தெரியும்; நீ உன் இடத்துக்குப் போ!” என்றான்.

பிறகு வந்தியத் தேவனைப் பார்த்து, “தனாதிகாரி கோட்டையில் பிரவேசிக்க

கிஞர். சக்கரவர்த்தியின் சேஷமததை விசாரித்துவிட்டு, கோட்டைத் தளபதியைப் பார்த்துப் பேசிவிட்டு, இங்கே வருவார். வருவதற்குள் நீ போய்விட வேண்டும். ஆழ்வார்க் கடியார் கூறிய செய்தி என்ன?" என்று வினாவினான்.

"அம்மணி! அந்த வீர வைஷ்ணவ சிகாமணி தங்களை அவருடைய சகோதரி என்று சொல்லிக் கொண்டார்; அது உண்மைதானா?" என்று வல்லவரையன் கேட்டான்.

"அதைப்பற்றி நீ ஏன் சந்தேகப் படுகிருய்?"

"பச்சைக் கிளியும் கடுவன் குரல்கும் ஒரு தாயின் குழந்தைகள் என்றால் எளிதில் நம்ப முடியுமா?"

நந்தினி சிரித்து விட்டு, "ஒரு விதத்தில் அவர் சொன்னது உண்மைதான். நான்கள் ஒரே வீட்டில், ஒரே குடும்பத்தில் வளர்ந்தோம். உடன் பிறந்த தங்கையைப் போலவே என்னிடம் பிரியம் வைத்திருந்தார். பாலம்! அவருக்குப் பெரும் ஏமாற்றம் அளித்து விட்டேன்!"

"அப்படியானால் சரி! ஆழ்வார்க் கடியார் தங்களுக்குச் சொல்லி அனுப்பிய செய்தி கிருஷ்ண பகவான் தங்களுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதுதான். தாங்கள் கண்ணனை மணந்து கொள்ளும் கலியாணக் காட்சியைப் பார்க்க வீர வைஷ்ணவ பக்த கோடிகளும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!"

நந்தினி ஒரு பெரு மூச்சு விட்டாள். "ஆகா! இன்னும் அவருக்கு அந்தச் சபலம் நீங்கவில்லை போலிருக்கிறது. நீ அவரைப் பார்த்தால் எனக்காக இதைச் சொல்லிவிடு. என்னை அடியோடு மறந்து விடச் சொல்லு! ஆண்டாளைப் போல் பரம பக்தையாகக் கொஞ்சமும் தகுதியற்றவள் நான் என்று சொல்லு!"

"நான் அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை, அம்மா!"

"என்னத்தை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை?"

"தாங்கள் ஆண்டாள் ஆக முடிபாது என்பதைத்தான் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஆண்டாள் பக்தி செய்து, பாட்டுப் பாடி, அழுது கண்ணீர்விட்டு, பூமாலை தொடுத்துச் சூட்டி, — இப்படியெல்லாம் செய்து கண்ணனை மணந்து கொள்ளவேண்டியிருந்தது. ஆனால் தங்களுக்கு அதற்கைய கஷ்டமே தேவையில்லை, தங்களைக் கிருஷ்ண பகவான் பார்த்துவிட வேண்டியது தான். ருக்மணி, சந்திய பாமாஸ்வயம், ராமதசைய்யம் கோபிகாஸ்திரிகளையும் உடனே கைவிட்டு அவர்கள் வீற்றிருந்த சிம்மாசனத்தில் தங்களை ஏற்றி உட்கார வைத்து விடுவார்!"

"ஐயா! நீர் முகஸ்துதி செய்வதில் சமர்த்தராயிருக்கிறீர்! அது எனக்குப் பிடிப்பதெயில்லை."

"அம்மணி! முகஸ்துதி என்றால் என்னவோ?"

"முகஸ்துக்கு மேலே ஒருவரைப் புகழ்வதுதான்."

"அப்படியானால் சற்றே நீங்கள் திரும்பி முதுகைக் காட்டிக் கொண்டு உட்காருங்கள்....."

"எதற்காக?"

"முகத்தைப் பார்க்காமல் முதுகைப் பார்த்துக் கொண்டு புகழ்ச்சி கூறுவதற்காகத்தான். அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை யல்லவா?"

"நீர் பேச்சில் மிக கெட்டிக்காரராயிருக்கிறீர்."

"இப்போது தாங்கள் அல்லவா முகஸ்துதி செய்கிறீர்கள்?"

"நீரும் உமது முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு, முதுகைக் காட்டுவதுதானோ?"

"மகாராணி! போர்க்களத்திலாகட்டும், பெண்மணிகளிடமாகட்டும், நான் முதுகு காட்டுவது எப்போதும் கிடையாது. தாங்கள் தாராளமாய் என்னை முகஸ்துதி செய்யலாம்!"

இதைக் கேட்டு விட்டு நந்தினி 'கனீச' என்று சிரித்தாள்!

"நீர் மந்திரவாதிதான் : சந்தேக மில்லை. நான் இம்மாதிரி வாய்விட்டுச் சிரித்து வெகு காலம் ஆயிற்று!" என்று சொன்னான்.

"ஆனால், அம்மணி! தங்களைச் சிரிக்கும் பண்ணுவது வெகு அபாயம்! தடாகத்தில் தாமரை சிரித்து மிழைத்தது; தேன் வண்டு மயங்கி விழுந்தது!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"நீர் மந்திரவாதி மட்டுமல்ல; கவியும் போயிருக்கிறதே!"

"நான் முகஸ்துதிக்கும் அஞ்சமாட்டேன்! வசவுக்கும் கலங்கமாட்டேன்."

"உம்மை யார் வைத்தது?"

"சுற்று முன் என்னைக் 'கவி' என்றிருக்கிறார்?"

"அப்படியென்றால்?..."

"நான் நிறுவனுக்குத் போது என்னைச் சிலர் 'குரங்கு முஞ்சி' என்று சொல்வதுண்டு. வெகு நாளைக்குப் பிறகு இன்றைக்குத்தான் தங்களுடைய பயன்ச் செய்வாவினால் அதைக் கேட்டேன்."

"உம்மையா 'குரங்கு முஞ்சி' என்றார்கள்? யார் அப்படிப்பட்ட புத்திரகாவிகள்?"

"அவர்களில் யாரும் இப்போது உயிரோடிவலை."

"உம்மை நான் அங்கிதம் சொல்ல வில்லை, கவி பாடக்கூடியவர் போயிருக்கிறதே என்று சொன்னேன்."

"கொஞ்சம் கவியும் பாடுவேன். ஆனால் பகைவர்களுக்கு முன்னால் நான் பாடுவேன். விலம்பினால் சாகாதவர்கள் சொல்லம்பினால் சாகட்டும் என்று!"

"ஐயா, கவிசாஸ்திர விரிசெங்கிம! உம்முடைய பெயர் என்னவென்று இன்னமும் சொல்லவில்லையே?"

"என் சொந்தப் பெயர் வந்தியத்தேவன்; பட்டப் பெயர் வல்லவரையன்."

"அரசர் குலத்தினரா?"

"பழைய புகழ்பெற்ற வானாதி ராஜர் குலத்தில் வந்தவன்!"

"இப்போது உங்கள் ராஜ்யம்?..."

"மேலே ஆகாசம்; கீழே பூமி; இப்போது நான் சகல பூண்டவத்துக்கும் ஏக சக்கராதிபதி!"

நீத்தினி தெரிது நேரம் வல்லவரை யனை ஏறத் தாழப் பார்த்துக் கொண் டிருந்தான்.

"அப்படி ஒன்றும் நடக்காத காரி யம் இல்லை. உம்முடைய பூர்விக ராஜ்யத்தை நீர் திரும்பவும் பெறலாம்."

"அது எப்படி சாத்தியம்? புலியின் வயிற்றுக்குள்ளே போனது திரும்பவும் வருமா? சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் சேர்ந்த அரசு திரும்பக் கிடைக்குமா?"

"கிடைக்கும்படி செய்ய என்னால் முடியும்."

"அம்மணி! வேண்டாம்! இராஜ்யம் ஆளும் ஆசை எனக்கு எப்போதும் கிடையாது. கொஞ்சம் இருந்ததும் இன்றைக்குச் சந்தர சோழ சக்கர வர்த்தியைப் பார்த்த பிறகு அடியோடு போய் விட்டது. இம்மாதிரி பிறர் கையை எதிர்பார்த்துச் சக்கரவர்த்தியா விருப்பதைக் காட்டிலும் மறு நான் உணவு எங்கே கிடைக்கும் என்று தெரியாத சதந்திர மலிதனு விருப்பிதே மேல்."

"என்னுடைய கருத்தும் அதுதான்!" என்றான் கந்தினி, பிறகு ஏதோ மறந்து போன விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டவன்போல், "கின்னப் பழ

வேட்டையாடிக் கூடிகள் உம்மை எதற்காகத் தேடுகிறார்கள்?" என்று கேட்டான்.

"தங்களுடைய தாதிப் பெண்ணைப் போல் அவருக்கும் எப்போதில் சத் தேகம் உண்டாகி விட்டது."

"என்ன சத்தேகம்?"

"பரிசு இலங்கின உன்ன மூத்திர மோதிரம் என்னிடம் எப்படி வந்தது என்று."

கத்தினியின் முகத்தில் பயத்தில் சிறிய சாயல் தென்பட்டது.

"மோதிரம் எங்கே?" என்று திடுக்கிட்ட குரலில் கேட்டான்.

"இதோ இருக்கிறது, அம்மணி! இவ்வெல்லாம் அதைப் போக்க அடித்து விடுவோனு?" என்று கூறிக்கொண்டே மோதிரத்தை எடுத்துக் காட்டினான்.

"இது உம்மிடம் இருப்பது அவருக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று கத்தினி கேட்டாள்.

"கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை என்மனதில் கொடுகனாக இருந்தது. அதற்கு இந்த மூத்திர மோதிரத்தை உபயோகப் படுத்திக் கொண்டேன். பார்த்து முடிந்த பிறகு இந்த மோதிரம் என்னிடம் எப்படி வந்தது என்று வேட்டையாடத் தளபதி கேட்டார்....."

"ஐ என்ன சொன்னாய்?" என்று கத்தினி வினாவிய குரலில் திடீர் தோன்றித்தது.

"தங்கள் பெருமான் சொல்லவில்லை. அம்மணி! பெரிய பழுவேட்டையாடிக் கொடுத்தார் என்று சொன்னேன். கடம்பூர் மானிகாவில் கொடுத்தார் என்றும் சொன்னேன்....."

அவன் முகத்திலும் குரலிலும் இருந்த திடீர் சீக்கிரம்.

"ஐ சொன்னதை அவர் கம்பிளா?" என்று கேட்டான்.

நீர்ந்தினி பெருமூச்சு விட்டான்.

"முழுதும் கம்பியாகத் தெரியவில்லை. அதனுல்தான் என்னைப் பின்பொருள் கூடிகளை விட்டிருக்க வேண்டும்? தாமயனார் திரும்பி வந்ததும் என்னை அவர் மூன்றாம் விரத்தி உண்மையை அறிய எண்ணி யிருக்கலாம்!" என்றான் வந்தியத்தியன்.

கத்தினி புன்னகை புரிந்து. "பெரிய பழுவேட்டையாடிக் நீ பயப்பட வேண்டாம். அவர் உன்னைக் கடித்துத் தின்று விடாமல் நான் பார்த்துக் கொள்வதேன்" என்றான்.

"அம்மணி! துணிகளையின் பேரில் தங்களுடைய செல்வாக்கு எவ்வளவு என்பது உலகம் அறிந்த செய்தி. ஆனால் எனக்கு வெளியில் அவசர காரியம் இருக்கிறது. அதையினால்தான் தப்பிச் செல்வத் தங்கள் உதவியைக் கொடுக்கிறேன்."

"அப்படி என்ன அவசர வேலை இருக்கிறது?"

"எத்தனைபேர இருக்கிறது. உதாரணமாக, ஆழ்வார்க்கடியாளரைப் பார்த்துத் தங்கள் மறுமொழியைச் சொல்ல வேண்டும். அவருக்கு என்ன சொல்லும்?"

"அவருக்கு 'கத்தினி' என்று ஒரு சகோதரி இருந்தாள்" என்பதை அடியோடு மறந்துவிடுமாடி சொல்லு!"

"சொல்லிவிடலாம்; ஆனால் நடக்கிற காரியமில்லை."

"எது?"

"தங்களை மறப்பதுதான். இரண்டு தடவை தற்செயலாகப் பார்த்த என்னுமேயே தங்களை மறக்க முடியாது போலிருக்கிறதே! வாழ்காணெல்லாம் தங்களை இருந்தவரால் எப்படி மறக்க முடியும்?"

கத்தினியின் முகத்தில் வெற்றிப் பெருமிதத்தின் சாயல் பரிணமித்தது. அவளுடைய மேல் விழிகள் வந்தியத் தேவனுடைய செஞ்சை ஊடுருவின போல் கோக்கின.

"சக்கரவர்த்தியைப் பார்ப்பதற்கு நீ ஏன் அவ்வளவு ஆயல் கொண்டிருக்கிறீர்?" என்று கேட்டான்.

"உலகப் பிரசித்தி பெற்ற அந்தச் சந்திர புருஷரைப் பார்க்க நான் விரும்பியதில்லையென்று எனக்கு உலகத்தில் வீர மன்னர்கள் தங்கள் வீரமும் பெருமையும் பெருகவேண்டும் என்றும், இராஜ்யமும் கீர்த்தியும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்றும் விரும்புவார்கள். அவ்விதமே பிரதானமாகப் பிரார்த்தனை செய்யப்படியும் சொல்வார்கள். ஆனால் கம்பியை சக்கரவர்த்தியைப் பற்றிப் புத்த பிஷாக்களின் மடங்களில் என்ன பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள்?"

“.....உத்தரர்

சோழர் உண்மையும் கனமும்

நின்மையும் உட்கிற் சிறந்தது வாழ்

கெடவே

என்று பிரார்த்தனை செலுத்துகிறார்கள். இத்தகைய கவிஞர் மனமதனைப் பார்க்க வேண்டும் என்று எனக்கு வேறு நாணாக ஆசையாக யிருந்தது...”

“ஆமாம்! சக்கரவர்த்திக்குத் தம் முடைய அழகைப் பற்றி சொல்லப் பெருமைதான். அவருடைய செல்வக் குமாரிக்கு அதையிட அதிக கர்வம்...”

“குமாரியா? யாரைச் சொல்லு கிறீர்கள்?”

“பழையகதையில் இருக்கிறேன், ஒரு அகம்பாவம் பிடித்த கர்வி.—அந்த இளையபிராட்டி குந்தவை தேவியைத் தான் சொல்லுகிறேன்.”

வந்தியத் தேவா! நீ அதிர்ஷ்டக் காரன். நீ தேடிச் கொண்டிருந்த உபாயம் இதோ உன் முன்னால் தானே வந்து நிற்கிறது! அதை என்ரு உப யோகப்படுத்திக்கொள்! — இவ்வாறு வல்லவரையன் தனக்குத்தானே சொல் லிக் கொண்டான்.

இத்தனை வேளும் ஓய்வாசனாகப் படுக்கையில் சாய்ந்து படுத்திருந்த கந்தினி திடீரென்று எழுந்து நிற்கித் துட்டகார்த்தான்.

“ஐயா! நான் ஒன்று சொல்கிறேன். அதை ஒப்புக் கொள்வீரா?” என்று கேட்டான்.

“சொல்லுங்கள், அம்மணி!”

“நீரும் நானும் ஓர் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளலாம். நீர் எனக்கு உதவி செய்யவேண்டியது; நான் உமக்கு உதவி செய்யவேண்டியது. என்ன சொல்கிறீர்!”

“அம்மணி! தாங்கள் சோழ மகா ராஜ்யத்தில் சர்வ சக்தி வாய்ந்த தனுஜனாரியின் ராணி. நிறைந்ததை நிறைத்தபடி சாதிக்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்தவர். நாடு ஒருவித செல் வாக்கும் இல்லாதவன். தங்களுக்கு நான் என்ன விதத்தில் உதவிசெய்ய முடியும்!” என்று.

அவன் உன்னத்திலிருந்து பேசுகிறான், உதட்டிலிருந்து பேசுகிறான் என்று நொந்துகொன்ன விருமபிப கந்தினி தன் கூரிய விழிகளை அவன் மீது செலுத்தினாள்.

வந்தியத் தேவன் அதற்குச் சிறிதும் கலங்காமல் நின்றான்.

“எனக்கு அந்தரங்கமான பணி ஆன் ஒருவர் தேவையாக யிருக்கிறது. இந்த அரசன்மனையில் உமக்கு வேலை வாய்க்கிக் கொடுத்தால், ஒப்புக் கொள் வீரா?” என்று கேட்டான்.

“இதேமாதிரி சேவையை இன் னொரு மாதரசிக்குச் செய்வதாக ஏற் கெடவே ஒப்புக்கொண்டு விட்டேன். அவன் வேண்டாமென்று கிராகரித் தால் தங்கனிடம் வருகிறேன்.”

“அது யார் அவன், என்னோடு போய் டிக்கு வருகிறவன்?”

“சற்ற முன் மிகப் பிரியத்தோடு பேசினீரேனே? அந்த இளையபிராட்டி குந்தவை தேவியை!”

“பொய்! பொய்! அப்படி ஒரு நாளும் இருக்க முடியாது! என்னை வேடிக்கை செய்யப் பார்த்தீர்.....!”

“மகசாணி! இந்த ஓலைவை ஏற் கெடவே பலர் திருடிப் பார்த்து விட்டார்கள். ஆகையால் தாங்களும் இதைப் பார்ப்பதினால் மோசம் ஒன்றும் வந்து விடாது!” என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தியத்தேவன் ஆதித்த கிரகவர் குந்தவைக்குக் கொடுத்த ஓலைவை எடுத்து நீட்டினான்.

நந்தினி ஓலைவை விளக்கினடியில் பிடித்திக் கொண்டு படித்தான். படித்து முடித்தபோது அவளுடைய கன்னலிலிருந்து விளம்பிய மின்னல் ஜுவாலா நகை சர்ப்பத்தின் வாயி லிருந்து வெளிவந்து மறையும் அதன் பிளவுபட்ட நாவை வந்தியத் தேவ னுக்கு நிரைமூட்டியது. அவளை அறி வாமல் அவன் உடம்பு நடுங்கியது.

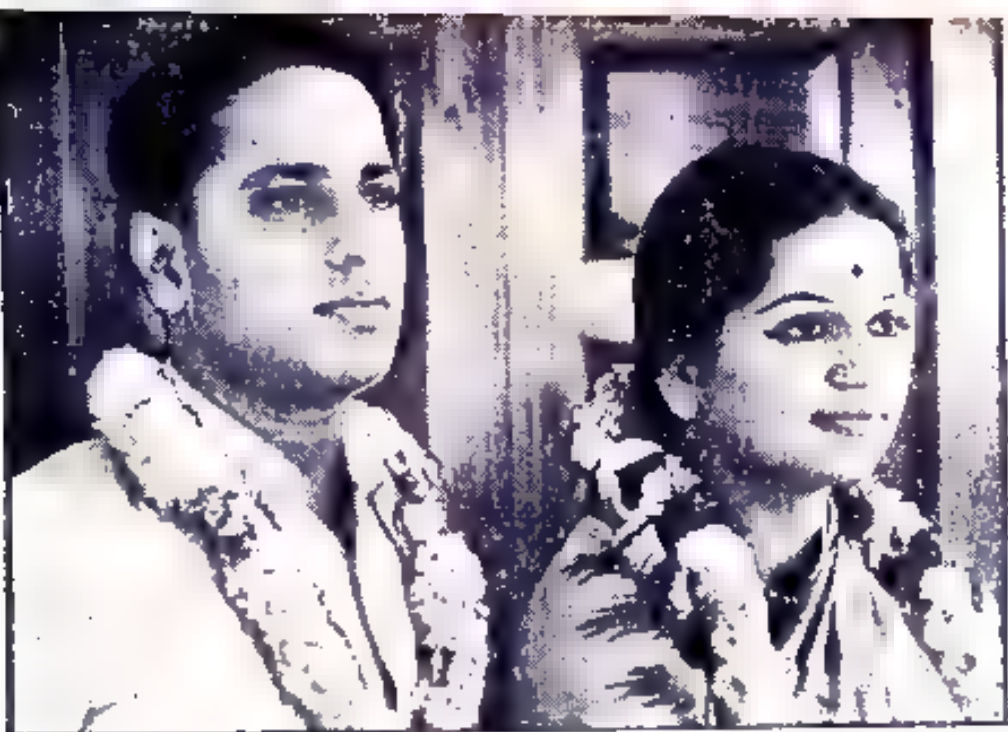
கந்தினி கம்பீர பாவத்துடன் வந்தி யத்தேவனைப் பார்த்து, “ஐயா! நீர் இந்தக் கேட்டையிலிருந்து உயிரோடு தப்பிச் செல்வ எண்ணுகிறீர் அவ் வவா?” என்று கேட்டான்.

“ஆம். அம்மா! அதற்குத்தான் தங்கள் உதவியை நாடிவந்தேன்.”

“ஒரு சிபந்தனையின் பெரிவ் தான் உம்மைத் தப்பித்துவிட நான் உதவி செய்யவாகும்.”

“சிபந்தனையைச் சொல்லுங்கள்!”

“இந்த ஓலைக்குக் குந்தவை என்ன மறு ஓலை கொடுக்கிறாளோ, அதை

பிரபல திரைப்படங்களையும் சமீபே விதவாக்களையும் போல் பேசும் பாடி நடிகை 'விவடமணி' என்னும் பட்டம் பெற்ற ஸ்ரீ.ஆ.ஜி. ரெ. முத்தி அவர்களும் ஸ்ரீ எம். எஸ். வசந்த குமார் அவர்களும் சேர்ந்த வாரத்தில் எட்டப்படியும் சாந்திர விதம்படியும் திருமணம் செய்து கொண்டு நம்பிக்கையினர். இத்தக திருமணத்தை மூன்றிட்டு 31-1-51ல் நடந்த வரவேற்பு அமையத்துக்குப் பன ரோகினியும் சமீபே விதவாக்களும் விவியா நட்சத் திரங்களும் விஜயம் செய்து சிறப்பித்தார்கள். நம்பிக்கை தடுதி வாழ்த்து சகல நலம் விளையும் அனைய வேண்டுகோள் வைத்துக்கொள்கிறோம்.

மறுபடியும் என்னிடம் கொண்டு வந்து காட்டவேண்டும். சம்மதமா?"

"மிக அபாயகரமான விபத்தினை போடுகிறீர்கள்!"

"அபாயத்துக்கு அஞ்சாதவர் என்று சற்று மூன்றும் பெருமை அடித்துக் கொள்ளுமே?"

"அபாயத்துக்குத் துணிவது என்றால் அதற்குத் தகுந்த பரிசு கிட்ட வேண்டும் அல்லவா?....."

"பரிசா? பரிசா வேண்டும்? நீர் கனவிலும் அடையக் கருதாத பரிசு உமக்குக் கிடைக்கும். சோழ சாம்ராஜ் வத்தில் இன்று சர்வ சக்தி வாய்ந்தவராய் விளங்கும் பெரிய பழுவேட்டையார் எந்தப் பரிசுக்காக வருஷக் கணக்காய்த் தவம் கிடக்கிறாரோ, அத்தகைய பரிசு உமக்குக் கிடைக்கும்!" என்று கூறி கந்தினி வந்தியத்தேவன் பேரில் மறுபடியும் மோகனஸ்திரத்தைத் தாவினாள்.

பாவம்! வல்லவரையனுடைய நகை கழன்றது. செஞ்சே! தைரியத்தைக் காட்டியடி! அறிவை இழந்து

விடாதே! — என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள்.

அச்சமயம் அவனுக்குத் துணை செய்ய வந்ததைப்போல் அருகிலுள்ள தோட்டத்திலிருந்து ஆந்தையின் கரூரமான குரல்கேட்டது. ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை, மூன்று தடவை கேட்டது.

வந்தியத் தேவனுடைய உடம்பு கிளர்ந்தது.

கந்தினி தோட்டத்தில் ஆந்தைக்குரல் வந்த இடத்தை நோக்கி "நிஜ மந்திரவாதியே வந்து விட்டாள்!" என்றாள்.

பிறகு வந்தியத்தேவனைப் பார்த்து, "அவன் எனக்கு இனித் தேவையில்லை. ஆனாலும் இரண்டு வாரத்தை அவனிடம் சொல்லி அனுப்புகிறேன். ஒரு வேளை, உன்னைத் தப்பித்து விடுவதற்கும் அவன் உபயோகமாக யிருக்கலாம். சற்றுநேரம் நீ அதோ அந்தப் பக்கம் போய், இருட்டில் மறைந்து நில்லு!" என்று மூன்றாம் அளனுடைய தாழிப் பெண் போவ திசைக்கு நோக்கித் திசையைக் காட்டினாள். (தொடரும்)

மீட்டரம் என்பது எம்ஸ்கிரேத வர்த்தகம். மலிவ் என்று அர்த்தம். மயூராசனம் என்றும் மலிவாகப் போன்ற தொத்தமுடைய ஆசனம். இந்த ஆசனத்தைப் பழகியும் மலிவாகப் போன்றவழியும் பெறலாம். இந்த ஆசனத்தைப் போடும் விதத்தை முன்பு தெரிந்த கொண்டார்தான் இதன் அபூர்வ பலங்களைச் சொன்னான் விளங்கும். மலிவ் சிவனே இது எப்படித் தாக்கீத விட்டுத்தேன்பது விளங்கும்.

மலிவ் தன் தொகையுடன் கூடிய உடலும், இரண்டு எங்கோஸ் தாங்கியிருப்பதைக் கவ

னித்திருப்பீர்கள். எம்முடைய இரண்டு கைகளும் எங்கோஸ் உடலுத் தாங்க, எங்கோஸ் இரண்டும் தொகையாகக் கொள்ள வேண்டியது. இந்தக் கட்டுரை யில் வெளிவாதி யிருக்கும் மயூராசனப் படத்தைக் கவனிப்பீர்கள்.

மீரிப்பில் முழங்காக்களை மடித்து, முகம்மலிவாகத் தொழுகத்தைப் போல் மண்டியிட்டு உட்காரவும். இரண்டு கைகளைச் சேர்த்த முழங்காலுக்கு ஒரு தூண் தனித்த தகரயில் பதிய வைக்கவும். இரண்டு கை ஒரு விரங்கலும் சேர்த்துப் போல் பக்கத்தில் இருக்க வேண்டும். விரங்களை முழங்கால் பக்கம் திருப்பி வைக்க வேண்டும். முழங்கை மடித்து முழங்கையை வலித்தில் ஊன்றவும். தலையும் புறமும் முன்னுக்கு வர, உடல் பளுவை முழங்கைமேல் தாங்கும்படி செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்யும் பொழுது முழங்கைகள் தாமதமே தகரயிலிருந்து மேலே விளையும். எல்பெரு விரங்கள் மட்டும் தகரயில் இருக்கும். உடல் இன்னமும் சற்று முன்னுக்கு வந்தால் அங்கிரங்கலும் தகரயிலிருந்து மேலே விளையும். இப்படிச் செய்த படத்திலுள்ள சிலைக்கு வரவும். முக்காசவுகளையம்போல் விடவும் இழுக்கவும் செய்யலாம். முடிந்தமட்டும் இந்த ஆசனத்தில் பத்துப் பதின்மூன்று விரடி முதல் அரை, ஒரு சீயிடங்கரை இருக்கலாம். பிறகு எங்குடைய விரங்களை முதலில், தகரயில் ஊன்றிப் பிறகு முழங்காக்கையும் ஊன்றித் தலையை சீயித்திடுக் கடைத்துத் தகரயிலிருந்து எடுத்து இவைப்

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி
25. மயூராசனம்

பாறவும். இம்முறையிலே மூன்று முதல் ஆறு தடவை செய்யலாம்.

இதையரை சொல்லி வந்த ஆசனங்களை விட இது கஷ்டமானது. இதைப் பழகும் அன்பர்களின் முக்கின் பிற புறமேயிக்கு அதிகப் பிரியம் உண்டாவ்விடும். தலையை முன்னுக்கு சீட்டி, முழங்கைகளைத் தாக்கும் போது மூக்கு அநி வேகமாய்த் தகரயுடன் முட்டும். சிலருக்கு முகவாய்க் கட்டை, பல், நெற்றி ஆகிய பல இடங்களில் முட்டும். அவரவர்கள் விழும் விதத்தைப் பொறுத் திருக்கிறது. சிலருக்கு முழங்கைகள் பிற உடல் பளுவை

சுத்தித் தாக்களைத் தாக்கும்போது, முழங்கை எழுதிப் பக்கவாட்டில் என்னுள் சேர்க்கி விழ வேண்டும்.

இவற்றிற்குப் பவந்த சிலர் மூக்குக்கு ஒரு தலையின, இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு தலையின என்று போட்டுச் சொண்டு மயூராசனம் பழகுவார்கள். சொஞ்சா இருப்பவர்கள் ஆரம்பத்தில் அப்படிப் பழகுவதில் குற்றமில்லை. ஆனால் எப்பொழுதும் அப்படியே பழக்க மாக்கிக் கொள்ளக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் மயூராசனம் தலையின ஆசன யைப் போய்விடும். அப்படியும் இதை விடாமல் பழகிச் சாத்தித்தே திருவது என்று எங்கோம் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். சிலருக்கு ஒரு வாரத்திலேயே சரிவாய்ச் செயல் வந்த விடலாம். சிலருக்குப் பல மாதங்களும் ஆகலாம். அவரவர் உடல் சிவ்வையப் பொறுத்திருக்கிறது.

சிலருக்கு உணங்கை முழங்கால் பக்கம் திருப்பிவைத்து முழங்கையை மடிக்கும் போதே, மணிக்கட்டு எரம்புகள் மணிக் கட்டு முதலியன வலிக்கும். சரி பளுவை அதன்மேல் தாங்கியும் எரம்புகள் இன்னமும் இழுக்கப்பட்டு மணிக்கட்டியில் கைர் என்று வலிக்கும். வலிக்கிறதே என்று விட்டுவிட்டுக் கூடாது. இந்தநிலை என் வானாவிருந்த உடலு வாட்டியுளும் வலிக் கத்தான் செய்யும். திசை, சற்று முழங்கையை மடிப்பது, சற்று வேகாய் உடலுத் தாங்கிப் பார்ப்பது, இப்படி சிதராமாய்ப் பழகி வந்தால், மணிக் கட்டிகள் எரம்புகள், சதைகள் இவகித்

கொடுக்கும். பாரம் தாங்கும் சக்தி ஏதும். பிறகு சற்று அதிகமாகப் பளுவைத் தாங்கி முன்னுக்கு வர முயற்சி செய்வண்டும். இவ்வாறு சிறகுச் சிறகுப் பழகிவந்தால் கஷ்டமில்லாமல் வரும்.

கைகளின் கீட்டுப் பழகிவந்தனாக்கு 'பாஸென்ஸ்' தெரியும். 'பாஸென்ஸ்' ஏதும் பட்டாத்தான் இந்த மயூரானைச் சித்திக்கும். அதைவரை விழவும், அடிபடவும் செய்யும். புதிதாகக் கைகளின் கற்பலர்கள் எத்தனை தரம் விழுவினார்கள்! கைவளவு எவ்வளவுப் படுகின்றன! அதைப்பெய்வாரம் கட்டை செய்கிறார்களா? எப்படியும் ஏதக் கற்றுக் கொள்வதென்கும். ஷோக் கைத் தொகுதியைப் போடுவதென்கும் என்ற எண்ணத்தினால் என்ன நேரிடிறதும் பழகியே சிறுசிறுக்க கைவளவு? அதைப் போலத்தான். ஆனால் கைவளவு ஆபத்தாகிவிடாது. மருத்து போடுப்படியான காலம் பட்டாது. ஏதோ சற்று வலிக்கும். கைவளவுதான். கிட்டா' முயற்சியுடன் பழகி வந்தால் சில நாட்களில் சரியான நிலைக்கு வந்தவிடும்.

படத்திலுள்ளபடி செய்வ வந்தபின் இன்னமும் ஒருபடி முன்னேற வேண்டும். படத்தில் இரண்டு கைகளையும் சேர்த்துப் போய் இருக்கிறதென்கவா? கைவளவுதான் கைகளாகக் கூடுமானவரை அட்டி சிற்பது. இது மயில் தோகையை வித்த தாற்போய் இருக்கும். இது இரண்டாவது பயிற்சி. இதைதரும் மூன்றிலிருந்து ஆறு தடவைகள் செய்யலாம்.

இந்த நிலைமையிலிருந்து அதாவது கைகளின் கீழ்த்த நிலைமையிலிருந்து கைகளாகக் கூடுமானவரை மேலே தாக்கவேண்டும். முழங்கைகளின் மடங்கக் கூடாது. இது மயில் தோகையை மேலே வித்த ஆடினாற்போய் இருக்கும். இந்தப் பயிற்சியையும் மூன்று முதல் ஆறு தடவை வரை செய்யலாம். இது மூன்றாவது பயிற்சி.

கைகளாவது பயிற்சி இரண்டு கைகள் உட்கூற தாக்குவதற்குப் பதில் ஒரு கையால் தாக்குவது. சற்று முழங்கையை வலித்தல் உட்கூறத் தன்னை வைத்து அதன்மேல் சீர்த்தை சிறத்தவேண்டும். இது மயில் ஒரு கைமால் சிற்பதபோய் இருக்கும். பிறகு மூன்று தாங்கிய கையை எடுத்துவிட்டு இன்னொரு கைமேல் சிறக்க வேண்டும். இப்படி செய்வாரம் செய்யும் போது 'பாஸென்ஸ்' கைட்குப்பவரை வித்ததான் வேண்டியிருக்கும். ஆனால் கிட்டாமுயற்சியுடன் பழகினால் சில நாட்களில் வந்தவிடும். இதைதரும் மூன்றிலிருந்து ஆறு தடவைகள் செய்யலாம்.

மூன்றுவாங்கும் மூன்றிலிருந்து ஆறு தடவைகள் செய்வதற்கு நேரம் அதிகமாகும் என்று கிண்பப்பலர்கள் அவரவர்கள் இஷ்டம்போய் ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை என்று குறைத்தும் செய்யலாம்.

இந்த ஆசனம் சிறு வயதிலுள்ளாளுக்குச் செயலாம் வரும். வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு வருவது கஷ்டம். ஆனாலும் முழங்கைகள்மேல் சற்று உட்கூற எய்ந்தினாற்போய் தினமும் பழகி வந்தாலே பெரும் பலங்கள் ஏற்படும்.

பெண்ணுக்கும் அகவாறே. சிறுமிகளுக்குச் செய்யவரும். வயதானவர்களுக்கும், மாய்பு பெருந்தவர்களுக்கும் சரியாய் செயல் வராது. தினமும் சிறு முயற்சிகள் செய்தாலே போதும். பலன் கிடைப்பே இருக்கிறதே.

இந்த ஆசனத்தைப் பெண்மணிகள் எப்போம் என்று தெரிந்தபின் செய்வக் கூடாது. புதிதாகச் செய்பவர்களைனாலும் சரி, பழகிவந்தவர்களைனாலும் சரி, கருப்பக் தரித்தபிறகு செய்யவே கூடாது. மற்ற எய்கோரும் செய்யலாம். இந்த ஆசனம் செய்வதினால் உட்கூறும் பலன் அடுத்த எட்டுநாடிக் காணலாம். (தொடரும்)

தீங்கள் உங்கள் பற்களை

இன்று மக்ளீன் செய்தீர்களா?

கெடுங்காலமாக
நான் மக்ளீன்ஸ்
மீது நம்பிக்கை
வைத்திருக்கிறேன்.
ஒவ்வொரு தினத்
தையும் அது
எனக்கு ஒழங்காக
ஆரம்பித்துக்
கொடுக்கிறது.

பலகை எதிர்த்து
மூச்சின் நாற்றத்தை
கொடுக்கிறது

உமிழ்வு
கொடுக்கிறது
சுத்தமான பாதகங்களை

கொடுக்கிறது
பற்களுக்கு
வெள்ளை
பற்களை

மக்களின் பெரிதான பத
பலகை யாகும் காப்பகமாக முடி
வாக பிரதியாக முடிபின் தவிர
தது மிகவும் சத்தமாக இருப்பதால்
உள்ளுமூலம் பரிசுபடுத்தி
கொடுக்கிறது. உபயோகப்படுத்த
தப்படுத்தி, உபயோகப்படுத்த
மூலம் சத்தமாக உள்வாங்க
கொடுக்கிறது. மக்கள் பிரதி
நிலம் காணின் மக்கள்
மூலம் தம் பற்களைச் சத்தம் பன்
துவாகப் பரிசுபடுத்தி
கொடுக்கின்றனர்.
இந்த மக்கள்
கொடுக்கிறது.

மலரும் மங்கையுமீ

குஞ்சிதபாதம்

“கோர்க்காக்கோ” என்ற உயித பூங்காவைத்தின் பிழை சேவல், பொருது புங்காவை காசுக்கு அறிவித்ததே திருப் பன்னியெழுத்தி யாருவது யோவ. பூங்காவைப் சேவல்பல் மூலித்தக் கொண்டே எழுத்த யாவைச் சேவல் உவந்தான். பல் விவகரி, மூலம் எழுதி, விட்டைப் பெருக்கி, காசலில் கொள்கிட்டான். அந்த கென்னித் திழைம; கால விவாபாத்தக்குத் தென்பத் தயாரானான்.

செவ்வ விவாபாத்தக்குத் தயாரானதும், மூலியனுக்கு உவந்ததையும், சித்திக்குத் தென்பதும், உயிதுக்கு காத்ததையும் பத்தி உவ்வது தெரியுமா அல்லது புங்காவைப் பத்திப் பூங்காவைத்தக்குத் தெரியும். இவ்விதம்தான் எவ்வளவு விவாபா தகொழும் உவந்து! காலியிலே வித்தித கழப் பத்திப் மஞ்சள் தாமி, செவ்வாமி, செவ்வரி, மூலம் மூலிய விவாபாத்தக்குத் தென்பதே தொகுத்த வித்தகை. குவந்த விவாபாத்த அகித அகல செட் பாக்கள். காலியில் காலி பூங்காவும் தூத மாதிரி பத்தக் காலியைக்குத் தானே காக்குகாக்கள்? அதும், காசலையும் உவ்வ மாதிரி மூலம் கழப்பத்தித் தொகுத்த கென்னும். மூலு கோஜாப் புங்காவைத் தானே, பன்னியை, கிவசம்பி, மருதோத்தி மன்னியையும் கழப்பமாகத் தொகுத்த அகித விவாபாத்த வித்த விவாபாத்த அகல் மாலியம். இத்தக் காலத்தித்தான் மதமன்னித் எவ் வாத் துறவையிலும் தொத்தியிருக்கிறதே, பூவிவாபாத்த மூலம் விதி விவாபாத்த என்ன? காத்திதம்தான் பங்காவைத்தின் தொட்டக் காத்தினிடம் காச கொடுத்தத் துறக்க செவ்வரி, ஐய்ப்பான் கோஜா, உயோவா மூலிய அகலகாரத் செவ்வரிப் பூக்கையும் கிவதய காத்தி கத்த அகலகாரையும் கழப் பத்தியே தொத்த விவாபாத்த. பூகொடு தொத்த காதக்குப் பணம் கருப்பொது, காசலியில்காத இத்தப் பூக்கின் காசலி யில்காத் தன்மையைய காக்குகிறவர்கள் என்ற பிழத்த விவாபாத்த? பூங்காவைத் தொகுத்த தெரிந்தவன்.

மெல்லிய மூலியில் மெழுகாக்க மூலையப் பட்ட தட்டிகள் மெலி ஆடதொகை இவ் வகைப் பாய்க்குள் அகல். உவவியிலிருத் ததம்பம், மெட்டி மூல், மருக்கொழுத்த, மூலியக்காலம், பத்தகைச் சேவலியிருத்

காததார இவ்வகை காலியைய காததாரத் தட்டிகள். கொடியில்கட்டித் ஒரு பங்குய காதத் துறவையத் தன்னியில் கிவத்தப் பிழித்த மெலி மூலுக்குள். தல மாலகக் கொதித் கத்திக் கொண்டவா அக் கித் செருகென்த. அகித்தித் பிழிய் மெலிருத் கொண்டவா மெலிகைக் கொன்ற, கலயாக செவ்வத் தானாய் மெட்டியாகத் செவ்வான். காசலித் குத் குவந்த கிவ் குவந்தத் காலது அகல் மெலி இட்டக் கொண்டான் செவ்வியில்.

பூங்காவைத்தக்குப் பூப்போன்ற மெல் மையாக உடதான் ஒரு குவந்த கிவ் தது. அது தானியில் தக்கித் கொண்டிருத் தது. அகலகைவ காசல் குத்தையன் இன்னும் எழுத்திருக்கவிவிய, அத்த விட் கல் ‘மெலிய’ என்ற கல்வொருக் கப் பிழித் ஒரு கிவிய இருந்தான். அகல் யாரு கைவ மெலியியோ யாருக்குத் தெரியாத. தெருக்கித் இருத்த அத்திய ஜாக்கலும் அகலக் மெலியி என்றதான் கப்பிட் டார்கள். பூவித்தப் பதப்பட்டுக் கொண் டிருத்த பூங்காவைத், “மெலியி! எழுத்திரு, எழுத்திரு! விவாபாத்த காசலியைக் ஆவது, இன்னும் என்ன தக்கம்... அவ்வகையும் எழுப்பு” என்ற கொன்னான்.

குத்தையன், “கான் மூலித்தித்தித்தித் தான் இருக்கிறான். மெலியிட்டவா பூ கிவ்?” என்றான்.

“கான் யோதேன், கிவ் காத்தியையா இருத்தகிவ். காசலுக்கிடே தொத் தாதிரி கப்ப, மெழுகாக்ககாத்திவ்” என்றான் அகல்.

“கரி, கரி, கி யோ!” என்றான் அகல்.

பூங்காவைத் தகுக்கித் குவந்தி கிவாக்கி தப்பாக கைகடல் பூவித்தக் கொன்னான்.

2

குறிப்போதும் ஆகி விட்டது. மூலியில் இவ் தானியில் தக்கும் பரி கித் தானிகைக் கொப்பிப்பட்டு கைவ மாலிகைப் போவ இவ்வித்தது. திரிசக்கு காசலி மெலிய காத்தக் காலிக் தானையம், கத்தினையம் ‘தெத் ததப் பகல்கைத்தெருகே’ என்ற என்னு கை போவ, அருக்கைப் போக்கித் தொத் தத் தப்பாத் தானகைத் தொத் கொண் டிருந்தார். பகல்புத் தானகைக் கொண்

கொத்திருந்த காவ்காவின் கையிலிருந்த
நிறத்தெழுந்த கொட்டகை அருளுடைய விபா
பாச வந்தலம், கொட்டகையின் கருவியே
கிடந்த ஒரு வட்டமான டிரியல்செட்டைதான்
பல்கீடம், கொட்டகையின் எதிரிலிருந்த
உதயமாதலின் அடியிலே முதுகிடுவ கைத்
கோல் கயிற்றிருந்த இரண்டு ஆண்கள் கட்டப்
பட்டிருந்தனர். மாண ரீதியிலுள்ள அமை
கத்துவதற்குக் கூடச் சத்தி யின்மையின்
ஒன்றை கொன்ற கால்கள் பார்த்துக் கொண்
றுகின்றனர். பக்கத்திலே யிருந்த ரூக்கிப்
கொத்தின்மேலிருந்த செம்பொத்த அமை
களைப்போலித்த கைகாத்தக் கத்திக் கொண்
றுகின்றது. ஆண்களின் முன்னே கிடந்த
முடிசைத் தையகளை அமை ரூக்கித்த பார்த்
கலம் இங்கிலா, சற்றை கொத்தின் கொல்லப்
போகும் ஆண்களுக்குத் தைய போடுவதும்
கருவியை போடும்!

திரைக்கு எதிர்த்துக் கொள்ளும் நிலை
புலம் களும், திரை வியாபாரத்தில் கல
வரும்படியும் இருந்தன. கன்னடம்
இருந்த காலத்தில் குதிரை வண்டி, ஒரு
வாரி, ஆள் பரிவாரம் எல்லாம் இருந்தன.
கன்னடம் போனதும் அவர் விமானம்
கொடுத்தப் போய்கிடையில்லை. சேத
வியாபாரம் ஏதாவது செய்யலாம் என்ற
யோசித்துக் கொண்டே யிருந்தார். முத
லாவது அங்குண்டை மந்திரியாக இருந்தான்
அப்போது. 'ஜிம்' மெரியா 'செட்' ஒன்று
விளக்குத் திட்டத்தும் என்ற முதலாவது

[illegible]

கொண்டிருந்தது. வெள்ளம் சாண் ஒழுகி வெள்ளம், மூதும் ஒடினதுவென்ற கன்று கட்டர் 'இன்னாக்கெய்வலி' கொடுத்தும் படியாபித்த. தம்முடைய சிவகாமக்கு கொப்பக் கொண் தொழிலில் இறக்கெனக் கட்டார். கசரப்பத் தொழிலில் காலம் கழிக்க வேண்டியதாயித்த. கணக்கு கழக் குப் பார்த்ததில் முத்தையன் மூலாயிரம் ரூபாய் அகருக்குத் தா வேண்டியிருத் தது. பாலம், அலணும் கையிலே மடிவிலை பணத்தைச் சுருட்டி வைத்தது கொண் கிலிலை. பொறுப்பில்லாதவனாக, கனகாசித் தாமகாச் செலவுசெய்து விட்டான் அகன். அதற்கு ஏதோ கீட்டு காட்டுக்களும் இருத் தன. கேசட்டிகல் தவா செய்தால் செலவு நெலாக கிண்தான். எப்படி முத்தைய னிடமிருந்து வசூலிப்பது? கனகாசக் கேட் டுப் பார்த்தார் கட்டார், மிசட்டிக் கேட்டார், "தாரோங்க, அதுக்கெண் ஆகட்டுக்க" என்ற முத்தையன் சொல்லிக் கொண்டே யிருந்தான். ஒருகருக் கொருவர் காருக்கு காள் பேச்சு மேலே களர்த்து கெட்டுய்யழி, குத்துப் பழியாகப் பகை மூன்று கிட்டது. முதலில் கங்கோசத்துடன் காடாசைக் கண் டால் ஒதுக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்த முத் தையன் கண்டலியில் கைரியமாக காடாருக்கு முன் காணாமல் போட ஆரம்பித்தான்.

கோடாகுடைய கசாப்புக் கடைக்குச் சத்
தர் ஸாத்தில் ஒரு சவுக்குத் தோப்பம்,
காணத்த தோட்டம் இருந்தன. காணத்த

தோட்டத்தின் வெளிக்
கால்களாக மரு தோன்
திக் செடிமரமும், அரளிச்
செடிமரமும் புத்தாச்
சுதாம்பி அழகாக இருந்
தன. தோட்டத்தின் ஒரு
பகுதியில் புஷ்பச் செடி
மரமும் இருந்தன. தோப்
பம், தோட்டமும் சின்னா
யிலின் பேரினையே இருந்
தன. அங்கம் பேரிந்தாம்
பட்ட; சந்திரன் செந்தி
ரத்தின் அங்கம் பெயரே
இருந்தது. அங்கவளியி
லிருந்தவரும் வரும்படி
யும், பு வியாபாரத்தி
லிருந்த கெடப்பதும்
கொண்டு குழம்பம் கடை
யெடுத்தது. சின்னா யி
லிருந்து பிறகு தான்
குந்தையலுக்கு இடை
கிடைத்தன. சாடர் மூன்

அந்த பித்தகம் முத்தையன் கிட்டிக்குத் தகவல்தரும் சின்னாடி. "யானே, என் தாயிலே பஸ்லி விருத்திடிச்சா, என் பணம் எல்லா இங்கே, இருக்கிற வெடிகளத்தை எங்குப் பித்தலாம்? இப்ப அகலுக்கிறதென்னு எழுதிச் செழுதி ரெஜிஸ்டர் பண்ணிடணும். எங்கு திட ரென்ற எல்லா பொல்லாத எதிருக்கெ யும் ரெத்தா என்ன பண்ணாத?" என் னும். அதைத் தாக்குச் என்னும்பு த ளாத சின்னாடியின் பணம் திடரென்ற இப் படி அவனிடம் பரிவு காட்டிப் போகாத அணுகுமே என்ப முடியாத ஆச்சரியம் திகை வித்தது.

"என்ன சின்னாடி, இப்போ என்ன திட ரென்ற கிணர்க்கிட்டே, எங்கே ஓடிப் போவது, உன் பேரினையெதான் இருக் கட்டறமே" என்னும் முத்தையன்.

"இங்கேடா தம்பி! பஸ்லி விருத்தா திகையிலே, பணம் எங்கடப்படுத. என்னத் தக்கும் இருக்கட்டறமே; எழுதி ரெஜிஸ்டர் பண்ணிடு. ஆறு ஒண்ணு, என் உசிரு இருக்கிற டீக்கம் எங்கேடா பேரினையான் இருக்கணும், எங்குப் பித்தா தி அக லாதென்னு கக்கிது கிட்டாப் போய் எழுதிக்கிட்டோகா" என்னும்.

'செயி ரெங்குத சரி' என்ற தோன்றி யது முத்தையனுக்கு. ஒரு கக்கியிடம்

அகலுத்தப் போய் 'செட்டிக் செங்கு' பத்திரம் எழுதி, ரிஜிஸ்டர் காத்த காத்த தான். சப் ரிஜிஸ்டரார் ஆபீஸிலிருந்து கத்தறமே காட்டென் காடாரிடம் இத்தா கைத் தெரிவித்த கிட்டார். காடாரிடா 'அரெபியல்' இப்படித்தான்! காடாருக்கும் கப்பிக்கை கத்த கிட்டது. முத்தையனிடமிருந்து இனிமேல் கரும் செங்குமே முடி யாத கத்த கிணத்த தோகை கத்த கிடும் என்ற தோன்றியது. கப்படியோ தாயா செங்குத்தகு கெண்டய தோகையைத் தோ ரித்த, முத்தையனிடமிருந்து காடெண்டய பணத்தக்குத் காட்டிடு குலம் கமிசி பெற்ற கிட்டார். முத்தையன் எதிர்க்கட்டுப் பாடகிங்கே. செயி விருக்கும் ககாயிங் கத்தா காத்த கதையும் காடர் கதையும் செங்கு முடியாத கத்த அகலுக்குத் தெரி யும். காடெண்டய் பிடித்த குயிலின் கெண்டய னுலும் ககையோம். காடர் கதையின் கெயில் ஐயிலிங் போய் குந்த யாத சப் பிட்டுகிட்டிடு கருகத்தரும் அவன் தயாராக இருந்தான்.

கொத்திலிருந்து காத்தக்குத் குதக்கு கழியாடப் போனும் இரண்டே கைம். அந்த கழி காடாரின் கைகையக் கட்டித் தோத்தது. காடாரின் கைகளும், கிண யும் பூக்காவைத்தக்கும் பாய் கிணாயிப்பா விருந்த போதிலும், ஐயுடையட்டம் இருந்த காத்தினையே அவன் போகதும் கருகது யாவிருத்ததும் கத்த கிணாய் ஆபத்தம் கற்பும் கத்த கத்த அவன் கிணர்க்க கிண்க.

இருவரம் யாது அவன் ஒரு கடை கிணாய் சாயன் யாக்கிக் கொண்டு கத்த கொண்டிருந்தான். தப்பொருது முத்தையன் மேல் காடர் காட்டிடு 'கமிசி' காக்கிவிட் டார். காடர் கைகளிலே படாமல் கப்படி யாகது போய்கிட கெண்டும் கத்த கிணத்தக் கொண்டு கெண்டா காத்த கொண்டிருந்தான். காடர் கைகைய அவன் கையிக்கும் கெண்டும், எதிப்புத்திலிருந்து காடர் கரும் கெண்டும் ஒன்று விருத்தது. காடாரின் பிங்கும் ஒரு ஆன் இரண்டு ஆகைய ஒன்றா கிணத்த ஒரு கிணாரிக்கும் அடித்த ஒட்டி கத்தான். பூக்காவைத்த தோருக்கு கெடுதா கத்தித்ததம் காடர், "என்ன கிணெயும் பூக்காவைம்? ஐயா கெண்டும் பணயாவிருக்கிறதே!" என்ற குலம் பித்தகம் சென்றார்.

காடாரிடம் அவன் பெர்க்க கொடுக்க கிரும்பகிங்கே—மேலே காத்தான்.

"தெரியும்கிறே? டிமிரி காட்டுப்பிட்டேன். இதலி செட்டிக்குமெண்டு எழுதி வெச்சிருக்காங்க மிங்கே உன் பருசன் பேசினே, காத்தையா?" என்று காடார்.

"எனக்கு ஒன்றம் தெரியாத, கழியை விடுங்க" என்று பூக்காவனம்.

"சம்மா சொல்லு. பிள்ளே! என்னமோ தனாமதெருவே, காணற்ப் பதம் மாநிரி விழுந்திட மாட்டேன் உங்களை."

"என்னிடம் டனம் கொடுத்திங்க? யாருக்குட்ட கொடுத்திங்கனோ, அங்கக் காவே கேட்டுக்கிங்க."

"அகனைப் பாதா கொடுத்தேன்? சிலி மாநிரி திருக்கவே, உன் குஞ்சியைப் பாத் திங்கே கொடுத்தேன்."

"உம், காக்கை அடக்கிப் பேசங்க, என்னு கொணர்ச்சிக்குக்குக்க? புத்தி தெரி சிதாசத்திலே திருக்கோ?"

"என் துப்படிப் பதத்தெருவோ? காடாரு கேசப்பட்ட பதாசன் இங்க. உன் பருசன் கிட்டே சொல்லு.சம்மா துலேசிலே கிட்டே மாட்டார்! ஆதமாளம் கப்பி என்ன வெச்செய்காருன்னு சொல்லு. இதலி கிட்டே கேட்டு காணற்ப் கொங்கையையும், கைக்குத் தோட்டைகையும் என் பேருக்கு

எழுதிப்புடச் சொல்லு. தெரியுதா, போ! கல்லா தோசனை பண்ணிப்பாரு" என்று.

பூக்காவனம் கிட்டுக்கு துட்டம் துட்டமாக ஓடினாள். இதலியிடமும், பருஷனிடமும் கொக்கலி வழுதாள். அவன் உடம்பு வெட வெட என்று கலங்கியது. குந்தையன் அவ ளுக்குத் தேதற்கக் கொள்ளான். இதலி அவ ளுக்குத் திருக்கடி கழித்தப் போட்டான். 'காசிலே வாரிடமும் கதையும் கொக்காநே' என்று எச்சரிக்கை செய்தான் குந்தையன். பூக்காவனமும் அவன் குதல் பூ விந்தப் போகதிங்க. கிட்டை விட்டே அவன் கிளம்பயிங்க. காடாரின் படக்காமாள் உருகம் அவன் கதிரிலே எப்பொழுதும் தோன்றிக் கிலி பிடிக்கச் செய்தது. காடா தோடு உட ஒரு துள் அப்பொழுது திங்கா கிட்டான், அவர் என்ன, என்ன பேசியிருப் பாரோ என்று கத்தினா செய்து கலகா மடைத்திருந்தான் அவன்.

6

குந்தையன் ஸ்மித்த உலி என்று சொல் லிக் கொண்டிருந்தான். இது தப்பறியும் கதை திங்காததனும் என் குதலிலேயே உண்டாயினப் சொல்லிவிடுகிறேன். குத்

பிரம்மசாரி

'பிரம்மசாரி' என்ற நாடகத்தை எழுதியதோடும்சாரமக், பிரம்மசாரி யாக, அதாவது கதாநாயகனாகவே தடித்துப் போது மக்களை மெழுகித்தா சாம் தாரதர் ஸ்ரீனிவாஸராவ் என்ற மாடம் நாடகக் கழகத்தில்.

அந்த நாடகத்தில் ஸ்ரீமதி டி. எஸ். சாஜன்குமரியும் மற்றும் சில அமெரிசுத் தடிக்கையரும் வெற்றிகர மாக தடித்தனர் என்று அறிவினோம்.

குரங்ககத் தாக்கிக்கொண்டு பற ஸீன்களில் பிரம்மசாரி தோன்றிய போதெல்லாம், சைபியோர் கரகேசனும் செய்து ஆரவாரித்தாராம்.

தவயன் கவி எடுத்த பெயர் சொன்னான். அடிக்கடி எழுந்த பசித்துக் கொண்டான். சாப்பிட வசதியாகிட்டுப் பருத்த வாங்கி யாருக்கும் தெரியாமல் கெளன்டுவோ கொட்டி விட்டான். பிறகு துன்பத்திற்குப் பெயர் அடிக்கடி எழுந்த வாங்கி வந்த கொட்டினான். சாப்பிடவில்லை. துன்பம் துன்பத்திற்குச் சாத்தென வயல்வளம் ஐக்கிணைபாடி வசத்தாகக் கொண்டான். வசத்தின் ஒரு குறையுடையவன் பழைய தனிகளை விற்றது கொண்டிருப்பதை ஒரு வன் பார்த்தான். அவரிடமிருந்து ஒரு கோட்டி வாங்கிக் கொண்டான். அவயின் ஒரு குன் லாவும் வாங்கினான். அந்தக் குன்வயின் உள்சேயிருந்த பெயரைக் கிழித்தெறித்த சேத்திரை அருக்கி, குட்டையின் அருக்கு நீரில் எழுதி, விட்டபே பரிசாயிட்டுமே வய வசத்தான். இறெல்லாம் சூதாடைய னாக்கும், எழுதகை பனக்கும், படித்தெ யோவனாக்கும் தெரியுமே தயிர் வேத யாருக்கும் தெரியாத. புதிய வந்தி ஒன்றை வன் வாங்கினான். எல்லாகுதாவையும் வசத்த ஒன்றை வசத்தாகக் கொண்டிருந்தான்.

ஆளுநர் பூங்காக்களையோ தன் கைகளுக்கு இப்படி உடம்பிதருத் தேகெந்தைகிட்டே ஏன் ஒருத்தினான். சென்னையிலே ஒரு ரூபாய் பணத்தையே மீட்டர் தனியே குடித்து அதன் அருகில் கட்டினான். அவன் சிறிதும் கொம்பே அதை அகித்த விட்டான். ஆளுநர் 'குயோ, அப்பா' என்ற பணமக டுக்கினான்.

இரு காம் காலத்தில் கடைச் செலவு செய்
யப்பட்டு விட்டால் வந்த கட்டி வசூலுக்கும்
பதில்பது. புதிய கட்டியும், பழைய குவியா
லும், நிதித் தேவையும் உடனடி பொருள் கை
கம் கிடைத்தன. போலீஸார் கத்தனர்.
மாண்புமகாருடன் வந்த யோசனை
யதான் தருதினார்கள். துன்பத்திலிள்
யிரே விசாரணைகள் கத்தியால் குதறிப்பட்டு
யானம் என்ற காலம் கல்லியுத்தத்
சென்றுகொண்ட. செலவு செய்து முத்த
யம் வந்தவர்களுக்கு, எப்படிச் செலவு?

இரண்டு டைகர் ஆய்வு. போலீஸாருக்கு
மொட்டைப் சட்டைகள் கத்தா, கவித்த
கலியாப் தடித்துப் கொள்குந்த ருத்த
விளாபம் விவர ரு போட்டி இழுத்த
சென்ற கிட்டாக்கம். ருத்தபயணம்
கக்காசா கத்திப் கத்திப் பார்த்தாள்.
பயன் இல்லை. செல்லியும், பூக்காணாள்
காதி மோதிப் கொள்குந்தாக்கம்.
ருத்தபயணம் பற்றிய செந்தி கத்தம்

“உங்களுடைய தாய் எங்கே
கடிப்பதற்கு என் மெக் பாய்த்
தது. கொஞ்சம் குதி தவறித்து,
அங்கு வந்தால் தப்பித்தேன்.”

"ஓ! ஓ! அதுவான் தவிர
இருக்கவே இருக்காது."

"ம.வ.க.யை, ந.த.ப.க.யை, ஏன்
தேர்ச்சி என்னடி தீர்க்குக?"

“என் நாய் (யாழ்)நீதான் கடித்து
விட்டுத்தான் திருப்பாய்: குறிதவ
தன் அழகைக் - அகன் சரித்தி
சத்தியேயே கெடவாதே!”

தெரியவில்லை. பத்திரிகைகளில் கூட, கவிதைப் பற்றி எவ்வளவு, ஒரு கவிதை ஒரு பத்திரிகைக்கு எவ்வளவு செலவு ஆகிறது. எவ்வளவு செலவு செய்து தான் தான் பத்திரிகை முதுகை மூடும். சம்பந்தம் இல்லை. செலவுக்கு ஒப்புகொண்டு விட்டான். செலவுக்கு விசாரிப்பதற்கு அவன் தயாராய்விட்டான்.

[illegible]

இந்த செஷன்ஸ் விசாரணை. காலியேரியை தீவிரத்தோடு கைப்பிடித்துக் கொடுத்த காரணம் மாத்திரம் அமெரிக்கைப் பூங்காவுக்கும் செஞ்சூரியன் குதிரைகளுக்கும் உட்பட உட்கொண்ட விட்டனர். அந்த குதிரைகளுக்கு பங்கு கொடுக்கும் பத்தி செஞ்சூரியன் பூங்காவைத்தான். இதையே அமெரிக்கை குதிரைகளைப் பேசுபடுத்தினார்கள்.

[illegible]

இப்படி எத்தன் எத்தனோட! குடும்பச் சொம்பப் போனது இப்போழுது மெது மனசு எத்தனென இரு லாபங்கள் தெரிகின்றன. நம்ம ரெவின்யூ அதிகாரிகளும் ஊதாச் சாட்சிகளாயும் மக்களிடமிருந்தும், மற்றொரு சாட்சிகளிடமிருந்தும், எம். எல். எ.க்டர். இவ் இரு லாபங்களும் ஒன்றை மற்றொன்று குத்த சொல்லித் தாக்கிடவோண்டு, அதே மையத்தில் தங்கள் தங்கள் ஊதாத்தீய மீது மனசை வைத்து வருகின்றனர்.

3. தனது பத்திரிகை மீள்நாட்டியல் சங்கீதம் அரங்கம் கைக்கு முகப்பெயர். போலீஸை அறிவிப்பதில் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. சமீபத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட விடுதலை செய்தியை பார்த்து வாய்! நடு தாழ்வுகளுக்கு உட்பட்ட தாழ்வு தாழ்வுகள், அங்கீகரிக்கப்படாத பிழைகள், பட்டியல் செய்திகள் இவர்களைக் கண்டனப்படுத்த நினைப்பதற்கு இவர்களுக்கு உட்பட்ட செய்திகள்—புது பட்டியல் செய்தி கொண்டு போவதற்கு நேரம் அளித்திருக்கிறார்கள் உடனடி செய்தி போடுகிறார்கள்.

இந்த மதிப்புகள் குடும்ப நிலைக்கு ஏற்றவாறு அமைந்திருக்கின்றன. மேலும் அந்நிலைக்குப் பற்றி இப்போது எவ்விதப் புரட்சிகளும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவர்கள் மரபுமீறிய நிலைக்குத் திரும்பிச் செல்ல முன்வருவதற்குத் தயார் இல்லாதவர்கள். அப்போது மீதம் திறமையுடன் நடந்து கொள்ளுவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தேர்வு எழுதினால் அமைத்ததற்கு எப்படித் திறமையற்றவர்களாக விளங்குவார்கள்? என்க என்ப முடிபாது. அப்போதுதான் இப்போது நிலைமைக்குத் திரும்பிச் செல்ல முன்வருவதற்குத் தயார் இல்லாதவர்கள் என்பதற்குச் சான்று.

அவ்வாறில், என் பத்திரை என்று சொல்ல
வாவிடு. ஆனால் கைது தங்கி இப்படி
செய்யப்படு சரிதான் என்பது என் என்கிறீர்.
தரவேண்டுமே ஒன்று அதிகாரபரம வேலை யாகி
தங்கி இப்பொழுது புன்று காங்கு காண்க
வேலை செய்கிறார்கள். முன் மாதிரி வேலை யும்
கைதுப்பாடலும் என் காணப்படுதலும் கடப்ப
திலும். இதை மீதமாய்விட காண்கிறீர்.

அக் காரணத்தினால்தான் மேல் அதிகாரிகள் தோஷப்பட்டுப் போய் இருக்கிறது. ஜில்லா மேல்டி கார்டு என்னுடன் வரும் படித்து வேண்டுமென்ப வேண்டியதில்லை. அதில் ஜில்லா மேல்டி வேண்டுமென்றால், அதிகாரிகள் உட்கட்ட எக்ஸ்சைஸ் அனுபவம் உடையதாகவும் இருக்கிறது. இவ்வகையில்தான் இப்பொழுது இயல்பு. ஒரு கார்டு, எம்.எல்.ஏ. கார்டும், மேல்டி கார்டும் ஒரே படித்தால் போதும். இவ்வென்று மூன்றும் எதுவுமில்லை தனித்தனியாக வந்தால்.

விடலாம். அதற்குச் சமீபமாக சென்னைக்கு
மதராஸ் சென்னைட்ரீயுட்பட்டும் ஒன்றாண்டு
உறவினர்கள், சம். எம். ஏ. கென் சென்னைட்ரீயுட்பட்டும்,
முதலானவை இருந்தும் போதுமானவை.
இப்படி ஊது வரடமே அதிகார பரீட்சை
பதவிக்கு சிறந்த சிறப்பே சர்க்கார் அதிகாரி
சென்னைட்ரீயுட்பட்டும் சென்னைட்ரீயுட்பட்டும்
இருந்தும் சிறப்பாக சிறப்பாக சிறப்பாக சிறப்பாக
ஒரு காரணம். இவ்வகையான பதவி 1937-ல்
இருந்த சிறப்பாக சிறப்பாக சிறப்பாக சிறப்பாக
சிறப்பாக சென்னைட்ரீயுட்பட்டும் வரடமே
மதராஸ் சென்னைட்ரீயுட்பட்டும் வரடமே
மதராஸ் சென்னைட்ரீயுட்பட்டும் வரடமே

24-1-88

Guidelines:

Abstract

14. **பெரியவர்கள் சொல்** : "நா வறதும் போல் இன்று வந்த கல்விதும் வரவென்று பொருது அதில் வளத்திற்குத் தத்தர வேறு பண்ணியுண்டிடு முத்தரப் பங்குக்காக வளத்தில் வளவாகப் பெற்ற சம்பவமுமாக, பரிசுதி பட்டதற்கு வந்தேன். இப்படித்திற்கும் சில வரவென்று குறு திரிவோளாமல்யில் தரு வுண்டிடுவதும் பொருது வளவெடுக்கப் பட்ட கோவோல் கோவில் வீதிக்கு வளவென்று கொடுப்பெ நத்தமும் துருக்கி வளவெடுக்க. வளவெடுக்கவளவெடுக்கப் பட்டவளவெடுக்க இத்தடம் அதுமே திருக்கெடுக்க."

[illegible]

9. கப்பல் நகர்த்தது

சீமூத்திரக் கரையிலிருந்து ராஜ குமாரனும் சுந்தரியும் போன பின்பு அவர்களுக்குத் தெரியாமல் வனஜா அரண்மனைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தாள்.

வனஜாவைப் பார்த்த அரசன் திடுக்கிட்டுப் போனான்.

"அம்மா வனஜா, ஏன் ஒரு மாதிரி இருக்கிறாய்? உன் முகவாட்டத்துக்குக் காரணம் என்ன?"

"அப்பா அந்த மாயக்காரி, கடல் மோவிலி-சுந்தரி-அசுப்பட்டுவிட்டாள். ராஜகுமாரரிடம் இன்றைக்கு அவன் பேசின பேச்சு, அப்பப்பா!" என்று சூத்திரத்தோடு சொல்லிக் கொஞ்சம் நிறுத்தினான் வனஜா.

அரசன் இதைக் கேட்டதும் கடகட வென்று நகைத்தான்.

"வனஜா, நீ சொப்பனம் கண்டிருக்கிறாய். ராஜகுமாரன் தான் எப்பத்தியக் காரத் தனமாகச் சமுத்திரத்தில் யானையோ என்னத்தையோ பார்த்து விட்டு, 'சுந்தரி, சுந்தரி' என்று உனது கிருஷ் என்றால், அந்தப் பைத்தியம் உனக்கும் பிடித்து விட்டது போயிருக்கிறதே! கடல் கன்னிகையாவது கடலிலிருந்து வரவரவது! ஏதாவது மாயா மந்திரக் கதை படித்தாயோ!"

"அப்பா, உங்கன் பரிசுசெய்யாமல் உனக்கு இருக்கட்டும். அந்த மரபுப் பெண்ணை நானே என்னுடைய கண்ணாலே பார்த்தேன். சமுத்திரத்திலிருந்து எழுந்து ராஜகுமாரனிடம் வந்தான்.

அடையப்பா! அவன் அழகு கண்ணைப் பறித்தது!" என்றான் வனஜா.

"வனஜா, நீ சொல்லுவதெல்லாம் உண்மையா? இதை எல்லாம் எப்போழுது நடந்தது? இப்போழுது அந்தச் சமுத்திர சுந்தரி எங்கே யிருக்கிறாள்?" என்று அரசன் பிரமிப்பும் கோபமும் கலந்த குரலில் கேட்டான்.

"அவ்வளவும் உண்மை! இன்றைக்குக் காடியில் நடந்தது, அப்பா!"

"வனஜா, நடந்ததை யெல்லாம் விவரமாகச் சொல்லு!"

"அப்பா, இன்று காடியில் எழுந்ததும் வழக்கம் போல் உலாவப் போக வாம் என்று புறப்பட்டேன். ராஜ குமாரர் அவர் அறையில் இல்லை. நேரே கடற்கரைக்குச் சென்றேன். அங்கே அவர் பித்துப் பிடித்தவர் மாதிரி சமுத்திர அலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார். நான் அவருக்குத் தெரியாமல் ஒரு ஓடத்துக்குப் பின்னால் மறைந்து கொண்டு கவனித்தேன். பால் போன்ற வெண்ணாமலாய் அலைகளுக்கு மத்தியிலிருந்து சமுத்திர சுந்தரி தன் கருமையாய் கூந்தல் அலைகளில் புரளத்தோன் றினாள். வர்ணப் பட்டா டையுடன் நல்ல ஆபரணங்கள் பூண்டு அவள் வர்ணிக்க முடியாத அழகோடு விளங்கினாள்!" என்றான் வனஜா.

"வனஜா நீ சொல்லுவதைக் கேட்க மிகவும் ஆச்சரியமாய் யிருக்கிறதே! இப்போழுது அவன் எங்கே?" என்று கேட்டான் அரசன்.

"ராஜகுமாரர் அவரை அழைத்துக் கொண்டு அரண்மனைப் பக்கம்தான் வந்தார். நான் அவர்களுக்குப் பின்பு யெயே கொஞ்ச தூரத்தில் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் வந்தபடியினால் அவர்கள் அரண்மனைப் பிரதான வாயிலாக் குன்றை துறழ்த்ததைத் தான் பார்த்த முடிந்தது. அப்பா, நீங்கள் ராஜகுமாரரை இது சம்பந்தமாக ஒன்றும் விசாரிக்க வேண்டாம். என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்து வரம்!" என்றான் வனஜா.

சீபாமண்டபத்தில் வழக்கம்போல் நகரத்து முக்கியமான பிரமுகர்களால் யோசனம் வந்து அவரவர்களுக்கு உரிய ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தனர்.

ராஜகுமாரன் வருவான் என்று அரசன் எதிர்பார்த்தது பிரயோஜனம் இல்லாமற் போய் விட்டது. அரசன் சீபாமண்டபத்திற்குத் புறப்பட்டுப் போகும் வகையில் ராஜகுமாரன் வர வில்லை.

சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் ராஜ குமாரன் வந்தான்.

"இளவரசரே, இன்று காலைவிருந்து உங்களைப் பார்க்க வேண்டும் உமே! உட்காருங்கள்!" என்று அரசன் அன்போடு சொன்னான்.

"மகாராஜா, ஒரு ஆச்சரியமான சமசாரம் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். அந்த சமுத்திர கந்தரி விடைத்து விட்டான். தக்கசீடம்

இச் சமசாரத்தைச் சொல்லிவிட்டு அழைத்து வரலாம் என்று அவரை வணங்க மண்டபத்தில் இருக்கச் சொன்னான்!" என்று ராஜகுமாரன் மெதுவாக ஆரம்பித்தான். உடனே அரசன் 'உட உட' என்று சிரித்தான்.

"இளவரசரே, என்னிடம் விசாரிப்பதென்றால் சமுத்திர கந்தரியாவது வராவது! பாறை ஏமாற்றுகிறீர்! நான் வாயை மூட்டேன்!"

"மகாராஜா, இப்பொழுதே அவரை இங்கே அழைத்து வருகிறேன். அப்பொழுது கம்புசீர்கள் அல்லவா?" என்று சொல்லிவிட்டு ராஜகுமாரன் எழுந்து வணங்க மண்டபத்தை நோக்கி விரைவாகச் சென்றான்.

சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் அரசனுக்குத் தன் கண்களை கம்பியே முடிப்பவில்லை. தன் எதிரே நிற்பது மானிடப் பெண்ணு அல்லது தெய்வ வேகத்தைச் சேர்ந்த அப்பாரவா என்ற அவனும் நீச்சலிக்க முடியவில்லை. கந்தரியும் ராஜகுமாரனும் வாய் பேசாமல் நின்றனர்.

"இளவரசரே, இந்தப் பெண்தான் சமுத்திர கந்தரியா? இவளைத்தான் நீங்கள் சமுத்திரத்திலிருந்து கண்டு பிடித்தீர்களா?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டான் அரசன்.

அந்தச் சமயம் பார்த்து ராஜகுமாரி வனஜா அங்கே வந்தாள்.

"அப்பா, இவன் சமுத்திர கந்தரி என்பதை நாம் எப்படி கம்ப முடியும்? ராஜகுமாரர் அதைச் சரிபாண்படி ரூபப்படுத்துவாரா? அதைக் கேளுங்கள், அப்பா!" என்றான் வனஜா.

இதைக் கேட்டதும் ராஜகுமாரனின் முகம் கோபத்தால் சிவந்தது.

"மகாராஜா, நீங்கள் எப்படி விரும்புகிறீர்களோ அப்படி ரூபப்படுத்திக் காட்டுகிறேன்!"

"அப்பா, இந்தப் பெண் சமுத்திரத் தின் மீண்டும் இறங்கி முழுவிடப் பளமுய

படி கரைபிற வெண்டும். அதற்கு ராஜகுமாரர் ஒப்புக் கொள்ளுகிறாரா என்று கேளுங்கள், அப்பா!" என்று வனஜா சொன்னதும் ராஜ குமாரன் திடுக்கிடத்தான். அதற்குச் சம்மதிப்பதைத்

தவிர வேறு வழி
தோன்றவில்லை. அங்
னுக்கு, வனஜாவுக்கு
ஒரே ஆசைதான். கந்தரி
துலத்தை நெருங்கினால்
மீண்டும் பழைய உரு
வத்தை அடைந்து விடு
வான் என்னும் உண்
மை அவளுக்குத் தெ
தெரியுமல்லவா?

"நானைக்கு மாலை நானு மணிக்குக்
கடற்கவையில் நீங்கள் கந்தரி கடலி
லிருந்து வந்தவள்தான் என்பதை
குசப்படுத்த வேண்டும்!" என்று
மகாராஜா கூறிவிட்டு எழுந்து போய்
விட்டார். வனஜாவும் அவரைத்
தொடர்ந்தாள்.

ராஜகுமாரனுக்கு ஒன்றும்
தோன்றவில்லை. கந்தரியும் கவலையில்
ஆழ்ந்தாள். 'எத்தனையோ கஷ்டப்
பட்டு, கண்ணீர் விட்டுக் கடல் கண்
விகை உருகம் மாறிப் பெண்ணை
வந்தை அடைந்தும் எனக்கு அதிர்ஷ்
டம் இல்லையே!' என்று நினைத்துக்
கண்ணீர் விட்டாள்.

அன்று மாலை நானு மணிக்கு
முன்னதாகவே அரசனும் பரிவரதங்
களும் மந்திரிமார்களும் சாணியும்
தொழிலாளும் வனஜாவும் கடற்கரை
யில் வந்து கூடி விட்டனர்.

ராஜகுமாரன் சேர்ந்த முகத்தோடு
சுமத்திரத்தை நோக்கிப்படி நின்று
கொண்டிருந்தான்.

கந்தரி சுமத்திரராஜாவுக்கும் தனக்கு
மாலிடப் பெண்ணுருவத்தைத் தந்த
முனிவரையும் தியானம் செய்து
கொண்டு விடு விடு என்று. அலை
மோதும் சுமத்திரத்தில் இறங்கினான்.
அலை அவனை விழுங்கியது. அதைக்
கண்ட ராஜகுமாரன் துடித்தான்.

அடுத்த விநாடி ஒரு ஆச்சரியம்
நிகழ்ந்தது. சடை முடி தரித்த முனி
வர்—முன்பு கந்தரியைக் காப்பாற்
றியவர்—கரைக்குச் சமீபமாக இருந்த
மலைப் பாதை மீது நோன்றினார்.
"கந்தரி, வா!" என்று கைகளை உய
ரத் தூக்கி அழைத்தார். உடனே
கடல் கன்னிகை உருவத்தில் கந்தரி
வேகமாக டீத்திக்கொண்டு பாதைக்கு
அருகில் வந்து முனிவரை வணங்கி

ஒரு விடுகதை

அகாபுடி தேக்குத்
தெருக்குப் போய்க்
கீழ் திட்டு நீர்
கீழ்க்கொண்டிருந்த
போது கீழ் அகாபுடின்
பாதையு

னும், முனிவர் அவனை
ஆசிரியத்தார். மறு
நிமிஷம் கடல் கன்னி
யாகிய கந்தரி முன்
னைக்காட்டினும் அதிக
அழகுடன் புதுப் புட
வையும் ஆபரணங்
களும் ஜோலிக்க மாலி
டப் பெண் உருவத்தை
அடைந்தாள்.

கரையில் இருந்த அரசனும் வனஜா
வும் சாணியும் மற்றும் உள்ள பரி
வரதங்களும் ஆச்சரியத்தினால் ஸ்தம்
பித்துப் போய் விட்டனர். தாங்கள்
முடியாத அதிசய உணர்ச்சி காரண
மாக ஒருவருக்கும் ஒன்றும் பேசத்
தொன்றவில்லை.

"கந்தரி, நீ இனி என்றும் மாலிடப்
பெண்ணாகவே இருப்பாய்!" என்று
கூறி முனிவர் மறைத்து விட்டார்.

அரசனும் வனஜாவும் ராஜகுமார
னிடம் மன்னிப்புக் கோரினார்கள்.

"மகாராஜாவே, வனஜாவிலிடமோ
தங்கலிடமோ எனக்குக் கொஞ்சங்
கூடக் கோபம் இடையாது. உங்களைப்
தானே கந்தரியின் உண்மை வரலாறு
எல்லாருக்கும் தெரிய வந்தது!"
என்றான் ராஜகுமாரன்.

மறுபின் ராஜகுமாரனின் தகப்ப
னும் தாயாரும் அவன் தம்பியும்
கப்பலில் வந்து சேர்ந்தார்கள். அரண்
மையில் அவர்களுக்குப் பிரமாதமான
வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது.

சுமத்திர கந்தரியைப் பார்த்து ராஜ
குமாரனின் தகப்பனாரும் தாயாரும்
ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவன் கதை
வைக் கேட்டதும் அவர்களுடைய ஆச்
சரியம் தாங்க முடியாததாகி விட்டது.

ராஜகுமாரனுடைய தம்பி அவனைப்
போலவே இருந்தான். ஆகவே அவ
னுக்கு வனஜாவைக் கலியாணம்
செய்து வைப்பதாக நீச்சலிக்கப்பட்
டது. இரண்டு கல்யாணங்களும் பிர
மாதமாக அரண்மனையில் நடந்தன.

கல்யாணம் முடிந்ததும் ராஜகுமார
னும் கந்தரியும், இவ்வ ராஜகுமார
னும் வனஜாவும் அரசனின் அவங்
காரமான கப்பலில் அவர்களுடைய
தாய்காட்டுக்குப் புறப்பட்டார்கள்.
கடுக் கடலில் கந்தரியின் சகோதரிகள்
இருவரும் வாழ்ந்தினர். (முற்றம்)

அன்பின் அலைகள்

ரா. வீ.

அன்பின் அலைகள் ஆயிரங்கனம் செய்துகொண்டிருந்தன. அவன் தன் புள்ளுறுவரில் உலகத்தில் பொன்விதைத் திரைகளைப் பார்த்தான், அவனது அனுபவமற்ற வாழ்க்கை, சுதலிவனத்தில் போருட்டு கம்பிக்கை பெண்ணும் வந்த விசித்திர விலையைப் பின்னிச் கொண்டிருந்தது. அனைத்து உலகத்தில் ஒரு மூலப் பீடித்தது. அந்தச் சிறப்பில் அவனுக்கு மாபெரும்

சாந்திராபந்தையே வெற்றி கொண்டு விட்டது போன்ற கிவம் தொனித்தது—ஆனால் அழகையிலோ அறிவாக் குழந்தையின் எளிதான விசிப்பு விசுவசாடிக் கொண்டிருந்தது!

அவனுக்கு வாழ்க்கையில் அலாதிப் பற்றுதல். இவ்வளவுத் திரிர் இன்பக் கடையின் பலகைப் பேரகிலுடன் போரிடத் தாடியிருந்தது இதுதான் சரிவான தருணம் என்று எண்ணினான் அவன். அழை புத் தொடுப்பில் முகூர் திருந்தான். கிவந்தின் வெறியில் அவன் 'கட கட' வென்று சிரிக்கலானான். அவனுக்குத் தன் வெற்றியில் அலாதி ஆனந்தம் ஏற்பட்டது!

"என்? வாழ்க்கையிலே விடை மதிப் பற்றியேன இதுதானா?" என்று அவன் புத் தொடுத்தக் கொண்டிருந்த யுவநி உடம்பாத்தது கேட்டான்.

அழை இமை கொட்டாமல் அவனிடே பார்த்தலானான்.

"பேரமம் இருக்கிறேன், சொல் கேள்!" என்று துண்டினான் இவனான்.

"உலகத்தின் அத்தனை கதைகளும் சொத்துக் கொண்டு காம் இந்த உலகத்தில் இன்பமாக வாழ்வது எப்படி என்றுதான் யோசிக்கிறேன்!" என்றான் அந்த யுவநி.

"இதில் உனக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுவானே?"

"உலகத்தைப் பார்த்துத்தான்!"

"உலகத்துக்கும் உனக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று எனக்குப் புரிந்தால்தானே!"

"நான் உன்னைத்தான் என் சின்னஞ் சிறு உலகமாக எண்ணுகிறேன்!"

"நான் என்ன எண்ணுகிறேன், தெரியுமா? என் வாழ்வின் ஆழ்ந்த இருள் குழந்த பிரதேசத்தில், கடப்பிட்டு ஒளி வீசும் ஒளிப் பிறம்பாக உலகனை எண்ணி யிருக்கிறேன்."

"சாட்சா! என் வாழ்க்கையின்போல் உன் கண்ணினம்போலே இனம் தெரியாத சந்தேகத்தில் இன்னிசையை நான் பருகுகிறேன்" என்றான் இவனான்.

"உலகம் மிகவும் மனோரம்பியமாக னது!" என்று முடித்தான் யுவநி.

இரவும் பகலும் கண்மூடிக்கண் திறக்கும் சோத்துக்குள் புரண்டு கொடுத்துக் கொண்டன. இயற்கையின் எழில் காட்சிகளுடன் கூடுவே, உன்னத்து. ஆவல் களும், பேரமம் ஏதோடு காதாக ஏதோ சொல்லி வரனத்து இன்பக் கனவுகளைப் போன்ற காட்டுகளைக் கண் முன் கொண்டு வந்து விருத்தினே.

வாழ்க்கையின் கடன அரங்கத்திலே எழுந்த முதற்காட்சி அதுதான்! பய மின்றி உலகத்தில் நுழைவியே அவன் கண்களைத் திறந்தான்.

சுட்கள் கூறிய சொற்களால், "பரிசு இல் மடிவாய், அழகாய்! ஐக்கிரகத!" என்று குத்திக் காட்டினர்.

அவன் திடீர்ந்ததுடன், "அவனு யிடுவா!" என்று பதில் அளித்தான். அவனுக்குத் தனிவு தான் புரிந்தது.

யுத்தகளத்தில் 'மேஷன்' கல் 'களைப் போல சமூகம் அவனைக் குறி வைத்தது. மக்கள் எதிர்த்த விடுபவர்கள் போல அவனைப் பார்த்தனர்.

2

"சீரியா! உனக்கு அந்த நான் கினை விடுக்கிறதா?"

"எந்த நான்?"

"உனக்கும் எனக்கும் அறிமுகம் ஏற்பட்ட நாளித்தான் சொல்கிறேன்!"

"அதை எப்படி மறக்கமுடியும்?"

"அப்பொழுதெல்லாம் மழிச்சி அகழக் சாமலேயே ஓடிவந்து கம் முன் கைகட்டிக் கொண்டு சிற்றில் அல்லவா? உன் பெயரே ஒருவித வெறியை உண்டுபண்ணிய அந்தக் காலம் எவ்வளவு இனிமையாக இருந்தது என்பதை நீனைக்கும் பொழுது என்ன ஆனந்தமாயிருக்கிறது. தெரியுமா? ஆற்றக்கு அக்கரையிலே, மனந்பரப்

பேய், உன் பெயரை எழுதி எழுதி என் அழிப்பேன், உன் பெயர் மீது பாருடைய காலடியும் படக்கூடாது என்பதற்காக!"

"என் என்ன செய்வை தெரியுமா? அதாருதையாகத் திறத்த கண்ணாய் சத்திரவியல் தங்கன் உருவத்தைக் கண்டு, என் விவரம் மறந்த மோகத்தில் ஆழ்ந்த போய் அமர்ந்திருப்பேன்!"

"அப்போ! இவ்வாற்றத்தை, இந்த சபைவந்தரே உலகம் வேறத்த, உன்னை மட்டும் என் விருப்பினால்! அப்போ! உலகம் தவற தாட்சன்யமற்றது!"

"உலகம் மெட்டெட்டும், சரயிருக்கும் இங்கே சதந்தரக வந்தோம் என்மீதே ஒரு சகலமோக இவ்வாறு!"

"உலகம் ஆழமான சூழ்ந்திரம், என்னும் சிலம் அதன் வெளி பிடித்த அகலம், அதில் இம்மாதிரி சத்திரவியோ அகலம் எழுப்புகின்றன, அந்த அகலகலைப் போலவே நாமும் ஒரு வான் தன்னிக்குறித்துவிட்டு அதிலேயே மறைந்த விட வேண்டியவதாம்! இதைவிட அதிகமாக என்னுடைய வேறென்றும் தெரியாது!"

"இவ்வாறு, வான் சிலப்பது வேறு, உலகம் ஒரு வான மேகம், சிங்கமும் நாலும் அதன் கடினங்கள், கம் ஆட்டம் முடிந்ததும், அதன் திரையில் வான் மறைந்த விடுவோம்!"

இவ்வாறு சதேர சித்திரவியல் ஆழ்ந்த ஆகாயத்தை அன்னாத்த பார்வையாகும்.

3

இங்கே ஆண்டுடன் கடந்துவிட்டன. நான்கு வான் மாறதம் கைதயோ முழு முழுத்துச் சென்றது. சரயாவும் தன் ஆட்டத்தில் அலுப்புக் கொண்டான். தினம் ஒரே காட்சி, ஒரே சரகம், ஒரே சுவரத்தகத்தேட்டால் உன்னத்தக்குப் பிடிக்காததானே!

அன்று சரயா காட்ட முற்ற உட்கார்ந்திருந்தான். சிறிது வேறத்துக் கெல்லாம் அவன் என்ன சினைத்துக் கொண்டானோ, தெரியவில்லை! தான் வளர்த்த பறவைகளை ஒவ்வொருவருக் கூட்டி விருத்த விடுவிக் கையாகும். ஆகையத்தில் தன்னிசைவுடன் சிரியும், இவ்வகையில் இவ் வகையில் கவிசுடம் புரியும், கதந்திர தேவகதையில் மடி.

மீள் தவழ்த்த விவையாடும் பறவைகளைக் கூட்டி கைப்பது அகலாவும் அல்லவா! என்ற எண்ணம் அவன் மனத்தில் அகல பாய்க்கிறது. அந்த வளர்ப்புப் பறவைகள் — பறக்கும் சந்திரை இழந்த மறந்திருந்த அந்தப் பறவைகள் மரத்தின் இவ்வாட்டத்த கிளைகளில் அமர்ந்த சரயாவின் அந்த வேடிக்கையைப் பார்த்த வாரிசுத்தன, அவற்றுக்கு அவருடைய அந்தக் காரியம் ஒரு பெரிய புதிராகவே பட்டது.

இவ்வாறு வேகத்தை முடித்துக்கொண்டு விடு வந்த சேந்திரன், இக்காட்சினைக் கண்ட அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவன் அவனை அடக்க மட்டாமல், "சரயா, ஏன் இந்தக் கூடுகள் இப்போது வளியா விருக்கின்றன?" — அப்போ, உன் முகம் ஏன் இப்படி மாறித் தோன்றிறது? என்ன விசேஷம், சொன்னு!" என்று கேட்டான்.

சரயாவின் கண்ணில் கதந்திர தாசம் தோற்றமளித்தது. அவன் தடித்துத்த குரலில், "அருமைத்திர கூட்டில் சிற கடித்தக் கொண்டது; மறைக்க கைத்துக் காச் மேகங்கள் அவற்றுக்கு என்ன செய்கிற விருத்தகலோ! அன்னப்பப் பருகித் தன் தாகத்தகத் தித்திக் கொண்டாட்டம் என்று என் அவற்றை விடுவித்த விட்டேன்" என்றான்.

"இதென்ன புது விவையாட்டு, சரயா? உன் சித்திரவியலும், சொந்தவியலும் மாறதம் ஏற்படுகிறதோயிருக்கிறதே! நீ தனிகமையில் உட்கார்ந்த கண்ணிச் சித்திர காரணம் என்ன?"

"ஒன்றும் இல்லை! ஏதோ புதுவிதமான தயாரம் ஒன்றை அனுபவிக்கிறேன்"

"அதென்ன அது?"

"அதை வெளிவிட முடியவில்லையே!"

"அதற்கு ஏதாவது மருத்த உண்டா?"

சரயா மெனனம் சாதித்தான். இவ்வாறு சரயாவையே பார்த்துக் கொண்டு, இருவருடைய கண்ணிலும் தங்கன் மோகம் பரவியது சதேர பேசின.

இவ்வாறு ஒரு சதையும் சொல்லத் துணியு ஏற்படவில்லை, வேடிக்கையான சரயாவாக இருந்தது!

மறாது இவ்வாறு திரும்பி வந்த போழுது சரயா அங்கே இவ்வாறு, சரயா அவன் உன்னத்தில் வான விவரப்போன்ற இத்திரஜாவப்

புன்முறுவலை விட்டு மகாநாடு விட்டான். அதற்குப்பிற்பாடு சாயா இந்த வாழ்க்கையில் இருப்பி அடைபயிலில்லா என்பதை அந்த இளைஞனும் உணர் முடிந்தது.

அந்தச் சூன்யமான விட்டில், இடத்தில் சிறையில், ஏமாற்றம் தன் நாட்டியத்தைக் காண்பித்துக் கொண்டிருந்தது. இளைஞனும் விட்டை விட்டு வெளியேறி விட்டான்; வழி மறித்து திரியலானான்.

4

பீரத்தில் வருத்தம் குடிசெண்டது. உள்ளத்தில் நீ கொழுத்துவிட்டு எரித்து கொண்டிருந்தது. உலகத்தில் எழில், முதல் நான் இரவு காணும் சொப்பனத்தைப் போல அழிந்து விட்டது. எந்தச் சாயாமை நமது உலகத்தில் பரிதாபனமாக இருந்து அவன் கட்டு அறுத்துக் கொண்டிருந்தானோ, அவனை அவனை விட்டு விட்டுப் போய்விட்டான். அவனுக்குத் தன்வகை என்று யாருமே இல்லை. வாழ்வதற்கு ஏதாவது எகம் இருந்தாய்ந்தானோ?

தன்னை அழித்துக்கொண்டு விடவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டாலும் மனிதன் எவ்வித விருப்பு வெறுப்பும் இன்றி, எளிதில் பிராணத் தியாகம் செய்துகொள்ள முற்படுவதில்லை. வாழ்

வில் உள்ள மோகம், நிளமம் புது புது வேடிக்கைகளால் பாசப் பதற்குத் தான் தான் இருக்கிறது. 'பிராணத்தில் பாய்க்காப் புலம் எழுந்தாலும், அதைக் காண அதற்கு அளவற்ற ஆவாச!

மனதை நாற்றி மழி விப்பதற்காக அவன் நாடகம் பார்க்கப் போகலானான். ஒரு நாள் எதிர்த்தாயாக, "காம்பு, உலகத்து நாடக அரங்கத்தில் நடிகர் கொள் என்று சாயா சொன்னது சீரெழுந்த வாயை, காழும் செயற்கை நாடகங்களில் ஏன் நடிகர்க்கு உடாது?" என்ற எண்ணம் அவன் உள்ளத்தில் எழுந்தது.

சில தினங்களுக்குப் பிறகு அவனுக்கு ஒரு பிரபல நாடகக் கம்பெனியில் இடம் கிடைத்தது. அவன் நீண்ட சிறி

களும் கருங்கூர்த்தலும் நடிகனுக்குத் தகுந்தவைவரவே அவைகளைத் திரும்பினான்!

அவன் அந்தக் கம்பெனியின் மூலம் தன் திறமையைக் காட்டலானான். அவன் நடிகர்புத் திறனைக் கண்டு ஜனங்கள் அதிசயித்தனர். 'சபாஷ், சபாஷ்!' என்ற சப்தம் நாடகக் கொட்டகையில் எதிரொலித்தன. காணுக்கு நான் அவன் பெயரும் புகழும் அதிகரிக்கவாயிற்று. கீர்த்தி அவனெதிரே தாக்கடி வின்றது. அவன் நாடகத்தில் முக்கிய கதா பாத்திரங்களை நேர்ந்தி கமக்கலானான்.

5

'ஆய் நாடக மண்டலி' பாரத நாட்டுப் பழம்பெரும் நாடகங்களை நடத்துக் காட்டுவதில் புகழ் பெற்றிருந்தது. சகிஷ் குமாரம், அந்தக் கம்பெனியின் நாடகத்தைக் கண்டு களிச்ச, அந்த நடிகர்திடும் அவன் கொண்டிருந்தது.

அன்று 'வசந்த ரேகா' நாடகம். அவன் சாருதத்தனாக நடத்தான். நாடகக் கொட்டகையில் ஏகக்கூட்டம்! அவன் மோடைக்கு வந்து வந்துமுற்றும் ஒரு முறை நோக்கினான். சிகப்பிரசத்திபெற்ற நடிகன் ஆனகயாஸ் சந்திராஷ் ஆரவாரம் கொட்டகையைக் கிடுகிடுக்கச் செய்தது.

அவன் ஆசனியத்தினால் பார்த்தான். அவனுக்குச் சாயா வந்திருப்பது போலப் பிரமை ஏற்பட்டது. அவனுக்கு ஏற்பட்டது வெறும் பிரமைமால்ல; கண்ணாடியிலேயே சாயா வந்திருந்தான். தன் கணவனுடன் முதல் வரிசையில் உட்கார்ந்து, அந்த அற்புகமான காட்சிபைக் கண்டு களித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் இருமடங்கு உற்சாகத்துடன் அன்று நடத்தான். ஜனங்கள் வெடும் மறந்து அனுபவித்தனர். ஆயிரக்கணக்கான கண்கள் அவனை விட்டு அகலவே இல்லை.

கைப்பிடித்த கணவனுடன் இன்ப வாழ்க்கை யிலே ஈடுபட்டபின் சாயாவின் இதயத்திலிருந்து அந்த இளைஞன் தேய்விதழை சந்திரனைப்

சாயா

போலர் சிறிது சிறிதாகத் தேய்ந்து கண்டிரில் மறைந்தேகூடப் போய் விட்டான். அவன் மனம் அந்த கடினமீன் அபராத கடிப்பின் தடுபட்டிருந்ததே பொழிய அவனை இன்னுள் என்று ஆராய்வதில் ஓடு படவியும். காணும் காட்சியிலே

சுருத்த குருமித்த பின்னர் வேறு விடயங்களில் சுருத்தச் செல்லாதல்லவா?

தூக்கு மோகடம் காட்டி கடத்த கொண்டிருந்தது.

சாகுதத்தன் கொண்பாளிகளுக்கு ஏடுவே தூக்குமாத் தக் கருமில் சிறிது கொண்டிருந்தான். கொண்பாளி, பழையகாலத்த வழக்கப்படி, குற்றத்தைக் கூறிக் கொண்டிருந்தான்:

"இந்தச் சாகுதத்தன் தன்னை கம்பினை பெண்டின — இந்த வசத்திலிருப்போலே 'அழி' என்று பிரசித்தி பெற்ற வசத்த சேனைவைக் கொண்டு சென்று விட்டான். சிவராம ஸ்தலம், இவனைத் தூக்கிவிட உத்தர விட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு இங்குச் சம்பவத்தி லிருந்து படிப்பின உற்றுக்கொள்ள வேண்டும்....."

பார்க்கவானார் கூட்டத்தில் முன் வந்தவரில் உட்கொண்டிருந்த சாரா, தன் கணவன் பக்கம் திரும்பி "பார்த்தீர்கள், 'பெண்டன் புருஷனை ஏமாற்றி விடுகிறாள்!' என்று சொல்வது போலதானோ? சாதலே உருவான இந்த வசத்த சேனை, உட்கொண்டே உருவெடுத்த காதலனைத் தீர்செயலுக்கு உண்டாகும்படி ஆகி விட்டது! உண்மையில் இந்தப் புருஷனின் தான் எல் கொஞ்சகாரிகள்!" என்றான்.

சாராவிற்கு வசத்த சேனையின்மீது அநாதாபம். அவன் சாகுதத்தன் தூக்கித் தொக்குவதைப் பார்க்க விரும்பினான். ஆனால் அவன் கணவனுடைய உணர்ந்திலோ இனம் தெரியாத பீதி குடி கொண்டு வதைத்தது.

"ஏன்? பெண்டன் மீது இவ்வாறாகக் குற்றம் காட்டுவது தப்புத்தானோ?" என்று மறுபடியும் கேட்டான் சாரா.

அவன் பதில் போலியும். காலக மோகடையில் காலகம் கடத்து கொண்டிருந்த அந்தப் பங்கை முடிவைக் கண்டு அவன் பங்கு கொண்டிருந்தான்.

சாகுதத்தனைச் சீக்கிரம் தூக்கிச் சூற வேண்டித் தூக்கப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். சாகுதத்தன் மோகடில் ஏறினான். தூக்கு மோகட இந்தக் காலத்த முறையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது

சாராவிற்கு அந்தப் பங்கைக் காட்சிவைக் காணச் சீக்கிரம் விட்டது. தன் மென்மையைக் காட்டுவதற்காக, அவன் பங்கு போய்த் தன் கணவனை இறக்க விட்டக் கொண்டான்.

"சாகுதத்தன், உம், சீக்கிரம்! தூக்கிச் சூற! ஏன் சீக்கிரம்?"

என்று அந்தப் பங்கு கொண்டிருந்தான் கொண்பாளி.

சாகுதத்தனுக்கு கடிப்பான். "சரி, வசத்த சேனையே இவ்வாறேயானது என் உயிர் வாழ்த்தான் என்ன செய்வப் போகிறேன்? அதனிடம் தூக்கிச் சூறவது என் வன போல உத்தமமானதுதான்!" என்று சொல்லித் தூக்கு மோகடையில் ஏறிக் கொண்டு.

இந்த சமயம் வசத்த சேனை ஓடி வருகிறது. இன்னொரு புறமாக சீக்கிரம். "சாகுதத்தனை விட்டு விடுங்கள்! சாகுதத்தனை விட்டு விடுங்கள்!" என்று கூறிக்கொண்டே ஓடி வருகிறது.

காலக மோகடையில், சாகுதத்தனைத் தூக்கு மோகடையிலிருந்து இறக்குவதற்காக சீக்கிரம் கூறிக்கொண்டு வரும் கட்டம்.

ஆனால் இதைக்? சாகுதத்தனுக்கு கடிப்பான் உண்மையிலேயே தன் கால்களால் பலகையை எடுத்திக்கொண்டு விட்டானோ? அடேயே! அடோ தூக்கித் தொக்கவும் அவ்வளவு தொடக்கிவிட்டான்!

காலக மோகடையிலே ஓரே கூச்சம்! ஊன்கள் என்ன செய்வது என்று புரியாமல் கலகலிப்பினைத்தனர். சென்ற அறித்ததன் காலக மோகடையின் மாணேனும் அவர்ப் புகுபட்டதுக் கொண்டு ஓடி வந்தார். காலகம் தடைப்பட்டது. தூக்கி விடுத்த காப்பாற்ற வாரும் செட்டென்று வழி புலப்படவில்லை. அதற்குள் எல்லாம் தீர்ந்த விட்டது. காலகமும் முடிந்த விட்டது!

மாணேனார் மோகடையில் வந்துகொண்டார்:

"பிரசித்தி பெற்ற கடினமான ஓசை! இன்று அட்டத்திலேயே தந்தகொண்ட செய்த கொண்டு விட்டார். எங்கள் கம் பென்க்கு சத்தினமாகத் திகழ்த்தவர், இன்று இவ்வளவுகூட தீர்த்த விட்டார். இச் சம்பவத்திற்காக எங்கள் மிகவும் வருத்த முறுகிறது."

"ஓசை!" என்று பெயரைக் கேட்டதும் சாரா துணுக்குகிறாள்.

பழைய காலத்த சீக்கிரமும் அவனைப் பெருமூக்க எதிர்ப் போய்தான். அடுத்த கணம் அவனுடைய கண்ணிலிருந்து இரண்டு கொட்டிக் கண்ணீர் மூத்துப் போக சீக்கிரம் உருண்டு ஓடியது.

மத்திய கேற்கிரம்

ஜெயமணி

இரண்டாவியம் ஆங்கிலத்து முதல் இந்த உலகத்திலே அநியமமான நிருமண மையங்கள் ஒன்று நடத்தது. உலகம் பிரித்தி பெற்ற ஒரு மர விரி அந்தத் நிருமணத்தை நடத்தி வந்தார்.

மேற்படி மையங்கள் உலக சந்திரத்திலே மூலியமான இடம் பெற்றிருக்கிறது எனில், அது எவ்வளவு பிரித்தி பெற்ற மகத்தான காரியமாக இருக்கவேண்டும்!

அந்தத் நிருமண மையத்தில் எத்தனை நாடுகள் பங்கு எடுத்துக் கொண்டன? அது பல பங்களிகள் வந்தன?

இதை மெய்யாகப் பற்றி இந்த இதழிலிருந்து ஆரம்பமாகும் 'மத்திய கேற்கிரம்' டிஓகரத் தொடரில் விவரமாக காணலாம்.

கிறித்தவ சகாப்தம் ஆரம்பமாக தற்கு முந்தாத வருஷங்களிலும்கூட மர அலெக்சாண்டர் உலகமாவிராசை வளம் செய்து, பெற்றி மேல் பெற்றி பெற்றது, பிரிவிருத்தி மூலியத்தில் நடக்கவேண்டிய சதா வளம் விந்திரணம் உண்டாகும் சந்தர்ப்பத்தை வந்தாற்றினார்.

அவருடைய காலத்தில்தான் உலகத்திலே மூலியக் கடத்திராத அநியமமான நிருமணம் ஒன்று நடத்தது. அதை, ஆசிரியர் கண்டத்தத்தும் ஐரோப்பாவுக்கும் நடத்தும் கடக்கும் நிருமணம் என்று விரி அலெக்சாண்டர் பெருமைபுடன் பிரகடனப்படுத்தினார்.

அதாவது ஆசிரியருக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் ஒத்தமையம் அகலியெவ்விய பிரபலம் ஏற்படுவதற்காக அலெக்சாண்டர் ஒரு வருணைக் கண்டுபிடித்தார்.

அவருக்கு ஏற்படையே பல மர விரி கள் இருந்தும் கட ஆசிரியருக்குச் சென்ற ஒரு பெண்ணை விவாகம் செய்து கொண்டுவந்த சமயம் ஆசிரியருக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் கெடுகலியே தொடர்பு ஏற்படும் என்று கம்பினார். பனமே, அலெக்சாண்டர் பாரதிக மன்னரின் புதல்வியை விவாகம் செய்து கொண்டார். தனக்குத் தேடி

இருந்த ஆசிரியருக்கான அநிகரிலை யும் பிறிதுவிரி க்கான சிப்பாய்களை யும் கடத் தம்முடைய உதாரணத்தற்பிற் பற்றம்படி வற்புறுத்தினார். அவர்களும் ஆசிரியர் பெண்ணை விவாகம் செய்து கொண்டனர். இவ்வாறாக, அலெக்சாண்டர் காலத்தில் அவரது கட்டிடங்கு இவ்வகை, பாரதிகத்திலும் வேறு சில ஆசிரியாடுகளிலும் பிறிதுவிரி க்கான நிருமணங்கள் கொண்டுவரக் கடத்தன!

ஆனால் மேற்படி நிருமணங்களிலும் கோரிய பணம் கிடைக்கவில்லை. ஆசிரியருக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் உறவே, ஒத்தமையவே ஏற்படவில்லை. அதற்கு மாறாக வேற்றமையதான் வந்தவாறே!

அலெக்சாண்டரின் வுத்தி பறித்திருந்தால், இரண்டாவியம் வருஷங்களிலுமிடது அதாவது இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் நடப்பாட்டி பெண்கள் என்ற பிரபல பிரித்தி க்கு விரி,

புதிது புதிதாக, பெருந்த பெருந்தான்; இரண்டு இரண்டாக வந்ததும்

இவ்வளவு!

(East is East, West is West;

And never the twain shall meet.)

என்ற பழையுக்க மாரிட்டர் அவ்வாறு?

மணிப் புரு

மர. இருஞ்ஞன்

என்னிடம் இரண்டு பறவை தமிழ் அகராதிகள் இருக்கின்றன. பல முறை செப்பணிட்டு அட்டை போடப்பட்ட இப் புத்தகங்கள் என்ற மூன்றனுள் அதிகமாக உபயோகித்ததாகத் தெரிகின்றன. என் இவைகளை அடிக்கடி பார்ப்பதுண்டு. சரிபடுத்தி, "மணிப்புரு" என்ற பதத்தின் அர்த்தத்தைத் தேடி அகராதிகளைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். சிலப்புத் துணி அட்டையுள் செல்லித்த கதையும் கொண்ட முறத் தமிழகராதியில் "ஒரு விதப் பறவை" என்று கருக்கமாகப் பொருள் விளக்கி விருத்தது. நீக்காதே அட்டை தரித்த தமிழ்-ஆங்கில அகராதியில் "Ring-necked Turtle Dove" என்று மட்டும் கொடுத்திருந்தது. அநேக வருஷங்களாக அநேக விதவாக்கன் ஆராய்ந்து இவற்றிற் பதனைப் பாரகராதிகளில் "மணிப்புரு" என்ற பதத்திற்குச் சரியான பொருள் கிடைக்காது. ஏனென்றால், எங்கள் அகராதிகளும் மணிப்புரு என்பது ஒரு விதப் புருவின் தனிப் பெயராக என்னி அர்த்தம் விளக்குகின்றன. இது ஒரு இனப் பெயர்—ஒரு பறவையைச் சுட்டிக் குறிக்கும் பெயரல்ல, மாடப்புரு போன்ற பெயரும் புரு இனத்தைச் சேராத சிறு வகைப் புருக்களைக் குறிக்கும்.

ஆனால், இவ்விஷயத்தில் மூது அகராதிகளைக் குறை சொல்லுதற்கின்றன. ஆங்கில அகராதிகளிலும் 'பிஜன்ஸ்' (Pigeons) என்ற புரு வகைக்கும் 'டவ்ஸ்' (Doves) என்ற மணிப்புரு வகைக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று விளக்கப்படவில்லை. அகராதி மொழியில் இவ்விரு இனங்களையும் பொதுவாகவே அநேகமாகப் பாராட்டியிருக்கிறது. ஆனால் இவற்றைச் சான்ற ரூபினுக்கு இவையிரண்டும் வேறு இருப்பது

தெரியும். இந்த வித்தியாசம் மேற்பார்வைக்கு எப்படி விளங்கும் என்று எடுத்துரைப்பது கையாடல். இருந்தாலும், பறவைகளை ஒப்பாக்கக் கவனிப்பவர் களுக்கு இது புலப்படாமல் போகாது—பார்வையிலும் உடங்குக்களையிலும் தென்படும் இவ் வித்தியாசம், சோர்னில் அடக்குவது கஷ்டம். எனக்குத் தெரிந்த கார புருக்களுக்கும் மணிப்புருக்களுக்கும் மேற்படையாகத் தோன்றும் வித்தியாசங்களைக் கீழே குறிப்பிடுகிறேன்.

புருக்கள் தினமும் வெகு தூரம் பறக்கும் சபாவமுள்ளவை. மணிப்புருக்களும் ஒரு பறக்கும் சத்தியுள்ளவை. ஆனாலும் புருக்களைப் போல் அவைகளில் உலர்ந்த, கடு வழி திறங்காத நீண்டு பறப்பதில்லை. மூது தமிழ்நாட்டுப் புருக்கள் சற்றுப் பெரிதாகவும், கழுத்திலே மூத்திரியோ நீளமும் பச்சையுமாக இவ்விதும் வரலாம். உடலில் சாம்பல் சிறமும். வால் இறக்கை துணியில் கருப்பு சிறமும் கொண்டிருக்கும். இவ்ருள்ள மணிப்புருக்கள் சிறியவை. அவைகளுள் மிகப் பெரிய புருகட மாடப்புருவின் அளவாகாது. மேலும், அவைகளின் சிறகுப் போர்வையில் ஒரு விதப் பஞ்சடைத் திருதுவான தோற்றமும், வெண் சாம்பலும் வாடின தோஜா புப்பு வர்வமும் கலந்த சிறமும். வால் துணியில் வெள்ளையும் தென்படும். கழுத்திலோ, கழுத்தடியிலோ, கருத்த வண்ணம், சிறிய செங்கட்டைப் பலகை போன்ற ஒரு குறியோ மணிப்புருக்களுக்குண்டு. குறியிலிருந்து புருக்களுக்கும் மணிப்புருக்களுக்கும் வித்தியாசம் கொல்லாம். புருக்கள் ஆழ்ந்த குரலில் பலத்துக் கூவும்—இவ் காட்டுப் புருக்களின் குரல் புல்லாக்குழுவின் ஓசை போலிருக்கும். மணிப்புருக்கள் நீடித்து ஓசைவாத போல் எப்பிக்கும். மூது காட்டில் மிகச் சாதாரணமாகத் தென்படும் மூன்று வித மணிப்புருக்களையும், வேறுபாடு விளக்க ஒரு மாடப்புருவையும், கீழ்க்கண்ட சித்திரத்தின் வரைந்திருக்கிறேன்.

Little Spotted Dove — Spotted Dove — Ring Dove

மணிப்புருக்கள்

Blue Rock Pigeon

மாடப்புரு

காடுகளிலும், தோப்புக்களிலும், மனித
சமூகத்தை அடுத்துள்ள வேளிகளிலும்
மணிப்புருக்களைச் சாஜனாகக் காணலாம்.
சென்னைவீதி செருக்கடியிலும் இப்பறவை
கள் உண்டு. இங்கே, மரங்கள் கொண்ட
தோட்டங்களில் 'புள்ளி மணிப்புரு'
(Spotted Dove) மிக் குரலாக் கேட்கலாம்.
இது 'க்ருக்-க்ருக்-க்ருக்-க்ரு-க்ரு-க்ரு-க்ரு'
என்று கூவும். இதன் குரலு 'கூ-பூ-
கூ-பூ-டி, கூ-பூ, கூ-பூ, கூ-பூ' என்று
அகரப்படுத்திச் சொல்லுவதுண்டு. இதை
ஆதாரமாகக் கொண்டு, கப்பல் செட்டி
கள் 'கூ-பூ, கூ-பூ, கூ-பூ' என்று
சொல்லும் என்பதை விளக்குமொரு
சான்றாயும் என் படித்திருக்கிறேன்.
கதைபெழுதினவர் இதை மணிப்புருவைக்
கண்டதில்தான்!

இடை மத்தியான வேளையில் படுக்க
அவசரம் கிடைத்தது. சித்திரை பற்றும்
போது, சாஜனாக வித்தங்கள் மக்கி,
அதுவாறும் செவிகள் வேட்டியாத பவ
லிது குரல்கள் எங்கெங்கே கேட்டும்.
தொண்டியின் காக்கை அடிவதும் சற்று
முற்றும் குருவிலேயும் மத்திய பறவைகளும்
கூவுவதும் எல்லாம் தெளிவாகவும்,
அதாரத் தூக்கத்திலிருக்கும் எங்கெங்கே
எப்பதமற்று செவிகளுக்கு குருவிற கூ
பாவம் சிறந்தது கேட்டும். எவ்வேளும்
இப்படிக் கேட்டாக் கொடுத்த கவந்தாக்
கோடை காலத்தில் மத்தியானம் தாங்கி
விரும்பதல் மணிப்புருக்களின் மிகுதலான
குரலு சிலன் கேட்டிருக்கலாம்.

சில பறவைகளின் சில இடங்களில்
தான் பரக்க முடியும். ஆதல்க்கார
போர்த்துள்ள பட்சிகள் காடுகளில் எஞ்
சரிக்காத: மனித செருக்களில் வசிக்கும்
பட்சிகளைக் கட்டிவடுத்த சம சிலங்களில்
என்பதரிது. ஆனால் மணிப்புருக்கள்
எங்கும் வாலும். சிறுவகை சாஜனா
களும், வயதுதரளும் மணிப்புருக்களை
வேட்கடலாரும், பவலிதப் பட்சிகளும்,
சிரிப்பிங்கிலளும், பரப்புளும் அதிக
கவரத்தில்திறிப் பசிரங்கலாகக் கட்டி
புள்ள மணிப்புருக் கூடுகளிலுள்ள
முட்டைகளையும் குஞ்சுக்களையும் குறை
வாரும். இது போல் பல வாய்களக்கு
இதரவாயேயும் மணிப்புருக்கள் செறித்
திருப்பது சித்திரைமாகத் தோன்றலாம்.
வருக முழுதம் இப்பறவைகள் எக்
ததிலையப் பெருக்க முயலுவதே இதற்குக்
காரணம். வகைத் காலத்தில் மணிப்
புருக்கள் துறை கூடி, கூடு கட்டி, முட்டை
கூடைகளிபறதைக் கவனிக்கலாம். பிறகு,
பின் கோடைக் காலத்திலும், கார்த்திக்
களும் காலத்திலும், காரிகாலத்திலும், இன
வேளித் காலத்திலும் இவை துறை
பிரிவாது. மேலும் கூடு கட்டிக் குஞ்சு
பொசிக்க வத்ததரிப்பறதைக் கவனிக்கலாம்.
சரிக்காத காதலிப் பறவையும் கொளையும்
என்ன தான் செய்வாடியும்? கூடு கட்டி
குரு சிறு மரமோ, செடி,மோ உள்ள
வளையும், குச்சிகளுள்ள வளையும், மணிப்
புருக்கள் செறித்திருக்கும் என்பதில்
என்னவையும் எத்தேசியக்கி.

ப தி ல் எ ப் ப டி ?

வேலவாக வத்தகொண்டிருத்தது
ஒரு காரி. தெருவிக் குரமாகத்தான்
அவன் போய்க்கொண்டிருத்தான். அப்
படியிருத்தும் காரி அவன்மீது மோதி
அவனிடக் கீழே தள்ளி விட்டது. அவ
னுக்கு தள்ள வாயம். தெருவிக்
துள்ளல்கள் காரணமாகக் கூடி விட்
டாக்கன். விடியும் போலிக் கிட்டிகு
துக்கு எட்டியது. காரிக் கொத்தக்
காரிமீது பிபாவினார் வழக்குத்
தொடுத்தாக்கன்.

ததில்தகத்தில் அன்று இந்த வழுக்கு
விசாரணக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.
காரிக் கொத்தக்காரருகடய
வக்கன் கண்டப் பிரகண்டபவரத் தம்
கட்சிக்காரி காரி ஓட்டுவதில் என்
வளவு தாக்கி பெற்றவர் என்பதைப்
பத்தி விவராக் கொள்ளி வந்திதார்.

"என் கட்சிக்காரரின் மீது தவிர
கிடையாது. அவர் எப்பொழுதும்
மிகவும் தூக்கிரகையாகக் காரி ஓட்டு

வார். பதிலித்து வருகுகாலமாக ஒரு
கிணவிபத்துக்கூட கற்படாமல் அவர்
காரி ஓட்டி வருகிறார் என்பதிலிருத்தே
அவருகடய காரி ஓட்டும் திரகையைய
தக்குயத் தெரித்து கொள்ளலாம்,
ஆகவியிலும் அவர் திரபாரி!"

சிக்காரி தாங்கி வக்கன் இந்தகு
என்ன பதிக் கொக்கப் போகிறார்
என்று எக்கினாரும் ஆவனோடு எதிர்
பார்க்காக்கன்.

சிக்காரிதாங்கி வக்கன் வழுத்தார்.
"அப்படியானும் எவ்வன் கட்சிக்காரர்
கொக்கதுவ சரிதான் என்பதுபடுகிறது.
அவர் தாப்பது வழுது காலமாக ஒரு
கிண விபத்துக்கூட, கற்படாமல் தெரு
விக் நடத்துவதுகிறார் என்பதிலிருத்தே
அவர் தெருவிக் எவ்வளவு தூக்கிரகை
வாக நடப்பவன் என்பதைத் தெரித்து
கொள்ளலாம். ஆகவியிலும் அவர்
திரபாரி!" என்று பன்430ன்று
பதிக் கொடுத்தார். —விஜயம்

ஓடிவாருங்கள்!

காந்திக்குல்லாய் தோவையுள்ளவர்கள்
ஓடிவாருங்கள்!

நிலையங்கள்! குல்லாய் போட்டுக் கொள் ளுமூன்
உங்களுக்கு முளை இருக்கிறதா என்று பாரித்துக்
கொள் ளுங்கள். குல்லாயை விட அதுதான்
அவசியம்.

வரும் போது இ குந்ததே 'எங்கே
போய் விட்டது?' தெரியவில்லையே?

-சாஸா-

ரேவண்டாத வீடு

தாயன்

ஞானத்தலைநகரக்குடத்தில் மூலத்து இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு படிக்கட்டில் ஏறிவந்த செல்லம்மாள், "என்னவோ அம்மா! என் தலை கற்றுறெது? மயக்கமாய் வருகிறது. தூக்கமே பிடிக்கிற தில்லை. படுத்தால் என்னவெல்லவோ பயங்கரச் சொப்பனங்கள்... என்ன செய் வேண்டியவம்மா?" என்றாள்.

"ஐயோ பாவம்! உன்னைப் பார்த்தாலே பரிதாபமாய்த் தாவிடுகிறது. டாக்டரிடம் உடம்பைக் காண்பிக்கப் பார்த்தோ? 'டானிக்' சரப்பிட்டால் வலது. தரும் பாய் மெலித்து போய்விட்டாலே! இந்த ஊருக்கு வரும்போது இப்படியே வீருத் தாய்! வந்து இரண்டு மாதம் கூட ஆக வில்லையே!" என்றாள் கத்தரி.

"ஆயிரம் 'டானிக்' சரப்பிட்டாச்சு. உடம்பு முழுதும் ஊசி குத்தியாச்சு. என்னவோ—என் தலையிதி—என் கஷ்டப்பட்டு வேண்டிய நேரம்... அரைத்தான் சொல்ல வேண்டும் வேறு என்ன சொல்லுகது?" என்றாள் செல்லம்மாள் சலிப்புடன்.

அதுவரை இடுப்பில் குடத்தைக் கமந்து கொண்டு சீந்த கோமதிப் பாட்டி, "டங்" என்று படிக்கட்டில் வைத்துவிட்டு அருகில் ஒரு எட்டு வந்து, "அம்மா, சொல்லி! ஒரு பருமன! காயத்துப் பைத்தியம் உளறுகிறதாக சீனைத்தாயும் சீனைத் துக் கொள். உன்னைப் பார்த்ததிலிருந்து என் மனசில் ஒரு பயம் தோன்றி விட்டது. என் சொல்லுகதைக் கேளு. நீ எத்தனை வைத்திராய் சொந்தாலும் எத்தனை ஆயிரம் ஊசிகள் போட்டுக் கொண்டாலும் உன் உடம்பு தேருது. ஆமாம், இது உடம்பைப் பற்றிய விவர தியே! இல்லை!" என்றாள் அழுத்தம் திருத்தமாக.

"பிச்சை என்னது சொல்லுங்கனேன், பாட்டி!" என்று ஆவதுடன் கேட்டாள் செல்லம்மாள்.

கோமதிப் பாட்டி செல்லம்மாளின் கேள்விக்குச் சரியான பதில் அளிக்காமல் கத்தரியின் காதுக்குள் உதோ மெதுவாகச் சொல்லவே கத்தரி, "என்னும் அப்படித் தான் சீனைக்கிறேன்—நீங்கனே அவனிடம் சொல்லுங்கனேன், பாட்டி!" என்று கிறு விையைக் கேட்டுக் கொண்டாள்.

"செவ்வி! என் சொல்கிறபடி செய். நீ இப்போது இருக்கும் வீட்டை உடனே காலி செய்துவிட வேண்டும். அது உனக்கு

ஆகவே ஆகது. விருத்தியில்லாத வீடு. அதில் ஒரு கருப்பு கடமாடுகின்றதாகக் கேள்வி. மூன்றொரு காலத்தில் யாரோ ஒரு கமக்கவி தர்மரணமடைந்த இட மாய். அப்படியானால் அந்த ஆலி அங்கே சீனைத்தானே சீனும்? உன் முகத்தில் கிடையே இவ்வாய் விருப்பத்திற்கும் உன் உடல் வற்றி வறண்டு கக்காய் உலர்ந்து போய்க் கொண்டிருப்பதற்கும் அதுதான் காரணம்..." என்றுக் கோமதிப் பாட்டி அனதாபத்தடன்.

"வீட்டைக் காலி செய்தால் மட்டும் போதமா, பாட்டி? அந்தக் கருப்பு இவ்வா லிட்டு அகல வேண்டாமா?" என்று கேட்டாள் கத்தரி பயமும் சந்தேகமும் சிறைந்த குரலில்.

"அதற்கு எவ்வளவோ வழிகள் உண்டு. ஏன் செவ்வி! உனக்கு அடிக்கடி காலாட்டி ஏற்படுகிறதா?"

"ஆமாம்!"

"வெள்ளி சொல்லாய்க் கிழைமனில் கை காங்கள் உரிச்சாலும் அதுபுயம் அரதி யும் அறிகமா விருக்கிறதா?"

"அப்படித்தான் தோன்றுகிறது!"

"கல்ல தூக்கத்தில் நெ நெ வென்று பற்றைக் கடிக்கிறாயா?"

"சீச்செயமாகச் சொல்லாததில்லை! ஆனால் அடிக்கடி கேட்ட சொப்பனங்கள் தோன்றுகின்றன."

"பார்த்தாயா! அதே கோனாதுதான். சந்தேகமேயில்லை..."

2

சீனத்திலிருந்து வீடு திரும்பும்போது செல்லம்மாள் கவனம் அடைந்தவனாகக் காணப்பட்டாள்.

அதோடனா அந்தகாரத்திற்குச் செல் வம்மாள் புதுக் குடித்தனமாக அப்போது தான் முதுமுதுவாக வந்திருந்தபோதி லும் அவள் கணவரின் உணர்வையுக்கு அந்த ஊர்புதிதே யல்ல, அவர் பிறந்து வளர்ந்து, படித்து, வாழ்ந்து வந்த சொந்த வீட்டே அந்த அந்தாறாத்தில்தான் இருத் தது. வெள்ளிகளின் சர்க்கார் அலுவல் களில் சஞ்சரித்த கமோச்யார் கங்காணம் செய்து கொண்டு குறுப்பத்தை மீதாயித்த லும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் வீட்டுக்கு ஏற் பட்டுள்ள கொடுகிறபைக் கண்டு மனம் பதைப்பதைத்துப் போனார். பெரிய பெரிய

ஆயிரக்கணக்கான பெண்களும் கங்கையில் புகுந்தும் கடைசியில் நமது சொந்த ஊருக்கே ரேயின்பூ இன்ஸ்பெக்டராக மாற்றிக் கொண்டு வந்தார். பூங்கோளம் பெரிய வீடு: ஐயவசதி: வயல், தோட்டம், தரவு இவற்றையும் கவனித்தும் கொள்ளைமீட்டு வரடவை வேறு மிச்சம் எந்தென்கலாம் இம்மி விடாமல் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்த மிகுந்த உற்சாகத்துடன் அந்த "மணிகை விளாசம்" என்ற தன் பழைய வீட்டில் குடி புகுந்தார். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவிட்டு அந்த வீட்டைப் பழுது பார்த்ததும் வாரிசிடையே புதுப்பித்து அமைத்தது கொண்டார்.

"வீட்டிலே கருப்பு உடம்புடுமிறது" என்று செல்லப்பன் சொல்லக் கேட்டதும் கணேசப்பன் விழுந்த விழுந்த சிரித்தார். "அடி அப்பே, இந்த வீட்டிலிருந்து பவர்கன் எல்லாருமே கருப்புதானே! உன் சிறம், என் சிறம், எம்ம வீட்டு ஏருகையின் சிறம் எல்லாமே அப்படித்தானே..." என்று சொல்லிக் கொண்டே குதூங்கக் குதூங்கச் சிரித்துவிட்டு, "போடி, கைப்பொம்! என் முப்பது வருஷமாக வாழ்க் திருக்கிற வீட்டிலே ஏதோ பிரமாத குதும் காட்ட வந்த விட்டாயே!" என்றார்.

அன்று இரவு எடு தாத்தியில் செல்லம் மாள் அபரிந்த தூக்கத்தில் பிறந்துவதும் "ஐயோ, அப்பா!" என்று அழுவதும் கணேசப்பனின் மனத்தைச் சஞ்சலத்தி வாழ்த்தி விட்டது. அவர் மனம் மாறிற்று.

அப்போது செல்லப்பன் எழுந்த மாத கிப்பினி. அந்த சிறையில் ஆகாயம்வாத

அந்த வீட்டிலிருக்க கணேசப் பனின் மனம் இடம் கொடுக்க வில்லை. ஒரு வாரத்துக்குள் அந்த வீட்டைக் காலி செய்து எழிர் வசிகாவிதான் மரடி விடொன்றை வாடகைக்கு அமர்த்தினார். தன் வீட்டை விட அது எல்லாவிலா சிறிய தான் போதிலும் வாடகை மட்டும் இருபது ரூபாய். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வாடகை கையப் பொருட்படுத்தவில்லை அவர். அந்த வீட்டுக்கு உடனே குடி வந்தார்.

பாருக்காவது தனது பூங்கோளம் வீட்டை வாடகைக்கு வைத்தாட வேண்டுமென்று எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்தார் கணேசப்பன். ஆனால் அந்தக் கருப்பு உடம்பு வீட்டுக்கு வர! வருவார்களா? ஆகையினால் ஒருவருமே அந்த வீட்டை வாடகைக்குக் கொடுக்க வரவில்லை.

கணேசப்பனது ஆயிராக்குப் புதிதாகப் பெயர் தாசில்தான் ஒருவர் மாற்றி வந்தார். பெயர் சாம்பலாந்தி ஐயர். "அந்த ஊரத்தில் எவர்க்கு ஒரு வீடு பார்த்துத் தாருக்கம்!" என்று கணேசப்பனாக் கேட்டுக் கொண்டார். "இவ்வளவு உயர் சந்தர்ப்பம் எப்படி வாய்க்கப் போகிறது? ஊருக்குப் புதிதான சாம்பலாந்தி ஐயரைத் தன் பூங்கோளம் வீட்டில் குடியேற்றினார், கணேசப்பன். வாடகை இருபது ரூபாய் என்றதும் பெயர் தாசில்தாருக்குக் கொடுத்தும் தங்க முடியவில்லை. "பூ! இவ்வளவுதான் வாடகை! இந்தக் பெரிய வீட்டுக்கு! செலத்தில் என் ஐம்பத்குந்த ரூபாய் கொடுத்த வீடு இதில் எவ் பங்கு உட இராறே!" என்று உன்னைப் பூரித்துப் போனார்.

"சொமாத் தம்பனோ! வாடகை அவ்வளவு அதிகமில்லை" என்று சமாதானம் சொன்னார் கணேசப்பன். ஆனால் அவர் மனத்துக்குக் மட்டும், "எம்மா வந்து குடியிருக்கக் கூட ஒருவனும் வரமாட்டானே. இவர் இருபது ரூபாய் கொடுப்பது எம் சந்தர்த்தம் எல்லாவா? இந்த ஊர் வம்புக்காரிகள் இவர் காதில் விடாது! பற்றி ஒன்றும் போட்டு வைக்கக் கூடாறே!" என்ற எண்ணம் தோன்றி உத்தரவாயிற்று.

"கணேசப்பனவா! வுண்டவமாவே வன் பிழந்த அறிஞ்ஞடாரி. என்னை விட அறிஞ்ஞடாரி என் மகனாய் வலந்தா. அந்த ஊருக்கு மாற்றிப் போனதும் அவன் ஐரோ கிசேவும் என்னவென்றால் உயர்

மாமாவா: — என்னை இது அதிகமாய் இருக்கு. நீ செய்திருக்காய்? விதவைக் கொண்டு போய் அடுப்பில் வைத்து எரிய விடுகிறாயா? விதகு என்ன வில்லை விற்றிறது. நெய் வுமார் அடுப்பில் வைத்தால் கட்டுப்படியாகுமா?

“என்ன ஊர்? உங்கள் மூலம் சொல்ப வார்டமா இருக்கிறதே. ஏன்?”

“இரண்டு மூன்று தாளாய் இரவு தூக்கமே கிடைப்பது. வீட்டுக்காரன் வீட்டைக் காலி பண்ணச் சொல்லி நேட்டிங்ஸ் கொடுத்துவிட்டான்.”

“இதற்காகவா தூக்க மிச்சா மக் இருத்தீர்கள்? உடனே என் வீட்டம் வந்து ஒரு வார்த்தை சொல்லி இருக்கப்படுதா?”

“உங்கனிடம் சொல்லி இருந்தால் வீடு கொடுத்து இருப்பீர்களா, ஏன்?”

“இவ்ளே, தூக்கத்துக்கு நல்ல மருந்து என்னிடம் இருக்கிறது. அதை நிச்சயமாய் உங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பேன்!”

னாம், பிரசவம் முதலிய சகைத்துக்கும் சௌகரியமான வீடாகவே எங்களுக்கு அமைந்துவிடுகிறது. கல்கத்தாவுக்கு இது தான் மாதம், ஊரிலேயே அவன் இருக்கட்டு மென்றிருந்தேன். இந்த ஊர் சௌகரியமான வீடு கிடைத்துவிட்டதோ இவ்ளேயோ! என் மனைவியை இவ்ளேயே பிரசவத்துக்கு அழைத்து வந்துவிடப் போகிறேன். இந்தத் தடவை ‘டெலிவரி’ இந்த வீட்டில்தான்!” என்று பெருமீதத் துடன் கூறினார் சரம்பலாத்தி ஐயர்.

கணேசய்யரின் உன் மனது துணுக்குற்றது. ஆயினும் வெளியில் ஒன்றும் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

ஒரு வரமாவிற்று. புது வீட்டுக்குக் குடியேறிய பின் செல்வம்மான் சௌகரியமான வீடுபாடாகக் கண்டு மனம் பூரித்தார் கணேசய்யர். ஒரு நாள் இரவு அவளுக்கு மதுபடியும் உடல் கலம் குன்றியது. இப்படி வயி வந்து ஏழு மாதத்தில் கரு சிதைந்து போயிற்று. இது எதிர்பாராத சம்பவத்தால் மனம் தளர்ந்துபோன

போதிலும், “இந்த மட்டிலும் செல்வம் மான் சிதைத்து எழுந்தானே, அது நம் பூஜா பலன்தான்! அந்த வீட்டில் கொஞ்ச நாள் தங்கியிருந்தால் இந்தக் கரு சிதைவுக்குக் காரணம். சித்திரம் வீட்டுக்குப் பரிசு சங்கன் செய்ய வேண்டும். செல்வம்மான் உடல் கலந்ததையும் மாதிரிக் கிடைக் கொண்டு வலனித்தாக வேண்டும்” என்று தன்னைத் தானே நெறுதல் செய்து கொண்டார் கணேசய்யர். செல்வம்மான் பார்த்த வந்த சோமதிப் பாட்டியும் அதைத்தான் சொன்னாள். “அந்த வீட்டுக் கோளாறு தானப்பா இவ்வாறு பிடித்திருக்கிறது. கருக்க சமை உட்டியிடு” என்றும் புத்தி மதி சொன்னாள்.

கணேசய்யரின் சித்திரமில் இப்போது புதியதோர் பயம் கலந்து கொண்டது. அது டெபுடி தாசில்தார் சரம்பலாத்தி ஐயரைப் பற்றிய கவல்தான். “அசீயாய் மாக ஒரு அப்பாவி மனிதனாகக் கோளாறு பிடித்த உன் வீட்டில் குடிவைத்த பாவம் உன்னை இலேசில் விடாது. அவர் மனைவியும் கிப்பிணி” என்று கணேசய்யரின் மனச் சாட்சி இடித்துக்கொண்டே விருந்தது. வர வர விஷயம் முழுதும் அவர்களுக்கு எட்டாமல் போகாது. பின் கம் சிவியை மோசமாகி விடும். அவரோ கம் மேலதிகாரி. என்னைத் தொல்பந்தே விடுவார்—இப்படி வெல்லாம் யோசித்தார் கணேசய்யர். “கேவலம் இருபது ரூபாய்க்கு ஆகாப்பட்டு உயிர்ப்பாவத்தாக ஏற்காதே” என்று இடித்தது அவர் சித்தை.

சரம்பலாத்தி ஐயரிடம் ரேரில் சென்று விஷயத்தைச் சரங்கோ பங்கவாக எடுத்துச் சொல்லி மனம் வீட்டுப் பரி—அவருக்காக உடனடியாக வேறொரு வீடு பார்த்த அதில் அவரைக் குடியேற்றி விட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தடன் கணேசய்யர் வரதற்புறம் வந்தார்.

வரலப் பக்கம் சின்றுகொண்டிருந்தார் சரம்பலாத்தி ஐயர். எதிரே கணேசய்யர் கருவதைப்பார்த்ததும் அவர், “வாரூக்கன்! வாரூக்கன்! உன்னை வாரூக்கன்!” என்று அன்பும் உற்சாகமும் தொனிக்க உபசரித்து அழைத்தார்.

திடைப்புடன் சின்று கணேசய்யர். “பற்றும் சினியும் வாரூக்கிச் செல்லுங்கள். தேறு இரவு எனக்கு ஆன் குழந்தை பிறக்கிறுக்கிறது. இதற்கு முக்தியது மூன்றாம் பெண்கள். இன்னொரு கல்ல சேறி. தெரியுமா? இன்று தபாலில் எனக்குத் தாசில்தார் வேலைக்கு உத்தரவு எந்திருக்கிறது. ஏன் வரலம் உங்கள் வீட்டுக்குக் குடி புகுந்த வேளைதான்!” என்று சந்தனத்தை அன்னி கணேசய்யரின் தேகமெல்லாம் பூரி மழிந்தார் டெபுடி தாசில்தார் சரம்பலாத்தி ஐயர்.

Each Drop of SUGARINE PUTS NEW LIFE into a patient of **DIABETES**

மிகக் கொடிய நோயியிருள்ள மயா
பெடிஸ் வியாதிக்கு 'சுகரின்' ஓர்
சிறந்த ஔஷதம். நோய் குணமாகா
தென யாழ்க்காலையா இழந்தோரும்
'சுகரின்' உட்கொள்ளலாம். முதல்
நாளே நீர்க் கழியின் யண்ணிக்கை
யிலும் அளவிலும் குறைவு ஏற்படும்.
சில தினங்களிலேயே நீரிழிவின்
சர்க்கரை சத்தைக் குறைத்து சம
நிலைக்குக் கொண்டு வரும். மருந்து
சாப்பிட ஆரம்பித்த உடனேயே தாக
உணர்ச்சி மறைவிறது. தேகத்தின் மீது
ஏற்படும் கைமச்சலும், அதனால் பரவும்
படை முதலிய சுகம நோய்களும் மாய
மாக மறையும். உணவில் பத்தியம்
(கட்டுப்பாடு) இன்றென்கவுன் முதலிய
தொல்லைகளும் விடையாகுது. மருந்து
உட்கொண்ட சில நாட்களிலேயே
கொடியதும், குணப்படுத்த முடியா
தென குறிப்பிடப்படும் இந்த வியா
தியை பூரண குணமடையச் செய்யும்.

ஒரு பாட்டில் விலை ரூ. 10

புது நோய் நன்

குணமில்லையென நீருபித்து, காலிப்
பெட்டியை வாபஸ் செய்யவர்களுக்குப்
பணம் திரும்பக் கொடுக்கப்படும்.
(வெங்கடூர் மயா நோய்க்கு மருந்து)

000

MAYOR & BROOKS
LABORATORIES (K.M.) JULLUNDUR
Telegrams: 887613

அதி அற்புத சகல்கள் !

புது பெந்த கலிக் பாட்டில்களில் தயாரானது
ஒக்கென்றும் 5 வருஷ உத்தியாத மும்சை

5 ஜுவல் 40ரூப 30/- ரோக்குகோக்கு 33/-
7 .. 40ரூப 35/- உயர் ரூப 38/-
16 .. 40ரூப 44/- ரோக்குகோக்கு 48/-

5 ஜுவல் 40ரூப 28/- ரோக்குகோக்கு 33/-
7 .. 40ரூப 33/- உயர் ரூப 35/-
16 .. 40ரூப 42/- ரோக்குகோக்கு 45/-

முதுவதும் ஜுவல் 19/- உயர் ரூப 21/-
3 ரூபத்துடன் 21/- ரோக். ரோக்கு 23/-
கப்பெருக் உயர்த்த 16 ரோக்கு 27/-

5 ஜுவல் 40ரூப 26/- ரோக்கு ரோக்கு 32/-
7 .. 40ரூப 32/- ரோக்கு ரோக்கு 36/-
16 .. 40ரூப 48/- ரோக்கு ரோக்கு 58/-

5 ஜுவல் 40ரூப 22/- உயர் ரூப 26/-
5 .. ரோக்கு ரோக்கு 30/- உயர் ரூப 33/-
16 .. 40ரூப 46/- ரோக்கு ரோக்கு 55/-
கடல் ரீக் 20/- உயர் ரூப 26/-
யாக்கெட் டாட் 12/- உயர் ரூப 16/-

புது நோய் நோய்க்கு மருந்து. இரண்டு
கல்கென்ற ஆட்டருக்கு புது நோய் நோய்

PIONEER WATCH CO
POST BOX NO 11428 CALCUTTA

வின்கோலா

ஒரு சிறந்த டானிக்

விடாயின் "B"

மூடன் கூடியது

A
SPW
PRODUCT

கொண்டாடு மாமல-புகல்
வொங்கல் லிட., கோல் மூட்டி
பிழட்டான்; கொண்டாடு மாமலக்
டம் லிட., 79 A & B, செம்புதர்
மேடு, மதரன்.

50.11

பனிகால
இருமல்களை
ஸீரோலின்
'ரோச்'ச்ரூல்
நிறுத்துங்கள்

கமாயபிஸ்தி

உடலுள்ளாகூடிய

செம்பு ஒளடிதம்!

ஜம்மியின் “லிவர்க்யூர்”

குழந்தைகளின் கால் குலைக்கட்டி வியாதிபருக்கு

எங்கும் டாக்டர் கிழக்கண்ட இடங்களுக்கு விநியம் செய்கிறார்.
குறிப்பிட்ட தேதியளவில் எந்தித்து ஆயோசனை பெறலாம்.

ஆயோசனை நேரம் :

காலை 9 முதல் 11 மணி வரை : மாலை 3 முதல் 5 மணி வரை
(இவ் இடங்களில் எத்தாம் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளபடி கால அட்டவணை மாறி யிருக்கும்)

தாசுப்பட்டணம் 17-2-51 மென்கி. S. T. கத்தாராஜ பிங்கி & சன்ஸ், கெய்க்டிங்
மாவயலாசம் 19-2-51 | மென்கி. ராமகிருஷ்ண சித்பாசாஜி
20-2-51 | கீருக்னாராய் லிங்
சிதம்பரம் 22-2-51 மென்கி. பூ நடராஜா கல்பென்னி
கடலூர் 23-2-51 மென்கி. கமலாக்கோ, கெய்க்டிங், புதுபாளையம்
விழுப்புரம் 24-2-51 மென்கி. C. குமேந்திர செட்டி & சன்ஸ், கடைத் தெரு
திண்டிவனம் 25-2-51 மென்கி. சத்திர & கோ., கெய்க்டிங்
(காலை 9 முதல் 11 மணி வரை மட்டும்)

000

ஜம்மீ வெங்கடரமணய்யா & ஸன்ஸ்

மதுரை : திருச்செம்பவள்ளி : சூம்பகோணம்

ஆத்துமா மார்க்கனி இரும்பு, முக்கத் தினநல், 3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கப்படுகின்றன

ஆத்துமா, மார்க்கனி தாக்குதலால் முக்கத் தினந் துக்கமின்றி அநிஷ்டமற்றிருக்கலாம்? அநிஷ்டம் இருந்தால் பிராணவாய்விட வர இருக்கிறதா? பதிலை உணர்ச்சியினால் வேலை செய்ய அசத்தலாகவும், குறுகியவரான வந்துக்கொண்ட உணவுகளையும் சர்ப்பிட முடியுமென்பதா?

எவ்வளவு நாட்களாக உபயோகப்படுத்துவதை உபயோகித்திருப்பீரோ சரி, மெண்டாகோ (Mendaco) ஓர் புதிய தம்பிக்கை அளிக்கும். மயக்க மருத்துவனின், புதை பிடித்தனின், இயக்கவனின், ஆட்டோமேஷன் தேவை யின், செயல் வேண்டிய நெல்லால் குடி வற்ற இரண்டு பிங்கினை சர்ப்பிடக்கப் போது உட்கொண்ட வேண்டியதை உபயோகிப்பதில் மாவயலாசம் மறைத்து விடும். முந்தே நிமிஷங்களில் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத் தத்துடன் கைத்து வேலை செய்வத் தொடங்கி, உபயோகித்த கைத்து சர்ப்பின் நிமிஷவர்த்தை அபிவிருத்தி செய்து முதல் நாம் இரனில் நம் தித்திரையை அளித்து விதானில் பல வருஷங்கள் வேளைய உணர்ச்சியையும் மறைப்பதும் பெறுவதும்.

2 வருஷங்களாக ஆத்துமா இடம்

மெண்டாகோ (Mendaco) அநேகமாக உடனே குணமளித்து உயர்த்தி இவ்வாக்குதலு மட்டுமின்றி எந்திரை தாக்குதல் ஏற்படாத செய்கிறது. உதாரணமாக நே, சிவகண்டி.

★ ஆத்துமா ★ மார்க்கனி நேயம் ★ நேயம் இவற்றை நினைத்துக்கொள்

நாய்க்குடம், ஒட்டி, கண்டா, இரும்பு முக்கத் தினநலாக இரவு துக்கமின்றி 30 மனுக்கு கைட குறைத்து, இரத்த விடுவா என் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மெண்டாகோ (Mendaco) ஆத்துமையை முதல் நேய நினைத்திருந்தது. இரண்டு வருஷங்களில் அங்குபாத்தியை மீண்டும் ஏற்பட்டதில்.

பலம் வலம் சத்திரநம்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் வேலை சர்ப்பிட்டுவருமே தோஷமாக சத்திரத்துடன் கைத்து ஆத்துமையை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ (Mendaco) அநிஷ்டத்தில் வயதில் பல வருஷம் வேளைய உணர்ச்சி, பலம் இவற்றை அளித்தது. வலம் உத்தரவாத்தின் கீழ் மெண்டாகோ (Mendaco) உபயோகித்துப் பர்த்துத் திப்பியுங்கள். மெண்டாகோ (Mendaco) சர்ப்பிட்ட பீன் பூசனை குணம் பெற்று, இருப்தி யனிக்கானிஷ் கெத்துப் போட்டியை அதுப்பினும் குறுத் தொகையும் வலம் செய்யப்படுகும். இவ்நேய மருத்து விவர பர்த்திவிருத்த மெண்டாகோ (Mendaco) வாய்க்குங்கள். இவ்நேய சர்ப்புத் துக்கு கிதிக்க, மதுரை காலை எவ்விதமானதென் புணர்ச்சி ஏற்படுகிறதென்பதையும்பாருங்கள்.

Mendaco

மெண்டாகோ

உத்தரவாத்தம்
உயர்வுக்கு
பாதுகாப்பு
அளித்தது.

இந்த 3 பாயிண்டு சேமிப்பு திட்டத்தை உங்கள் பாதுகாப்பு சாஸனமாகச் செய்து கொள்ளுங்கள்

1 உங்கள் சொந்த ஸ்வயுக்காகவே சொத்துகிறோம். உங்களது தற் போதைய தேவைகளுக்காக எவ்வளவு சொல்வதென்க கேலிட்டாலும் எதிர்பாராத விதமாக ஏற்படும் சொல்களுக்கென்று ஏதாவது கொஞ்சம் ஒதுக்கி வைக்கவே சீக்கன் விரும்புகிறீர்கள். தபால் ஆயில் ஸேவிக்ஸ் பாங்கி சீக்கனத்தாத ஆதரிக் கிறது. உங்களது சிறு சேமிப்புகளைப் போட்டு வைக்க தருதி வாய்க்க வசதி களைச் செய்து கொடுக்கிறது. ரூ. 200-க்கு மேல் பாங்கியில் இருந்தால் வருமான வசிக்வித வரவுவர்த்திற்கு 2% வீதம் வட்டி யும் தருகிறது. உங்கள் டிபான்ட் பணத்திலிருந்து அவசரத்துக்கு உடனுக் குடன் பணம் பெறுவதற்கு முடியும். அந் துடன் பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம்.

2 உங்கள் சொந்த ஸ்வயுக்காகவே சொத்துகிறோம். வருங்காலத்திற் காகப் போதுமான ஏற்பாடுகளை சீக்கன் செய்து கொள்ள விரும்புகிறீர்கள். வர வில் ஸேவிக்ஸ் சீடிபிசேட்டுகளில் முத லீடு செய்து வைப்பீர்கள். இன்று பிர சித்தமாகவுள்ள சேமிப்பு முறை அது தான். ஏனெனில் இவை சீக்கர் உத்தர வாதம் பெற்றவை. உயர்ந்த விரித வட்டிவை தருபவை. மேலும் அவற்றின் மூலம் கிடைக்கும் வட்டிப் பணத்திற்கு வருமான வசிக் கிடைப்பது என்பது மட்டு மின்றி, மொத்தமாகக் கிடைக்கும் வரு மானமும் வசிக் விவக்கப் பெற்றதா. இன்று ரூ. 200 போட்டு வைத்தால்

12 வருஷத்தில் அது ரூ. 150 ஆகும். 5, 7, வருஷ சீடிபிசேட்டுகளும் முதலே 5%, 3½% க்குச் சற்றுக் குறை வாகவும் கிடைக்கும். இத்தீடிபிசேட்டு களை வரவாழிவாவதற்கு மூல் தேவை ஏற்பட்டால் மாற்றிப் பணமாகக் கொள்ளலாம். அவை வரங்குவதற்குச் சமபமானவை; வைத்திருப்பதற்குப் பத்திரமானவை.

3 உங்கள் சொந்த ஸ்வயுக்காகவே சொத்துகிறோம். பொதுவாக வட்டிகள் கரீட்சத்தாத அதிகரிப்பதற்காக சீக்கன் தேர்பே முயற்சிக்கு உதவி செய்வ விரும்புகிறீர்கள். உங்களுடைய பெரிய சேமிப்புகளை தேர்பே மூல்கேற்ற திட்டம் களைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகப் போட்டு வைப்பீர்கள். பொது வசத் திட்டக்காரர் களுக்கு, அவ்வப்போது சேர்ப்பதும் சீக்கர் கடன் பத்திரங்களில் கவசிக் மாண பணம் போடுவதன்விடச் சிறந்த முதலீடு வேறு எதுவும் கிடைப்பது.

சாத்தியமானதை எல்லாம்

சேமிப்புகள்

புத்திரசாமித்தனமாக

முதலீடு செய்ப்புகள்

தேஷனல் ஸேவிக்ஸ் கமிஷனர் அறிக்கை

இந்திய சர்க்கார், நிதி மந்திரி காரியாலயம்

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்!

எவ்வளவு காட்பட்டதாகினும், மிகக் கடுமையாக இருப்பினும் கவீன ரஸாயன முறைத் தயாரிப்பான வீனக் சாப் வியாதியை முற்றிலும் குணமாக்கி விடும். அடங்காத பசி, மரண தாகம், அடிக்கடி சிறுநீர் பிரிதல், செரிசிதற்கு ஆகிய இவைகளே இவ் வியாதியின் முக்கிய அறிகுறிகள். இதை கவனிப்பின்றி விட்டு விட்டால் கட்டி, பிளவை, கண் கோளாறு முதலிய உபத்திரவங்களில் முடியும். வீனக் சாப் ஆயிரக் கணக்கானவர்களை மரிப்பினின்றும் பிழைக்க உதவி யுள்ளது. உபயோகித்த மறு தினமே கிரிதுள்ள சர்க்கரைச் சத்தைக் குறைத்து இதமளிக்கும். இரண்டு மூன்று தினங்களில் பாதி குணமடைந்ததாக நீங்களே உணர்வீர்கள். ஆகார விபந்தனை கிடை யாது. இவைசமான விபரங்கள் அடங்கிய காட்லாதிரு எழுதவும்.

50 மாத்திரைகள் கொண்ட
பாட்டில் ரூ. 6-12-0
(தயாத செலவு இலவசம்)

வீனஸ் ரிஸர்ச் லாபரடரி (K.L.)
தயால் பெட்டி நெ. 587, கல்கத்தா

நவ நாகரீக
வணிகம் விரும்புவது

டி.எஸ்.ஆர்.
கோடுஸ்
ஹேர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ.
கும்பகோணம்.

சென்னை தாழ்த்திடு கோல் எஜன்டுகள் :

சு. ராஜ் ஏஜன்ஸீஸ்
10, ஸ்ரீமயாபட்டை சாஸ்டி நெடு, சென்னை-14
கோவை பாஸ்காடு அக்டு தாஸ்டி நெடு
கோல் எஜன்டுகள் :

8. பாஸ்பட்டாபி செட்டியார்
348, கவலியாள் நெடு - கோலமுத்துர்
கட்டாஸ்டிடுகள் :

மேலூர்ஸ், சண்டிகர் & கோ.,
முதல் அக்டாஸ்டிடு கோல் டவுன்

